GÖNÜLDEN ESİNTİLER:

KÛR'ÂN-ı KERÎM'de YOLCULUK

(178-84-) İNŞİKÂK SÛRESİ

Yazan ve Düzenleyen
TERZİ OĞLU MURAT DERÛNİ (12)

İRFAN SOFRASI
NECDET ARDIÇ
TASAVVUF SERİSİ (178-12)

GÖNÜLDEN ESİNTİLER:

KÛR'ÂN-ı KERÎM'de YOLCULUK

(178-84-) İNŞİKÂK SÛRESİ

Yazan ve Düzenleyen

TERZİ OĞLU MURAT DERÛNİ (12)

İRFAN SOFRASI
NECDET ARDIÇ
TASAVVUF SERİSİ (178-12)

NECDET ARDIÇ

İz--TERZİ BABA

Adres

Büro: Ertuğrul Mahallesi Hüseyin

Pehlivan Caddesi No: 29/5

Servet Apt. 59 100

Tekirdağ

Ev: 100 yıl Mahallesi Uğur Mumcu Caddesi

Ata Kent Sitesi A Blok Kat 3, D. 13.

Tekirdağ

Tel: (0282) 408 93 84

(0533) 7743937

www.terzibaba13.com

terzibaba13@gmail.com

Cild kapağı Sinan Sertel

2020

SAYFA NO

TERZİ BABAMIN ÖNSÖZÜ

BİSMİLLÂHİR RAHMÂNİR RAHÎM

Muhterem okuyucularımız. Bilindiği gibi “kıyâmet” “kıyâm’et” yani “ayağa kalk” mânâsınadır. Kıyâmetin büyük, orta, küçük, olmak üzere birçok tarifleri vardır. Bahse konu olan bu kitabın içinde de konudan bahsedilmektedir. Muhyiddin-i Arabi Hz. Bir mânâsında mânâ âleminde, İdris (a.s.) mülâki olduğunda kendisine kıyâmet alâmetlerinden sormuştur.

Bunun üzerine verilen cevapta, “Âdemin, (a.s.) yeryüzünde görülmesi kıyâmet alemetidir diye bildirmiştir.

Çünkü kıyâmet Âdem nesli üzerine kopacaktır.

Kıyâmet bir süreçtir hemen bir anda olup bitecek bir şey değildir. Kıyâmet süreci Peygamber Efendimize “ıkra’” gecesi başlayan Risalet süreci başlamıştır. Bu âlemler (6) künde olmuş, islâmiyetin başladığı (7) nci kün ile de kıyâmet süreci başlamıştır. O günden beri bizler dahil kıyâmet sürecinin içinde yaşamaktayız. Kıyâmet diye bahsedilen husus kıyametin sonu perdenin kapanmasıdır.

Kûr’an-ı Kerîm de değişik safhalarından bahsedilmiştir.

Peygamber Efendimizde kıyâmetin (10) büyük alâmetinden haber vermiştir. Mühim olan kıyâmet gelmeden bu halleri idrak edip her an kıyâmet kopacakmış gibi hareket edip kıyâmet sonrası için tedbir almak en akıllıca hareket etmektir. Şimdiden faaliyete geçip gereğini yapmak gafletten kurtulma, kıyâmet sonrası oluşacak o müthiş mahşer gününde Hakk’ın huzurunda başımız yerde olarak yaşamak için şimdiden vakit varken gereğini yapıp Hakk’a güzel bir kul Peygamberimize yakışan bir ümmet olarak dünyadan ayrılmak bizler için ebedi saadet yolu olacaktır. Rabb-ım hepimize o korkunç günden muhafaza eylesin. “İz--T-B-“

ÖN SÖZ

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ

BİSMİLLÂHİR RAHMÂNİR RAHÎM

Muhterem okuyucularım; her ne vesile ile elinize geçmiş olan bu kitabımızdan, İnşeallah Cenâb-ı Hakk'ın idrak vermesi ile en geniş şekilde faydalanmanızı temenni ederim.

5 Mayıs Pazar günü Kavacık sohbetinde, İz-Efendi Babam "Necdet ARDIÇ", ne yapıyorsun? Diye fakire bir soru yöneltince "75-Kıyâmet sûresi üzerine çalışıyorum Efendim," diye sorulan soruyu yanıtlamıştım. İz-Efendi Babam'da fakire şöyle demişti…

Peygamber Efendimiz:

= her kim Kıyâmet gününe gözü görüyor gibi bakmak arzu ederse, (81)[1] İzeşşemsü küvviret[2], (82)[3] izessemâünfetaret, (84) izessemâünşakkat, Sûrelerini okursun. Buyurmuştur.

İz-Terzi Baba Kûr'ân-ı Kerim'de yolculuk kitaplarındaki bu eserlerden Kıyâmet sûresi çalışmasında yararlanabilirsin diye ilave etmişti…

Sağ olsun, ışkı ve ışığını bize yansıtması ile benzer âyetleri (81) Tekvir ve (82) İnfitar sûresinden alıntı yapılarak Kıyâmet sûresi kitabı zenginleşmiş oldu. Yalnız (84) İnşikak sûresi üzerine bir çalışma göremediğim için

---

[1] Kıyâmetten bahsedilen bu sûre-i şerifte Hakîkat-i Muhammedî'nin kıyâmet **"sûreti"** ortaya gelmektedir.

[2] Tekvir sûresi…

[3] Kûr'ân-ı Kerim-de Yolculuk - 68-1-Namaz-Sûreleri - 82 -İNFİTAR Sûresi, Sayfa 2…34….

bu sûre üzerine kıyâmet konusunda çalışmaya bilgiler taze iken yönelmeyi verilen işaret üzerine düşündüm.

Bu vesile ile evvelâ bütün okuyuculara bir ömür boyu sağlık, sıhhat ve gönül muhabbetleri ve gerçek ma'nâ da tasavvufî idrakler niyaz ederim. Bu dünya da en büyük kazanç burasını, bu âlemi şehâdet-i, gerçekten müşahede ederek yaşayıp geçirmek ve kendini tanımayı bilmek olacaktır. Kûr'ân-ı Kerîm'de (yolculuk) adlı İz-Terzi Baba sohbetleri ve kitaplarının bu hususta faydalı olabileceğini düşünüyorum, Bunlardan biri de konumuz olan "İnşikâk" Sûresidir. İçinde bir hayli mevzular olan bu Sûre-i şeriflerin zâhir bâtın nûrundan bu dünyada iken yararlanmaya gayret edelim. Cenâb-ı Hakk'tan bu hususta her kez için başarılar niyaz ederim.

İrfâniyet yolunda maddi ve manevi desteğini esirgemeyen eşim ve kızım Serpil ve Eslem Şura hanımlara teşekkür ederim. Cenâb-ı Hak razı olduklarından eylesin, inşallah.

Sevgili okuyucum, bu kitabın yazılışında, düzenle-nişinde, basılışında, bastırılışında, tüm oluşumunda emeği ve hizmeti geçenleri saygı ile yadet, geçmişlerine de hayır dua et, ALLAH (c.c.) gönlünde feyz kapıları açsın. Yarabbi; bu kitaptan meydana gelecek manevi hasılayı, evvelâ acizane, efendimiz Muhammed Mustafa, (s.a.v.) in ve Ehl-i Beyt Hazaratı'nın rûhlarına, Nusret babamın ve Rahmiye annemin de ruhlarına, Nüket annemin ve İz-Efendi babamın ruhaniyetlerine, ceddinin geçmişlerinin de ruhlarına hediye eyledim kabul eyle, haberdar eyle, ya Rabbi.

Muhterem okuyucularım; yine bu kitabı da okumaya başlarken, nefs'in hevasından, zan ve hayalden, gafletten soyunmaya çalışarak, saf bir gönül ve Besmele

ile okumaya başlamanızı tavsiye edeceğim; çünkü kafamız ve gönlümüz, vehim ve hayalin tesiri altında iken gerçek ma'nâ da bu ve benzeri *kitaplardan yararlanmamız mümkün olamayacaktır.*

Gayret bizden muvaffakiyyet Hakk'tandır.

Murat Derûni

28-05-2019

06/Receb/1441

PENDİK/İSTANBUL

أَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ

EUZÛ BİLLÂHİ MİNEŞ ŞEYTANİR RACÎM

BİSMİLLÂHİR RAHMÂNİR RAHÎM

(سورة الإنشقاق)

İNŞİKÂK SÛRESİ GİRİŞ…

Sûre adını birinci âyetinden alır. “İnşikâk” kelimesi, yarılmak anlamına gelmektedir. Sûrenin başlangıcında göğün yarılmasından bahsedildiği için bu isimle anılmıştır.

Bu sûre ile önceki Tekvir ve İnfitar sûreleri kıyâmet günü ve o günde olacak korku verici büyük hadiselerle ilgilidir. Peygamberimiz, gözüyle görüyormuşçasına kıyâmeti anlamak isteyen kişinin Tekvir, İnfitar ve İnşikak surelerini okumasını söylemiştir.

25 âyetten oluşan sûre, Mekke’de inmiştir.

İçinde secde bulunan sûrelerden biridir.

Mushaftaki sıralamada 84, nüzul sırasına göre ise 83. sûredir.

Bu sûrenin temel konuları şunlardır:

Kıyâmet sahneleri,

Hesap gününde amel defterlerinin verilmesi,

Ceza ve mükafat.

Sûrenin temel mesajları ise şunlardır:

- Bu sûrede kıyâmetin kopuşu anında görülecek bazı olaylar şu şekilde anlatılmaktadır: Gök yarılacak, yer yarılıp dümdüz olacak, yeryüzü içindeki şeyler (madenler vs) dışarı atılacak (yani yerin altı üstüne gelecek).

- Hesap gününde cennetliklerin amel defterleri sağdan verilecek, cehennemliklerin amel defterleri de soldan verilecektir. Amel defterleri sağdan verilenlerin hesabı kolay olacak, soldan verilenlerin ise zor olacaktır.

Bu kimseler ölümü dileyecekler, fakat bu mümkün olmayacaktır.

- Kûr’ân-ı yalanlayanlar acı bir azap görecek, inanıp yararlı işler yapanlar ise cennet nimetleriyle ödüllendirilecektir. **(Hasenât)**

Sûre-i şerifin, kısaca sayı değerlerine bir göz atalım.

(84) Mushaf sıra numarası.

(83) Nüzul sıra numarası.

(44) Alfabetik sırası.

(30) Cüz sırası.

(25) Âyet sayısı.

(25) Fasıla harfleri.

(291) Genel toplamdır.

Rakamları tek tek toplarsak,

(8+4+8+3+4+4+3+2+5+2+5=**48**)

Bu sayı değerlerinin birçok bağlantıları vardır. Ancak fazla vaktinizi almamak için genel sayıları ve bağlantısını vermekle yetinelim.

Fasılası; ت , ه , ر , ق , ن , م harfleridir. ت (Te) harfi 5 adet, ه (He) harfi 3 adet, ر (Re) harfi 7 adet , ق (Kaf) harfi 4 adet, ن (Nun) harfi 5 adet, م (Mim) harfi 1 adettir.

Böylece 5 âdet (Te) Tevhid mertebeleri (Ef'âl, Esmâ, Sıfât, Zât) ve bunları tevhid eden İnsân-i Kâmil mertebesi ile 5 Hazret mertebesidir. 3 adet (he) Beşeri hüviyyet, İzâfi hüviyyet ve İlâhi hüviyettir. 7 âdet (Re) 7 nefis mertebesi ile Rububiyetin bilinip, Nefsini bilen Rabbini bilir ile Rahmaniyyet'in 7 Subüti Sıfâtı Hayat, İlim, İrade, Kudret, Semi, Basır ve Kelâm'a dönüşmesidir. 4 adet (kaf) İslâm'ın mertebeleri Şeriat, Tarikat, Hakîkat, Marifet'inin kudretidir. 5 Adet (Nun) 5 hazret mertebesinin Nûr-u Muhammedi ile nûrlanmasıdır. 1 Adet (mim) Hakikat-i Muhammedinin bu mertebelerin kaynağı olmasıdır.

Sûre-i Şerifin sayı değerine göz atalım.

(إنشقاق) (İnşikak) Sûre ismi "Elif-1" "Nun-50" "Şın-300" "Kaf-100" Elif-1" "Kaf-100" harf değerlerinden oluşmaktadır.

(1+50+300+100+1+100=**552**) (5+5+2=**12**) dir.

Mushaf sıralamasında **(84)** (8+4=**12**) nüzul sıralamasında **(83)** (8+3=**11**) dir. 25 âyettir. (2+5=**7**) dir. Genel sayı toplamı 48 idi. (4+8=**12**) dir. (12+12+11=**35** - 7+12=**19** – **35+19=54**) dür.

(7) Yedi Nefis Mertebesi ve Sübûti sıfâtlardır.

(11) Hazret-i Muhammed ve Tevhid-i Zâtttır.

(12) Üç adet olması, Hakîkat-i Muhammed'inin İlm'el yakîn, Ayn'el yakîn'e ve Hakk'el yakîn mertebelerine işarettir. Bu seyr'i sülükün üç seyri ile Mir'ac dır.

Toplamda (54) sayısı bulunmuştu. (54) Kamer sûresi sıra sayısıdır. Ve 1. Âyetinde انشَقَّ الْقَمَرُ "ven şakkal kamer" (Ay yarıldı) olarak "İnşikak-yarılma" kelimesi geçmektedir. Sayısal olarak bu yarılma 35 ve 19 sayılarını vermektedir. 35 "53" sayısının gizli yazılışı ve bâtınıdır. 19 ise İnsân-ı Kâmilin şifresi ve 19 Mi'rac âyetidir.[4]

İnşikak sayı değeri 552 bulunmuştu. "52" sayısı yolumuzdan Nusret Tura (r.a) babamızın şifre sayısıdır. Geriye kalan "500" sayısı ث (Se) sayısal değeri ve daha önceki yolumuz ile alakalı bağlantıları araştırırken keşf

[4] 17 İsrâ sûresi 1. Âyet ve 53 Necm sûresi ilk 18 âyeti…

olan 55. esmâ Metin esmâsının sayısal değeridir. İz-Efendi Babama yolumuzdan verilen Allah, Rahmân, Rahîm (53) Veli (56) esması ile Nusret Babamız (r.a) yolumuzdan verilen zâhir, bâtın 52 Kaviyy (54.) esmâ ile bağlantı esmâsıdır. İz-Efendi Babamın görmüş olduğu altın bileziğin kılıç sarkacıdır. 500 ث (Se) harfi senâ/övgü ve sevb/elbise anlamını vermektedir. Senâ/övgü hamd (52) ve 57 hamid esmâsıdır. Bu esmâ da, diğer kalb şeklinde olan kalb sarkacıdır. 500 ث (Se) üstünde üç nokta, üç seyir ile "503" sayısı Terzi Baba çalışmalarından bilindiği gibi Muhammedür Resûlüllah sayısal değeridir. Bu seyri sülukta dönüş hali olduğu için, dönüş tecellileri oluşur.[5]

Fakir yaklaşık 1-2 yıl kadar önce zuhuratta buna benzer bir hâl görmüştü. Zuhuratın burayla ilgili bölümü ise; Kavacıktan otöbüs ile (mâ'nâ otobüsü) Üsküdar istikametine gidiyorum. Avrupa tarafında dolunay var ve bu ay ikiye ayrılıyor, iki yarım ay oluyor. Bu normal bir hadise değil diye tekrar baktığım zaman ayın biri (hayali olan tarafı) kayboluyor. Kalan tarafının üzerinde parlak bir yıldız (Necm-i sakıb) görünüyor. Bu yıldıza tekrar baktığımda daha küçük üç yıldızdan oluştuğunu görüyorum. (Kevbeb yıldızı-Nefsi Benlik yıldızı, Necm yıldızı-İzâfi Benlik, yıldızı ve Şır'a yıldızı-İlâhi benlik yıldızı) açık olan bu zuhuratın daha fazla izaha ihtiyacı yoktur.

Sûre sayısı (84) idi. İz-Efendi Babamın bizlere naklettiği yaşamış olduğu yakaza hâlini buraya alıp aktarmanın yararlı olduğunu düşünüyoruz.

Terzi atölyesinde çalışıyorum, bir anda duvar aralınıyor (yarılıyor) Hazmi Babam (r.a) beliriyor ve beni gayretlendirme amacıyla hadi oğlum Necdet gayret, "Lâ

[5] Ef'âl, Esmâ, Sıfât, Zât…

İlâhe İllâllah” diyor. Daha sonra yerde ütülere o zaman koyduğumuz kömür ile yerde kendiliğinden (ع ى د) oluşan şekili bir kağıda çiziyorum. Daha sonra Nusret Babama (r.a) bu hâli anlatıp, oluşan şekli gösterince o gün Hazmi Babamızın (IYD) bayramıymış vedaya gelmiş demişti. “Ayn-70” “Ye-10” “Dal-4” toplamı (70+10+4) 84 dür. **(İZ-T.B.)**

Nuzül’ü **(83) ve** Uruc’u **(84)** olan bu sûre (83) seneden hayırlı kadir gecesi ve Iyd-Bayram yani Ramazan ve Kur’ban bayramlarına işaret eder gibidir. Sevb/elbise ile kişi elbisesini değişerek hâlden hâle geçer ve en sonunda kalan beden gömleğinden sıyrılır ve Rabb-ine kavuşur.

Oluşan bu sayı değerlerinden ve konusu kıyâmet olan bu sûre ile yine şunu rahatlık ile hatırlatabiliriz.

Ölülerin ardından bilindiği gibi **7, 40, 52** gibi geceler düzenlenir. Bunların toplamı **99** olmakla beraber **53.** gece bu kemâlât tamamlanmış oluyor.

53 burada **ölümün kemâlâtıdır.**[6]

Yine Kurb’an bayramı arefesinde bu çalışmaya başlamamız (devam etmemiz) neticesinde oluşan tevafuk için Cenâb-ı Rabb’ül Âlemine hamd ederiz.

Gök **İNŞİKAK** edip haklandığında,
Yer uzayıp dümdüz edildiğinde,

[6] (-12-Terzi baba-1-) kitabı sayfa 155 ten aktarma…

İçini tamamen boşaltığında,
Rahman Rahiym olan Allâh'ın adıyla.[7]

Bu girişten sonra, ilgili mevzuun ve sûre-i şerîfin varlığında, yolculuğumuza çıkmaya başlayalım. Cenâb-ı Hakk bu idrak yolculuğumuzda anla-ma kolaylıkları nasib etsin İnşeallah… Murat Derûni…

Mealen…

1 - Gök yarıldığı,

2 - Rabbini dinleyip kendisine yaraşır şekilde boyun eğdiği vakit,

3 - Yer uzatılıp düzlendiği,

4 - İçinde ne varsa attığı ve tamamen boşaldığı,

5 - Ve Rabbini dinleyip kendisine yaraşır şekilde boyun eğdiği vakit,

6 - Ey insan! Kuşkusuz sen Rabbine doğru çaba üstüne çaba sarfetmektesin, nihayet O'na varacaksın.

7 - Kime kitabı sağından verilirse,

8 - Kolay bir hesapla hesaba çekilecek,

9 - Ve sevinçli olarak ailesine dönecektir.

10 - Ama kitabı arkasından verilen,

11 - "Yetiş ey ölüm!" diye bağıracak

12 - Ve alevli ateşe girecektir.

---

[7] Kûr'ân-ı Kerim'de Yolculuk şiirinden, T.O.M.D.

13 - Çünkü o ailesi içinde sevinçli idi.

14 - Hiç Rabbine dönmeyeceğini sanmıştı.

15 - Hayır Rabbi onu görmekte idi.

16 - Şimdi, yemin ederim o şafağa,

17 - Geceye ve içinde barındırdığı şeylere,

18 - Derlendiği zaman o aya,

19 - Ki, siz elbette halden hale geçeceksiniz.

20 - Böyleyken onlar neden acaba iman etmezler?

21 - Karşılarında Kûr'ân okunduğu vakit secde etmezler?

22 - Hattâ o küfr edenler tekzîb ederler (yalanlarlar).

23 - Oysa Allah içlerinde sakladıklarını biliyor.

24 - Onun için onlara elem verici bir azabı müjdele.

25 - Ancak iman edip iyi ameller işleyenler başkadır. Onlara tükenmez bir ecir vardır.[8]

Bismillâhirrahmânirrahîm.

“Rabbi zidniy ilmâ.” “Ya rabb-i ilmimizi ziyadeleştir.”

إِذَا السَّمَاء انشَقَّتْ {الإنشقاق/1}

[8] Elmalı Hamdi Yazır Meali, Diyanet işleri Meali…

“İzes semâunşakkat.“

“*Gök yarıldığı zaman,*“ (84/1)

Bu Âyeti kerime de Efendimizin Kıyâmeti anlamak isteyen (81) Tekvir, (82) İnfitâr, (84) İnşikâk sûrelerini okusun dediği 3. Sûresine ismini veren İnşikâk kelimesi geçmektedir. Ve her üç sûrede “Semâ-Gök” kelimesi geçmektedir. İz-Efendi Babamın Kûr’ân-ı Kerimde yolculuk kitapları içinde ilk ikisi açıklanmış olduğundan ve bu kıyâmette oluşacak üçüncü “Gök” olayına ışık tutacağı için buraya almak uygun olacak.

وَإِذَا السَّمَاء كُشِطَتْ {التكوير/11}

(Ve izes semâu kuşitat.)

(81/11) ***“Ve semâ sıyrılıp kaldırıldığı zaman.”***

Kişinin gönül semâsı bozulduğu zaman. Semâ havanın ifâdesidir ve yukarıdaki Âyetlerde anasırı erbâadan toprak ve suyun kaldırılmasında olduğu gibi bu Âyet-i Kerîme ile de havanın bozulup kaldırılma zamanından bahsedilmektedir.

Kişisel kıyâmetimiz olan ölüm anı ile birlikte hem hevâmız, bozulup havaya gitmektedir ve hem de nefes alıp verme sisteminin tamamen bozulması ifâde edilmektedir.

Not=Tam bu iki Âyet-i Kerîme’yi yazıyorken, Bu gün ramazanın altısı hava oldukça sıcak, günler en uzun zamanında, (26/07/temmuz 2012) Perşembe’ye yeni

girdiğimizde (saat 00.30) da orta şiddette bir zelzele oldu adeta yazmaya çalıştığım bu Sûre-i Şerifte bahsedilen hâlin küçük bir tatbikatı gibi oldu. Cenâb-ı Hakk daha şiddetlilerinden korusun, İnşeallah.[9]

إِذَا السَّمَاء انفَطَرَتْ {الإنفطار/1}

(82/1) - İzes semâun fetarat,

(82/1) - *Gök yarıldığı zaman,*

Bu akşam 1 Mayıs 01.05.2002 Çarşamba akşamı. İzmirde sohbetimize devam ediyoruz. Sohbet konusu İnfitar Sûresi ve daha sonra namaz sûreleri, vaktimiz kaldıkça olacak. Cenâb-ı Hakk'tan niyazımız yine her zaman belirtmeye çalıştığımız gibi, Kûr'ân-ı Azimüşşan'ı okurken bizim anladığımız beşeri mâ'nâda tahsil etmek değil, onun bilgisini, Cenâb-ı Hakk evvelde nasıl hangi şekilde kurguladı ise, hangi kelimeye hangi mâ'nâyı yükledi ise, o mâ'nâları öylece idrâk etmeye, gayret ederek çalışmalıyız. İnşallah Rabbımızdan onu niyaz etmeye çalışıyoruz.

Buna te'vil diyorlar. Te'vil, yâni evveli, Cenâb-ı Hakk Levhi Mahfûz'da, hangi mâ'nâ üzerine âyetleri bina etmiş ise, mümkün olduğu kadar o hakîkatine yaklaşarak,

---

[9] Terzi Baba – (51) Kûr'ân-ı Kerimde Yolculuk (81) Tekvir Sûresi - Sayfa 12,13… *Bu sayfaları İz-Efendi Babamın kitabından alıntıladığım gün 8 Ağustos 2019 Perşembe günü hava oldukça sıcak zilhicce yani Hacc ayıydı ve hava Türkiye de İzmir'de 4,5 ve daha sonra Denizli'de 6 şiddetinde deprem oldu. İz-Efendi Babamın dediği gibi Sûre-i Şerifte bahsedilen hâlin küçük bir tatbikatı gibi oldu. Cenâb-ı Hakk daha şiddetlilerinden korusun, İnşeallah.*

idrâk etmemizi niyaz edelim. Aksi halde Kûr'ân-ı Kerîm'in sadece sûretini okumuş oluruz. Özüne ve dolayısıyla kendi özümüze ulaşamamış oluruz. İşte bütün Kûr'ân-ı Kerîmin sûrelerine, âyetlerine, satırlarına, kelimelerine, hecelerine ve harflerine bu şekilde bakmamız ve bunların hepsinde yüklü olan mâ'nâları anlamamız gerekmektedir. Ancak böyle dikkatli bir çalışma ile dikkatli bir anlayışla baktığımızda ufkumuzun ne kadar geliştiğini ve genişlediğini göreceğiz inşallah.

Diyerek böylece yolumuza devam edelim. Şimdi biraz daha onu incelemeye çalışalım. Yalnız burada akşamki Tekfir suresinde olan bazı oluşumlar var içerisinde, bazı benzeri âyetler var akşam gördüğümüz için onları kısaca geçeceğiz,

----

Bismillâhirrahmânirrahîm.

(1) Gökyüzü çatladığı/ *yarıldığı,* zaman.

Akşamda bu ve benzeri âyet geçmişti. Yine biz bunu, kıyâmet yaklaştığında gökyüzünde oluşacak birçok fiziki ve fiili hallerin bazılarının, bu şekilde bildirilmesi. Gökte âyet olan, bazılarının bildirilmesi. Hani daha evvelce Tebareke-i Şerifte,

"*bak bakalım gökyüzünde bir çatlak bir tefavut bir uygunsuzluk görebilecek misin?"* (67/3)

Diye ikaz edildiği halde ve arkasından da "tekrar, tekrar bak," burada kendini bilen insan için, bizim başımızda, bizi saran hayâli bir şey bulamayacaksın denildiği halde, burada ise, gökyüzü çatladığı zaman deniyor.

Demek ki onun bir süresi vardır. Yâni gökyüzündeki nizamın da bir süresi vardır. Bu nizamın süresi bittiği zaman gökyüzünde bu hâdiseler oluşacak. Zâhirde böyle olduğu gibi gönlümüzde de bu böyle olacak. Hayâli bir gökyüzü, her birerlerimizin akıl semâsında mevcûttur. Yâni kişi kendini tanımazdan evvel, nasıl ki hayâli bir yaşantı yaşıyorsa, hayâl âleminde yaşıyorsa, buna zâhiren gaflet cenneti, hayatı da denilebilir. Neden? Çünkü namaz kılmaz, oruç tutmaz, işte şuraya gitmez, buraya gitmez. Dini vecibeleri yerine getirmez. Bu nefsinin cennetidir. Kayıtsız yaşamak, beşeri nefsinin cennetidir.

İşte sende de, Hakîkati ilâhîye sarsıntıları başladığı zaman. Yâni gönlünde muhabbet rüzgârları esip, seni sarsmaya başladığı zaman. *"İzâ zülziletil ardu zilzâleha"* (99/1) âyetinde bahsedildiği gibi o vuruntular, sana gelmeye başladığı zaman, senin hayâl gücün çatlamaya başlar. Hayâlindeki dünyan hayâli dünyan, yalancı dünyan, aslında olmayan, senin kendi kendine var ettiğin o dünyan, kendi haline, yâni yokluk haline dönüşmeye başlar.

İşte bir şeyin birden, bir anda ortadan kalkması müm-kün değildir. Ya camisi yıkılırken minaresi yıkılır, tavanı çöker. İşte bizimde nefsani düşüncelerimizin hayâli, düşüncelerimizin, hayâli kurgularımızın birer ikişer direklerin, ortadan kalkmasıyla, o gök kubbe yâni çatı kendimize kurmuş olduğumuz hayâli dünyanın, semânın çatısı, yavaş yavaş böyle çatlamaya patlamaya başlar. Zâten, bu bizim başımızda bizi saran hayâl kubbesidir. İşte böylece nefsin hayvani ruh tarafı, gökyüzünün insân-i ruh gökyüzünden, ayrılması çatlamasıdır.

Nefsin hayâl dünyası çatlamadıktan sonra, gerçek fezaya ulaşmamız mümkün değildir. Yâni "semâvati vel

ard” deniyor ya. Bu semâvatın dünyanın aktarından kurtulamıyoruz bizde o semâ çatısı olduğu sürece. Yâni hayâlimizde var ettiğimiz kubbe çatlamadıkça, onun dışına çıkmamız mümkün olamıyor.[10]

İz-Efendi Babamızın eline gönlüne sağlık diyerek tekrar;

“İzes semâunşakkat.“

“*Gök yarıldığı zaman,*“ (84/1)

Âyetine dönerek bu bilgiler ve yorumlar ışığında bakmaya çalışalım.

Semâ-Gök hakkında üç yaklaşım olduğu gözükmektedir. Birincisinde Tekvir (Sıyrılma) sûresinde 11. Âyet, İnfitâr (Yarılma-Çatlama) (1. Âyet) ve İnşikak (Yarılma) sûresinde (1. Âyet) lerde durum ve anlatımın biraz daha ileriye götürüldüğü gözükmektedir.

Bu yaklaşım Kûr’ân-ı Kerim’in içinde Nuh, Ad, Semud, Lut, Firavun vs. çeşitli kavimlerde görülmektedir. Cenâb-ı Hakk bunu (89) Fecr sûresinde şu hitab ile bildirmektedir.

6 – *“Görmedin mi Rabbin ne yaptı Âd kavmine?”*

7 – *“Sütunlar sahibi İrem'e?”*

8 – “Ki ülkeler içinde onun benzeri yaratılmamıştı (halk edilmemişti).”

9 – “Vâdide kayaları yontan Semud kavmine?”

---

[10] Terzi Baba – (68-1) Kûr’ân-ı Kerimde Yolculuk – Namaz Sûreleri (82) İnfitar Sûresi – Sayfa 6…9…

10 – “Kazıklar sahibi (güçlü, kuvvetli) Firavun'a?”

Salih (a.s.) Semud kavmine "Yurdunuzda üç gün daha kalın..." (Hud, 11/65) diyerek gelecek azabı haber vermişti.

İlk gün yüzleri sararan Semudluların ikinci gün de yüzleri kana boyanmış gibi kıpkırmızı oldu. Azabın geleceğine kanaat getirip feryat ettiler, bağrıştılar, ağlaştılar. Üçüncü günü yüzleri simsiyah oldu. Sanki yüzlerine zift sürülmüştü. Hepsi ümitsiz olup; "Azap hangi taraftan gelir" diyerek sağa, sola ve semâya doğru bakıştılar. Azap vakti geldiğinde, Allahü teâlâ Cebrail aleyhisselamı gönderip buyurdu ki: "Semud kavmi bana iman etmediler. Nimetlere şükretmediler. Benim hâlık (yaratıcı) ve Rab olduğumu inkâr ederek, kendilerine mucize olarak gönderdiğim deveyi boğazladılar. Resulüm Salih'i de yalanladılar. Şimdi onlara şiddetli sayha [öldürücü şiddetli bir ses] ile azabı indir! Saraylarını, diyarlarını harap et!" Bu İlâhi emir üzerine bir sabah vakti, öldürücü dehşetli bir ses ve zelzele, Semud kavminin insanlarını yakaladı. Cebrail aleyhisselam, onları muhkem binalarda helâk etti. ***Fahreddin-i Râzî'nin beyanına göre, sayhanın şiddet ve heybetinden, hepsinin ödleri patlamak suretiyle öldüler.*** *Allahü teâlâ Kur'an-ı kerimde mealen bu hâli şöyle bildirmektedir: (Semud kavmini sabah vaktinde, Cebrail aleyhisselamın şiddetli sayhası yakaladı. Hepsi helâk oldular. Kazana geldikleri, işledikleri o şeyler, muhkem evler, mal ve nüfuslarının çoğalmış olmaları onlardan azabı defedemedi.) [Hicr 83-84] (Onların üzerine Cebrail'in bir sayhasını gönderdik de,*

hayvan ağılına konan kuru çalı çırpı ve otlar gibi mahvoluverdiler.) [Kamer 31][11]

Diğer kavimlerde helakin ve kıyâmetin çeşitli hâllerini yaşamışlardır. Burada anlatılmak istenen üç sayının özelliğidir.

Üç sûrede geçen âyet sayısı 11, 1, 1 dir. Toplamı ise 11+1=12 ve 12+1= 13 dür. 11, 12 ve 13. mertebeler yani Efendimize ait olan Hazreti Muhammed, Hakikâti Muhammediye ve Hakikat'ül Ahadiyet'ül Ahmediye mertebelerini vermektedir.

(3) sayısı öncelikle nefsinin cennetinde yaşayanlarının, kıyâmetinin kopması ile nefsi emmare, nefsi levvame ve nefsi mülhime ile emrediciliklerinin, kınayıcılıkların, hayal ve vehimlerinin kıyâmetlerinin kopmasıdır. Kendilerine verilen süre içinde ihtiyari bir şekilde bu oluşumların kıyâmetlerini koparamadıkları için ölüm hâli ile bu zaruri bir şekilde kopmuş olacaktır.

İrfan ekli için ise; Muhyiddin Ârabi hazretlerinin dediği gibi nefsi bilmede üç marifet hasıl oldu.

1. Kim nefsini bildi, fakat Rabbini bildi,

2. Marifeti Mübdi; Var edenine karşı tam bir fakr ve ihtiyaç hâli içinde olmak.

3. Ölmeden önce ölmek.

İrfanîyet eğitimi alan kişi öncelikle gönül göğündeki havasının (hevasının) infitar etmesi ile yani sıyrılması ile nefsin, rabbini ve dolayısı ile kendini tanır.

---

[11] İnternetten alınan bilgi… https://www.turkiyegazetesi.com.tr/yazarlar/mehmet-oruc/204579.aspx

(84) Âyet sayı numarasıydı. Bu da (Iyd) bayramdı. İşte ilk gün âyn'el yakîn mertebesi olarak nasıl Kurb'an boğazlanarak kesilir ve derisi yani beden elbisesi soyulursa kişi bu hâl ile eski beden elbisesinden sıyrılır ve yeni bir Hakk'ani elbiseyi zâhirde giymiş olur.

İşte bu oluşum ile gönül göğünde oluşan yarılma çatlama ile bu hadise tam bir dağılma değil izâfidir. Çünkü çatlama olmuş hayali ve vehimi oluşum kullanılamayacak hale gelmiş, bir dokunulsa dağılacak hâldedir.

İşte nasıl Kurb'an yüzülmüş derisinden arındırılmış çengele asılımıştır. Ortasından yarılmış ama bütünlüğünü henüz korumaktadır. Önce bu Kurb'an ikiye ayrılır. Ama bu işlemler için yine tam bir fakr ve ihtiyaç halinde olması lazımdır. Onu Kurb'anı kesen ayırabilir. Bu ayrılış ise Nefsi Küll ve Akli Küll ayrımıdır. Nasıl, Âdem (a.s) hayal cennetinde kendi varlığında bulunan Havva valide eğri eğe kemiğinden halk olmuş ve ayrılmıştır. Bu şekilde manevi birlik içinde ayrılma olur..

İşte üçüncü olan "İnşikak" ise tam bir yarılma, dağılma bozulma hâlidir.

Ölmeden önce ölme hâli, tam ufak parçalara dağılan ve kesilen Kurb'an eti yenecek hale gelmiştir. Bundan sonra ise insan vücudunda mir'ac edecek ve yeni bir vücud bulacaktır. O mudur? Tabi ki değildir ondan ayrımıdır. Tabi ki, ayrı değildir.

Yakın bir zamanda bir kardeşimizden mail gelmişti ve Tat fabrikasında 24:00 – 08:00 gece vardiyasında çalıştığını söylüyordu. Ona şöyle küçük bir yorumumuz olmuştu faydalı olur düşüncesi ile buraya alıyoruz.

Gönderen: se… bo… <se…bo…@gmail.com>
Gönderildi: 16 Ağustos 2019 Cuma 00:13
Kime: Murat CAĞALOĞLU
<cagaloglupasa@hotmail.com>
Konu: Temmuz rüyaları 2019

Hayırlı akşamlar Murat hocam, nasılsınız? Bizler çok şükür iyiyiz.

Bu ay çok az rüya gördüm. Rüyalarımı uyandığım gibi hatırlamakta zorluk çektiğim için yazamadım. Yazdığım rüya ise uzundu, fakat tek hatırlayıpta yazdığım kısım. Tat fabrikasında çalışıyordum. Gece 12-8 çalıştığım için sabah eve geldiğim gibi uyuyordum, çok yoruluyordum kalktığımda rüyaları galiba yorgunluktan unutuyordum. Çünkü bu kadar az hiç olmadı.

10.08.2019 11.01

Rüyamda kuzenim Fi… ablamın çocuğu olmuş bizde Re… halamla oradayız. Çocuk doğduğunda mevlüt yaparlar Fi… ablam ise mevlüdü kilisede yapıyordu.

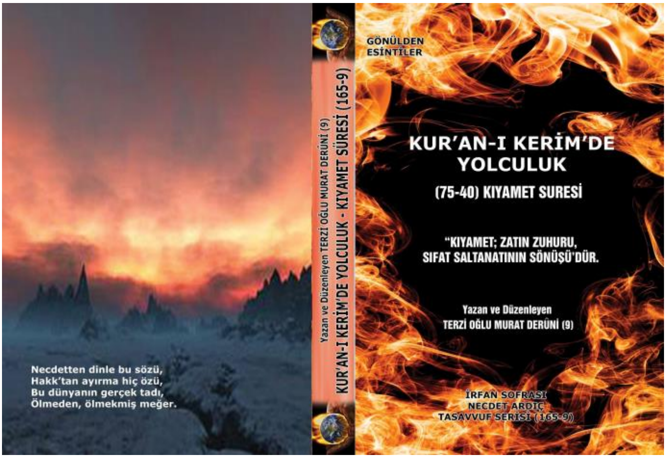
Hayırlı akşamlar Murat hocam. Selamlar herkese...

Murat CAĞALOĞLU

17.08.2019 Cmt 18:43

Se… bo…

Hayırlı Günler Senâ Kızım,

Hamd olsun bizler şimdilik iyi sayılırız.

Gece çalışmak zordur, hem bu bir hanım ve üretim işi ise bu zorluk daha da artar. Ama Cenâb-ı Hakk kolaylığını verir. Ne yapacaksın dünya hâli ve vardır bir hikmeti... Cenâbı Hakk kolaylıklar versin.

Zuhuratta görülen akraba Esmâ-i İlâhiyye zuhurlarıdır. Ama bunlar Nefsi istikamette kullanılırsa Esmâ-i Nefsiyye zuhurları olur. Nefsi fikirlerinin üretkenliğinden ve Remziye yani, nefsi semboller ile bu hâli oluşturduğun anlaşılıyor, bu fikirden doğan nefis evladının da mevlüt doğumu kilisede yapılır. Bu kilisede uzakta değil kendi gönlündedir... Burayı bu fikirlerden temizlemeye bak ki Mescide dönüşsün. İnşeallah..

Son gönderdiğim Kıyâmet kitabına bakmaya vaktin oldu mu? Bilemiyorum. Arka kapağına İz-Efendi Babam sağ olsun Meğer şiirinin son dörtlüğünü ilave etmiş.

Necdet'ten dinle bu sözü,
Hakk'tan ayırma hiç özü,
Bu dünyanın gerçek **tadı,**
Ölmeden, ölmekmiş meğer.

Bu şiirde geçen Tadı, **"Tat**"maktır. Ölüm bir tadıştır. Senin çalıştığın gece saatleri Fenafillah, yani ölüm saatleridir. Bu saatlerde tüm canlılar uykuya yatar. Ancak ölmeden ölen Hakk aşıkları bu saatlerde ayakta Hakk'ın huzurunda olurlar.

İşte senin dometeslerin de kan kırmızısıdır. Bir nevi kabuklarından soyulup, içindeki özleri ezilir, işlemden geçirilir. Çokluk gibi gözüken dometesler bir olur, vahdet olur. Dometesin dışı vahdet, içi ise kesrettir. İşte işlemden geçen bu domatesler (yani ölmeden evvel ölen Hakk aşıkları) salça olur, kutulanır ve bir başka şekle elbiseye girer. Yemeklere lezzet ve Tat verir. Ve ihtiyaç sahiplerinin yemesi ile Mi'rac eder ve yeni bir beden ile vücut bulmuş olur. İşte TAT.... Herşeye irfâniyet ile bakmak gerçek Tat'ıdır.

Selâmlar, Hoşça Kal...

Murat Derûni Abin.

Fakirde Bayramın birinci günü zâhiri Anne ve Babasını (nefsi küll ve Aklı küll) ziyaret etmeye giderken her zaman devasa bir boyuta ulaşmış ve üzerinde portakal olan ağacı 13 numaralı Kısmet apartmanının önünde görmüştü (müşahade etmişti).

Herkes kısmetini yer misali bu hadisenin yansıması olarak, Bayramın ikinci günü sabah namazına kalkmadan 05:00 mâ’nâ da şöyle bir zuhurat gördüm.

Konuyla alakalı olduğu için buraya almayı uygun gördüm.

Bir masada işyerinden bir trafik kazası neticesinde rahmetlik olan arkadaşım Ekrem ile karşılıklı oturuyoruz. Elimde bir portakal var. Önce bu portakalın tepe kısmını bıçak ile kesiyorum. Daha sonra ise dikme bir şekilde dört eşit parçaya çizip soyuyorum. Ve soyulmuş portakalın tamamını Ekrem'e veriyorum. Ekrem'de bu portakalı ikiye bölüp yarısını bana uzatıyor ve bu portakalı alıyorum.

Kısaca bunu okuyucular için yorumlamaya çalışırsak, 13 ve portakal ve Bayramın ikinci günü oluşması ile Rabbi Hass kaynaklı olduğu anlaşılan bir zuhurattır. Portakal'ın dışı vahdet içi ise dilimler ile (dil-gönüldür) kesrete dönüşmüş Esmâ suretleridir. Suyu sıkıldığı zaman vahdet yani bir nefis (nefsi vahide) olur. Masa ise arş Uluhiyyet mertebesidir. Bir hadis-i şerifte şöyle buyurulmuştur.

RESULÜLLAH (S.A.V) Efendimiz şöyle buyurdu:

-«Her kim ALLAH için olursa… ALLAH onun için olur.»

Rahmetli Ekrem, Zül Celâli vel ikram, Cemâl, Celâl ve İkram dır. Bir olarak zâhirden batına ikram edilen Tekvir (Sıyrılmış) İnfitar Çatlamış ve soyulmuş Vahdet halindeki portakal dilimleri, Bâtındaki İkram tarafından Zâhir ve Bâtın ikiye bölünmüş, yarısı tekrar Zâhire ikram edilmiştir. Bu şekilde Esmâ mertebesi şeklinde mâ'nâlanan Kurb'an İnşikâk ederek İkiye ayrılmış ve Sıfât mertebesi Kurb'anına geçiş olmuştur. Bu Akıl da oluşan yani akıl Semâsının ikiye ayrılması ve Mizân yani Teraziye yaklaşmadır.

Kitab iç kapağında yazıldığı gibi;

İnsan, aklı evvel terazisini, ekmel adaletin kubbesi altında kurduğu zaman, hakîkat iktizaları gelir. Onda bulunan hakîkatlerden her biri neyi gerektiriyorsa, ona göre hesabına bakar. (İ.K.)

İşte bu yarılma olduğu zaman ibarede okuduğumuz gibi Akl-ı Küll ve Nefsi küll gereğine göre tam ölçüsünde insan hesabını kitabını ne gerekiyorsa ona göre yapar.[12]

Bu âyet üzerine yoğunlaştığım günlerde Kurb'an Bayramından üç gün sonra şöyle bir tecelli oldu. İstanbul üzerinde oluşan hava muhalefeti oturduğumuz Üsküdar bölgesi ve çevresinde özellikle Fatih ilçesinde metrakereye 114 kg yağış düştü. Sanki bir Nûh tufanının provası gibiydi. Eminönü alt geçitleri ve dükkanlarına su bastı ve maddi zarar oluştu. Alt geçit çarşısında dükkanların sattıkları eşyalar su içinde yüzüyor ve insanlar canhıraş mallarını kurtarmaya çalışıyorlardı. Eşim o gün bir arkadaşına taziyeye gitmek için evden çıkmış ve Üsküdar metrosuna gitmişti. Oluşan hadiseyi anlatırken, su arabaların tekerleklerin seviyesine çıkmıştı. Artık yapacak bir şey yok dedim ve suya girip metroya ulaştığını anlatıyordu. Sular çekildiğinde ise ortalık fare ölüsüyle dolmuş… Cenâb-ı Hakk daha kötülerinden muhafaza buyursun.

---

[12] Burada o günlerde üzerinde çalışılan 174-11-Ku-Ker-Yol-Mutafifin Sûresine atıf yapılıyor (Murat Derûni)… Bu kitabın tamamlanmasında İz-Efendi Babamın gönderdiği mailin başında şunları yazıyor olması gayet ilginç.
Hayırlı günler hayırlı Ramazanlar. Muratçığım. Nihayet bu kitabında bitti ellerine gönlüne sağlık indirdim yerine aktaracağım. İnşeallah yenilerine kısmet. **İz-T.B.**

Gök delinmesi başka bir tabir ile gök yarılması ile oluşan bu hadise adeta küçük bir kıyâmet hadisesini oluşturmuş. 1.5 saat gibi bir zamanda Fatih (Fatiha) 114 kilogram yağış (114 sûre) ile sanki Kıyâmet Zâtın zuhuru sıfât saltanatının sona erişinin bir pravosu gibi olmuştu.

Âyette geçen ana tema ve kelime sûrenin ismi ile aynı olan "İnşikâk" kelimesidir.

İNŞİKÂK: İkiye ayrılma. Çatlama. Yarılma.

Olarak sözlükte anlam bulmaktadır.

"İnşikâk" kelimesi hakkında düşünürken 1.3.2020 Kavacık sohbetinde İz-Efendi Babam emekli Cerrah Al… ağabeyin fakirin düzenleyip yazdığı son üç kitabı bir poşetin içinde uzatarak bunları Al.. bey bastırmış sende var mı? Diye sorunca sağ olsun, bize gönderdi. İhtiyacı olan varsa ona verirsiniz dedim…

2.3.2020 tarihinde ise tanıdığım Muhammed isimli kişiyi gördüm. Ve hal hatır sorunca annesinin göğüs kanseri ameliyatı ve bazı sıkıntılarından bahsetti…

Müşahade ile oluşan bu hâller beni tefekküre sevketti. İz-Efendi Babamın verdiği ve Cerrah-İnşikâk ettirenden gelen kitaplar Nusret Babamın Esmâ'ül Hüsna 1 ve 2 nolu kitapları olması bakımından Zâhir ve Batın, Efâl ve Esmâ mertebesi itibariyleydi. Kıyâmet sûresi kitabı ise Fenâfillah ve sıfât mertebesini içermekteydi. Aynı zamanda üç sayısı İlm'el Yakîn, Ayn'el Yakîn ve Hakk'el Yakîn mertebelerini bildiriyordu.

Eşimin arkadaşı "Yıldız"ın (Necm-53) kardeşi Muhammed isimli kişi ve göğüs ameliyatından bahsetmesi Efendimizin geçirdiğinden bahsettiği manevi ameliyatlar

ile ilgili bağlantıydı diye düşündüm. Ve dördüncü inşikâk-şerh hadisesi ile ilgili bağlantıydı. Aslında araştırıp bunları buraya almak istiyordum. Böylelikle bir tasdik gelmiş oldu.

Semâ'nın inşikâk-yarılması-açılması gönül göğünün açılması ve şerh edilmesidir.

İnşikak olmaz ise, inşirahın olması mümkün değildir.

(İnşirah) Kelimesinin harf, sayı değerlerine bakalım.

(Elif-1-13) (Nun-50) (Şın-300) (Rı-200) (Elif-1-13) (Ha-8) dir. Toplarsak.

(1+50+300+200+1+8=560) tır.

(9+4=13)

İnşikak ise 11. Hazreti Muhammed mertebesinin yarılıp 12. mertebe Hakikat-i Muhammedinin açığa çıkması ve bâtınında bulunan 13. mertebe Hakikat'ül Ahmediyenin keşf olmasıdır. İnşikâk sûresi 84. Sıra ve 83. Nüzül sayılarını hatırlıyacak olursak 11. olarak mâ'nâsı hafiflemiş ve 12 olarak sıraya girmiştir. 12 Hakikat-i Muhammedi de şerh olup 13. Mertebede Resûlüllah Efendimiz (s.a.v.)'in rabbi hası ile Allah (c.c.) esmâsını şerh etmesidir.

Öncelikle hadis kaynaklarında anlatılan dört yarılma-açılmayı buraya alalım.

Birinci Şerh-i Sadr:

Bir kimse Resûlullâh'a:

“−Peygamberliğinizin ilk alâmetleri ne idi?” diye sormuştu. Allâh Resûlü şöyle buyurdu:

“−Benim süt annem Sa’d bin Bekr Oğulları’ndandı. Ben ve süt kardeşim hayvanlarımızı alıp gitmiştik. Yanımıza hiçbir yiyecek de almamıştık. Süt kardeşime:

«−Kardeşim, haydi anneme git de biraz yiyecek getir!» dedim.

O gitti, ben hayvanların yanında kaldım. Aradan çok geçmeden beyaz elbiseli iki melek geldi. Biri diğerine:

«−Bu, O mudur?» diye sordu.

Öteki de:

«−Evet.» dedi.

Hemen yanıma geldiler, beni sırt üstü yatırdılar, karnımı açtılar. Sonra kalbimi çıkardılar, onu yarıp içinden iki siyah kan pıhtısı çıkardılar.

Sonra biri ötekine:

«−Haydi git bana kar suyu getir!» dedi.

Onunla içimi yıkadılar. Sonra yine:

«−Haydi şimdi de dolu suyu getir!» dedi. Getirdi, onunla da kalbimi yıkadılar. Sonra:

«−Haydi şimdi huzur ve sükûneti getir!» dedi.

Onu kalbime yerleştirdiler.

Daha sonra biri ötekine:

«−Haydi kapat ve O’nu peygamberlik mührü ile mühürle!» dedi.

Melek de kalbimi kapattı ve nübüvvet mührüyle mühürledi... Daha sonra ayrılıp gittiler, hakîkaten çok korkmuştum. Sonra dönüp eve gittim ve başıma gelenleri bir bir süt anneme anlattım..." (Ahmed, IV, 184-185; İbn-i Kesîr, el-Bidâye, II, 280; Heysemî, VIII, 222)

Bâzı kaynakların bildirdiğine göre bu hâdise, Varlık Nûru dört yaşında iken gerçekleşmiştir. (Bkz. İbn-i Sa'd, I, 112.)

Enes (r.a.):

"Ben Allâh Resûlü'nün sadrındaki o yara izini hep görürdüm." demiştir. (Müslim, Îman, 261)

İkinci Şerh-i Sadr:

Ebû Hüreyre (r.a.), Peygamber Efendimiz'e hiç kimsenin sormaya cesâret edemediği şeyleri sormak husûsunda son derece cesur davranır, hiç çekinmezdi. Birgün Fahr-i Kâinât Efendimiz'e:

"–Yâ Resûlallâh! Nübüvvetle alâkalı ilk gördüğünüz alâmet nedir?" diye sordu.

İki cihânın saâdet rehberi olan Allâh Resûlü şöyle buyurdu:

"–Ey Ebû Hüreyre! Mâdem sordun, söyleyeyim. Ben on yaşlarındayken bir gün sahrâda idim. Başımın üstünden gelen bir sesle irkildim. Bir adam diğerine sordu:

"–Bu, O mudur?"

Öteki cevap verdi:

"–Evet, bu O'dur."

O zamâna kadar hiç kimsede görmediğim yüzler, kimsede bulmadığım rûhlar ve hiç kimsede görmediğim elbiselerle karşıma çıktılar. Yürüyerek bana doğru gelen o iki adamdan her biri, bir kolumdan tuttu, fakat dokunduklarını hiç hissetmedim.

Biri arkadaşına:

"–Haydi O'nu yere yatır!" dedi.

Berâberce beni yere yatırdılar. Ben hiçbir zorluk ve güçlükle karşılaşmadım. Yine biri diğerine:

"–Haydi göğsünü aç!" dedi ve o da açtı. Fakat ne kan gördüm, ne de bir acı hissettim. Ona yine şöyle dedi:

"–Haydi, oradaki **kin** ve **hasedi** çıkar!"

O da oradan kan pıhtısı gibi bir şey çıkardı. Sonra onu fırlatıp attı.

"–Haydi, şimdi onun yerine **şefkat** ve **merhameti** yerleştir!" dedi. Çıkardıkları şey büyüklüğünde ve gümüşe benzeyen bir şey koyduklarını gördüm. Sonra sağ ayağımın baş parmağını tutup oynattı ve:

"–Haydi selâmetle git!" dedi.

Ben kalkıp giderken içim şefkat ve merhametle dolu idi. Ondan sonra da hep küçüklere karşı şefkat, büyüklere karşı da merhamet hissettim." (Ahmed, V, 139; Heysemî, VIII, 223)

Üçüncü Şerh-i Sadr:

Hz. Peygamber olayı şöyle anlatır: "Melek bana okumamı emretti. Kendisine okuma bilmediğimi söyledim. Beni kollarının arasına alıp kuvvetle sıktı; sonra 'Oku!'

dedi. Ben yine, 'Okuma bilmem' dedim. Beni tekrar kollarının arasına aldı, kuvvetle sıktı ve 'Oku!' diye tekrar etti. Ben yine 'Okuma bilmem' dedim. Üçüncü defa kollarının arasına alıp daha kuvvetlice sıktıktan sonra bıraktı ve şöyle dedi: 'Yaratan rabbinin adıyla oku; O, insanı alaktan (asılıp tutunan zigottan) yarattı. Oku! Rabbin sonsuz kerem sahibidir. O, kalemle (yazmayı) öğretendir. İnsana bilmediklerini öğretmiştir.” (Hasenât)

Dördüncü Şerh-i Sadr:

İsrâ ve Mîrâc Gecesi’nde, Fahr-i Kâinât’ın Hak Teâlâ ile vuslatından evvel, kalb-i pâk-i nebevîleri üçüncü defâ ilâhî tecellîlere hazırlanarak sadırları îman ve hikmetle doldurulmuştur. (Bkz. Buhârî, Salât, 1; Müslim, Îman, 263.)

Resûlullâh bu hâdiseyi şöyle anlatır:

“Ben Kâbe’nin Hatîm kısmında yatıyordum. Uyku ile uyanıklık arasında bana biri geldi, şuradan şuraya kadar (göğsümü) yardı. (Bu sözünü söylerken boğaz çukurundan kıl biten yere kadar olan kısmı gösteriyordu.) Kalbimi çıkardı. Sonra bana, içerisi îman ve hikmetle dolu, altından bir kab getirildi. Kalbim (çıkarılıp su ve Zemzem ile) yıkandı. Sonra içerisi îman ve hikmetle doldurulup tekrar yerine kondu...” (Buhârî, Bed’ü’l-Halk 6, Enbiyâ 22, 43; Müslim, Îman 264)"

Faydalı olur düşüncesi ile Terzi Baba Kûr’ân-ı Kerimde yolculuk İnşirah sûresi 1. Âyet yorumun buraya alalım.

□□=□∨□□/□□□ □∧□⇔/□□□/϶□©/〈□⇔□α □
Θ□

(94/1) (E lem neşrah leke sadrek.)

(94/1) *“Senin göğsünü yarıp genişletmedik mi?”*

Cenâb-ı Hakk (c.c) bu Âyet-i Kerime’ye istifham Elif’i ile başlıyor. Cenâb-ı Hakk (c.c) ben bu işi yaptım diyor ve bizim de bundan haberimiz yok ise, o zaman vay halimize çünkü bizler bu dünyâya bunlardan haberdar olmak için geliyoruz.

Mûsâ (a.s) ulûl-Azm bir peygamber olarak Firavun’un karşısına giderken Cenâb-ı Hakk (c.c)’tan *“Rabbişrah li sadri”* (20/25) yani *“Rabbim göğsümü genişlet”* isteğinde bulundu. Buna karşılık Cenâb-ı Hakk (c.c) bu Âyet-i Kerime de ümmeti Muhammed’e o kadar büyük lütûfta bulunuyor ki ümmeti Muhammed’e verdiği büyük değeri gösteriyor.

Cenâb-ı Hakk (c.c) ümmeti Muhammed’e hitâben “*ben zâten sizi hakîkatlerimi anlayacak kapasitede halket-tim”* buyuruyor.

Ancak bizler bu kapasiteyi dünyâ muhabbetiyle dol-durduğumuzdan dolayı Cenâb-ı Hakk (c.c)’ın hakîkatlerine yer kalmıyorsa bundan sorumluyuzdur.

Mâ’nâ olarak bu kadar geniş olan rûhaniyetimiz mad-de beden oluşumu ile biraz kısıtlanmıştır, okuduğumuzu anlayamamamızın sebebi de budur. İçimizde oluşan sıkıntıların sebebi dahi hep buradan kaynaklanmaktadır.

Efendimiz (s.a.v)’in yaşamı süresince mübârek kalpleri, dört defa ameliyat edildi ki, maddesel oluşumlar

ile daralan kalbimizin, yine aynı şekilde fiziki açılımlar ile genişletilebileceğinin göstergesidir.

Birinci ameliyat, çocuk iken dört yaşında melâikeyi kirâm tarafından yapıldı ve vücudunda bulunan pis kanı temizlendi,

İkinci ameliyat, on yaş civarında,

Üçüncü ameliyat, Hira dağından ilk vahiy gelmezden hemen evvel,

Dördüncü ameliyat ise mi'rac'a çıkacağı gece yapıldı.

Buradan anlaşılacak olan ameliyat ifâdesi, her birerlerimizin cerrahlara giderek göğsümüzü yardırması anlamında olan bir ifâde değildir. Gerçi bu ifâdeler daha o günlerden günümüzdeki kalp cerrahisinin ilmini de göstermektedir, ancak bizlere lâzım olan bâtıni olarak ifâdesidir ki o da şöyledir;

1. ameliyat ef'âl mertebesini anlama yolunda,
2. ameliyat esmâ mertebesini anlama yolunda,
3. ameliyat sıfât mertebesini anlama yolunda,
4. ameliyat zât mertebesini anlama yolunda, olmaktadır.

Bu belirtilen ameliyatlar olmadıkça Allah (c.c)'ı tanımak ve ilmini idrâk etmek mümkün değildir. Sûri olarak İslâm dinini sadece fıkıh ilmi ile sınırlı bir saha içerisinde yaşarız.

Hakk yolunda yapılacak "*göğsün yarılmasının*" ilk önceki bıçağı, kelime-i tevhid'dir, daha sonraki ilâcı "Hakk sohbetleri"dir. Kelime-i tevhid ile başlayan zikirler vücutta oluşan gazları izale etmektedir. Yediğimiz yemeklerdeki özelliklerin kana karışması nefsi emmarenin en büyük

kaynağıdır ki, kişi bunlardan dolayı nefsi arzular ve onun istikâmetinde hareket etmeye başlar. Sadece duygular ile hareket etmeye başlayan, madde beden şuurunu Allah'ın istediği istikâmette kullanamamaya başlar ki, bu madde bedeni idare eden akıl ise, ancak kendi hakîkatini idrâk ettikten sonra, gerçek mâ'nâda akıl olmaktadır. Zikir ile incelen kan, beyin kapasitemizi genişleterek düşünce haddimizi arttırmaktadır. Zikir yapanlarda fiziki olarak kalp hastalıkları da çok görülmez çünkü bu akışkanlık kalp civarındaki yağlanmayı da önler. Sinir sistemini de düzene sokan bu çalışmaların ne kadar büyük faydaları olduğu görülmektedir.

Daha evvelce kişi, kendi nefs-i varlığında Hakk'tan gafil darlıkta ve sıkıntı içindedir, daha sonraları aldığı eğitim ve çalışmaları ile fenâfillâh'dan baka billâh'a geçip Hakk'ani bir elbise ile halkın arasına gönderilmesi ve İlâh-î hakikatleri Hakk'ani aklı ile idrak etmesi onun İnşirahıdır.

"Senin göğsünü yarıp genişletmedik mi?" (94/1)

Bu kabiliyyeti zâten daha baştan sana vermedik mi? O halde çalış ve bu hakikat-i idrak et.

İkinci yorum.

Bu zâhir anlamdaki ifâdesidir. Ve bu tercüme bakın, burada çok enteresan bir hâdise vardır. Yâni burada derken tüm bu tercümelerde. Allah'ın kitabından, bu beşerin yaptığı bir tercümedir. Ama Kûr'ân-ı Kerîm daha evvelki sohbetlerde de geçtiği gibi, Allah tarafından mâ'nâ âleminde dört defa tercüme edildi. Yâni ana kitâpta iken, Ümmül Kitâp'ta iken, kitabın anasında yâni, ana varlıkta iken bir tercüme edildi, Allahçadan Hakça'ya, oradan Levhi Mehfuz'a nâzil oldu, indirildi. Levhi Mahfuzda Hakça' dan, Rabçaya tercüme edildi. Rapçadan da

Arapçaya tercüme edildi. Bu tercümeyi yapan Allah-ü Teâlâ Hazret-lerinin kendisiydi. Sem'i ve alim ismiyle. Alim sıfâtıyla yaptı bunları. Niye böyle oldu bu işler? Şimdiye kadar Kûr'ân-ı Kerîmin böyle bir ifâdesini duyduk mu? Duyma-dık.

Duymadık ama bizim duymamamız bunun yokluğu değildir. Duymayabiliriz, her şeyi ama gerçeği bu Kûr'ân-ı Azimüşşanın. Bize ulaşma gerçeği bu. Eğer Levhi Mahfuzda ve ondan evvelki Ümmül Kitâpta olduğu şekliyle bize indirilmiş olsaydı, bizim bunu anlamamız kesinlikle mümkün değildi. İşte Kûr'ân-ı Kerîm'in nâzil olma hakîkatinde bu yatmakta. Gerçeğinde bu yatmaktadır. Nâzil bir mertebeden bir mertebeye, yâni bir mahâlden bir mahâle indirilmesi değil. İçindeki mânânın bir mertebeden bir mertebeye, hafifletilerek indirilmesi. Nüzul demek bu demektir, nâzil olması da budur. Yâni zât mertebesinden, sıfât mertebesine indirilmesidir. Yoksa Arş-ı Alâ'dan dünya semâsına indirilmesi gibi, ifâdeler de geçerlidir ama bunlar izafi ifâdelerdir, bazı şeyleri belirtmek için söylenen ifâdeler. Makam ve mekân ifâdeleri değil. Zaman ve mekân ifâdeleri değildir. Eğer Cenâb-ı Hakk Allah'çadan Arapçaya tercüme etmeseydi, bu Kûr'ân-ı Azimüşşanı sadece ve sadece Allahü Teâlâ Hazretlerinin benzeri birçok Allah'lar olması lazımdı ki, ancak onlar kendi aralarında anlayabilirlerdi bu lîsânı. Tabii böyle bir şey mümkün değil. Ama izâh için söylüyorum. Anlatabildim mi? Allah'da olan Ümmül Kitâpta olan Kûr'ân-ı Azimüşşanın özünü, aslını hiçbir varlığın sıfât mertbesi dahil, orada bulunan hiçbir varlığın anlaması mümkün değildir. İşte anlaşılması için anlaşılmasının kolaylaştırılması için, Cenâb- Hakk onu bir tercüme yaptı, yâni nâzil etti, nuzul etti, hafifletti, indirdi. Nasıl ki bütün bu âlemler yok iken, Allah-ü Teâlâ Hazretleri amaiyette iken, bu âlemler varmıydı? Yoktu. Arapça Türkçe lîsânlar varmıydı? Yoktu.

Bunların hepsi sonradan oluştu, sonradan meydana geldi. İşte bunlar sonradan meydana geldiği gibi Kûr'ân-ı Kerîm'inde tecelli saf'haları sonradan oluştu. Nâzil denen budur. İnme diye bahsedilen budur. Bir mertebeden bir mertebeye, bizim anladığımız mânâda inmek, düşmek işte ulaşmak gibi değil, mânâsının hafifleştirilmesi nâzil olması. Zât mertebesinden sıfât mertebesine Levhi Mahfuza. Levhi mahfuzda levhalar halinde ilim olarak billurlaşmaya başladı, belirmeye başladı Kûr'ân-ı Kerim'in hakîkati. Oradan yine o şekilde bize gelseydi yine anlayamayacaktık. Mümkün değildi çünkü.

Oradan da Cenâb-ı Hakk Levhi mahfuzda bir tercüme yaparak. Şimdi aklıma geldi. Kitab'ül Mübin neyse, oradan sonra aldığı isim de, İmam'ül Mübindir. O ismi alarak Kûr'ân ifâdelendirildi. Orada da Rabça. Yâni esmâ merte-besine tenezzül etti. Bütün varlık tenezzül ettiği gibi, Kûr'ân'da esmâ mertebesine tenezzül etti. Bunlar hep… Dinleyenlerden biri: Furkan… Yok, Furkan değil. Furkan sıfât. Levhi mahfuzdan bir tecelli ile bir tercüme ile Kitab'ül Mübin, yâni açık kitâp hükmüne ki, buda esmâ âlemidir. Esmâ-i İlâhiyenin açıldığı sahadır. Orada Rabçaya tercüme etti Cenâb-ı Hakk. Yâni Hakçadan Rabçaya tercüme etti. Rab bilindiği gibi rububiyet, terbiye mertebesi, esmâ mertebesi, yâni isimlerin zuhur mertebesidir. Eğer bu şekliyle gelseydi yine anlayamazdık. Taa ki o günün en gelişmiş lîsânı olan, başına bir elif/ayn konmak sûretiyle Arapçaya tercüme edildi.

Bu tercümeyi yapan Cenâb-ı Hakk. Yalnız şimdi niye buraya geldik. Şunu belirtmek için: Rabçadan Arapçaya tercüme ettiği zaman Cenâb-ı Hakk. Bakın şimdi bu çok mühim bir mesele. O Arapçanın üzerine Rabça mânâsını yükledi. Kûr'ân-ı Azimişşanda daha üst mertebelerde bulunan bütün hakîkatleri, beşer lîsânı olsa dahi Arapça lîsânın üzerine yükledi. Rabça, Hakça, Allahça

mânâlarını hepsini o ibare harflerinin üstüne yükledi. İşte Efendimizin buyurduğu mir'aç gecesinde bana üç türlü ilim verildi dedi ya. Birini herkese açmam, o beşeriyet yönlü anlayışla, birini isteğine bıraktı.

Bazılarını aç, bazılarını açma dedi. O da esmâ mertebesinin bazı halleri. Açma dediği sıfât, zât mertebesindeki halleri açma, herkese açma, mânâsında idi. Ama bu mânâları Cenâb-ı Hakk Kûr'ân-ı Kerîm'in içerisinde, o Arapçaya yüklediği Rabça mânâların içersine yükledi. Bütün bunların hepsini yükledi. Eğer Cenâb-ı Hakk kapalı bir şey murad etseydi zâten bu âlemleri halk etmezdi. Onun gayesi kendinde bulunan bütün hakîkatleri ortaya çıkarmak. Zahera ismiyle, zuhura getirmektir. Tecelli, ceal ismiyle tecelli ettirmek. Eğer gayesi kapatmak olsaydı o ibare içerisinde o lâfızları görüntüye getirmezdi. Tamamen gizli bırakırdı, kimsenin de haberi olmazdı.

Şimdi anlamamız gereken, meâl ile yâni Arapçadan başka çeviriler ile Arapça çevirisinin arasındaki farkı anlayalım. Şimdi Arapça olarak bize nâzil oldu. Her birerlerimize. Aleyke aleyke diyor bakın. Senin üzerine, senin üzerine, sana, kef, kef, muhatab, fe, diye. Okuyana hep bunlar yâ'sin ey insân diye. Hep sana hitap ediyor. Ama bana da hitap ediyor. Zannetmeyin hep size, hepimizin hissesi vardır. Hem de asli olarak hisselerimiz vardır. Eğer biz kendi hakîkatimizi biraz idrâk edersek Arapçanın başındaki Elif/ayn bizim nefsani varlığımızı oluşturmaktadır. O baştaki elifi/ayn-ı çektiğimiz, oradan ayırdığımız zaman yine arkada kalan Rabça'dır. Ama o Rapçanın perdesi Arapça lîsânıdır. En geniş mâ'nâda o gün yeryüzünde lîsânlar arasında, bugün dahi öyledir, en geniş kapsamlı mânâları ihtiva ettiği için Cenâb-ı Allah onu Arapçaya çevirdi. Yoksa Latinceyede çevirirdi. Diğer kitâplarda olduğu gibi İbraniceyede çevirebilirdi. Süryaniceyede çevirebilirdi.

Ama Arapça lîsânı üzerine, Arapçaya tercüme etti. Şimdi beşinci tercüme olan Türkçe, Almanca veya diğer lîsânlara yapılan tercümelerde bu mânâlar üzerine yüklenemiyor. Bakın en can alıcı yeri burası. İşte beşinci tercüme olarak, Türkçe olarak okuduğumuz, şu meâl Kûr'ân-ı Azimüşşanın mânâsının zâhiren, belki yüzde beşini, yüzde onunu bize aktarabilmektedir. İşte Kûr'ân okuduğumuz zaman lezzet alamayışımız, onun derinliğine dalamayışımız, dışındaki o lîsân perdesi yüzünden olmaktadır. Yâni tercüme edenin lîsânının yetersiz olmasın dan kaynaklanmaktadır. Özüne nufuz edememememizin en büyük sebebi budur. Burasını anlatabildim mi? Cenâb-ı Hakk Rububiyet mertebesinden Rabçasından bizlere "kitab-ül mübîn" olarak bildirmektedir.

Evet Türkçe veya Almancaya veyahut Fransızcaya, Arapçadan tercüme edildiği zaman, Cenâb-ı Hakk'ın yapmış olduğu tercüme gibi olamayıp beşer lîsânıdır. Arapça da beşer lîsânı, diğer lîsânlar da beşer lîsânı olduğundan Ulûhiyyet mânâları o beşer lîsânına yüklenememektedir.

Ancak zâhir ve çerçeve genel ifâdesiyle, Kûr'ân-ı Kerîm'in yüzde onu kadar bir mânâsı ifâdeye, zâhire çıkabilmekte-dir. Çünkü o tercümeleri, son beşinci tercümeyi yapan da beşer aklıyladır. Yâni nefsiyle tercüme ettiğinden. Başka bir ifâdeyle akl-ı cüz sınırları içerisinde tercüme ettiğinden, Cenâb-ı Hakk'ı da genel mânâda tanıyamadığından, ve de daha ziyade tenzih mertebesi, ağırlıklı meseleye baktıklarından, o zaman ötelerde olan bir Allah'ı anlatma ve izâh yoluna girdiklerinden, Cenâb-ı Hakk'ın gerçek halini, Kur'ân-ı Azimüşşanın gerçek ifâdelerini anlatma imkânı bulunamamaktadır. Peki ne olacak o zaman? Tercümeden tercüme, o her tercümede işte biraz mânâsı eksilince, nasıl bunun aslını öğreneceğizde, nasıl hakîkati-ne nufus

edeceğiz? İşte o demin bahsetmeye çalıştığım gibi, Arapça kelimesinin başındaki Elif/ayn-ı kaldırabilirsek çalışmak sûretiyle ki, o Elif/ayn, bizim nefsaniyetimizdir.

Elif/ayn, bizim bireysel varlığımız. Bireysel varlığımızı ortadan kaldırarak, okumaya çalışırsak işte o zaman Rabçasını okumuş oluruz. A-rapça o hakîkate ermeye başladığımız zaman bakıyoruz ki, baştaki Elif/ayn bizim varlığımız sadece harf-i nidâdır. Hakikatini anladığımız zaman "Aaaa" bu Rabçaymış diyerek hayret ediyoruz. Bundan sonra hakikatini daha çok anlamaya başladığımız zaman hayret üstüne hayret ediyoruz. Arapça beşer lîsânıyla zannettiğimiz Hakîkati İlâhiye olan bu kitabın hakîkatini anladığımız zaman, baştaki Elif/ayn bizim varlığımız ve de onun yokluğu, sadece bir sesten ibaret kalıyor. "A-rapça" işte bu hakîkat zuhur etmedikçe Kûr'ân-ı Kerîmi gerçek mânâsıyla anlamak mümkün değildir. Sadece suri ve kalıp olarak ve beşinci tercüme olarak, beşerin yaptığı tercüme iyi bir, iyimser rakamla yüzde onu ancak elimizde kalmış olmaktadır. İşte diğer eski kitâpların da bozulma sebebi bu tercümelerdir. En büyük bozulma sebebidir. Ancak başka da yapacak bir şeyimiz yoktur, Gerçek bir tercüme yapacak kişinin mutlaka İrfaniyyet ve tevhid bilgisine sahip olması gereklidir.

Not= "Elif/ayn" bilindiği gibi, Türkçe, "Arapça" yazısı (A) ile başladığı için aynı sesi veren (a'e) (Elif) ile belirtildi, ayrıca, "Arapça" yazısı, "Arapça" olarak yazıldığı zaman, baştaki harfi "Ayn" olarak yazılır, aslında her iki şekilde de, baş harfi "A" olarak ifade edilir. Bu yüzden bende bu hakikati belirtmek için "Elif/ayn" olarak her iki Halide belirtmiş oldum.

Hristiyanlar yaklaşık her on senede bir, bir heyet toplayarak bunu zamanın kelimelerine göre değiştiriyorlar

yenilendiriyorlar İncil, Tevrat gibi kitâpları. İşte her anlayışta, günün insânlarının anlayışı, beşer anlayışı idrâki içerisinde ilâhî mânâları kaybolup, Kitab-ı Mukaddes dedikleri kitâplar beşer lîsânına, beşer anlayışına dönüşmüş oluyor. Peki bize gelince ne oluyor? Bizim işimizde aslında ondan farklı değil. Ancak; bizim elimizde muhkem ve mutlak olarak aslı olduğundan, bizim şansımız onlardan çok fazladır. Ma'nâ olarak belki anlayamıyoruz, son beşinci çevirisinde beşerce anlıyoruz ama özü elimizde olduğu için, anlamadan Arapça formunu okuduğumuzda, o bizim rûhumuza demin dediğimiz gibi rûhumuza kayda geçiyor.

Bugun aklımız onu almıyorsa da ama rûhumuzla irtibat sağlayabiliyor. Çünkü kardeşiyiz biz onun. İki kardeşte en güzel bir sekilde birbirini anlayabiliyor, aynı kaynaktan geldığı için. İşte şu yaptığımız mevzu içerisinde, hem geçmiş kitâpların ne yönden bozulduğu, ama halen elimizde mevcût halimizin de bizlerinde ne halde olduğunu anlayabiliyoruz. Anlatabildim mi bir şeyler bu hususta. İşte bu Sûre-i Muazaama, Sûre-i Şerif'te Cenâb-ı Hakk istifham/soru elifiyle başlıyor yine.

E lem yapmadık mı? Neyi neşrah şarh etmedik mi? Yarmadık mı? Neyi? leke senin için lil için bakın, kef şu anda, bakın her birerlerimize bu âyet taptaze inmektedir. Hemde Rabbımızın mübarek lîsânıyla inmektedir. Birebir bakın Rabbın sana hitap ediyor. Yapmadık mı? Hadi inkar et bakayım. Yapmadın de bakayım. Ama benim haberim yok. O daha acı o zaman. Rabbın ben yaptım bu işi ettim diyorsa, senin haberin yoksa, o zaman vay vay halimize. Bu dünyaya bundan haberdar olmak için geldik. Yatmaya gelmedik. Olsun yatacağız da arada sırada. Yatmadan da olmuyor. Sadreke. Biz senin göğsünü yarmadık mı? Şarh

etmedik mi? "*E lem neşrah leke sadreke*." Yâni biz senin göğsünü yarmadık mı? Yâni açmadık mı? Böyle bir tekrar edelim sonra başa döneriz.[13]

Bir başka şekliyle "Gök yarıldığı zaman"ı yorumluyacak olursak.

"Gök" Zât ve Ahadiyyet mertebesidir… Göğün yarılması ile mutlak zât ve mukayyed zât'ın özelliklerinin ayrılmasıdır yani Zât'ın sıfât, esmâ ve ef'âl mertebesinden kayda girmesidir. Ahadiyyet'in iki özelliği olan Hüviyyet (âlemler ve Kâ'be) İniyyet (insân ve Kûr'ân) dır.

Kişinin kendi birimsel varlığında bulunan bu hâkikatleri akl-ı küll ve nefsi küll hakikatini idrak edebilmesi için ilk olarak Âdemiyyet ve Havvaiyet hakikatlerini inşikak (yararak) ettirerek bu seyrini beden arzında devam ettirebilir. Bu ne demektir? Erkek veya kadın silüetinde olsa da varlığında her iki hakikatin bulunduğunu anlayıp yaşayabilmesidir.

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ {الإنشقاق/2}

"Ve ezinet li rabbihâ ve hukkat."

"*Rabbini dinleyip kendisine yaraşır şekilde boyun eğdiği vakit*" (84/2)

----

ve ezinet: ve kulak verip dinledi ve itaat etti, **li:** için, **rabbi-hâ**: Rabbine, **ve hukkat**: hak oldu, yarılması hak oldu, hakikat oldu, gerçekleştirdi.

---

[13] (68-2) Terzi Baba Kûr'ân-ı Kerim'de yolculuk - Namaz Sûreleri - Sayfa 64-72…

Âyeti kerimenin kırık meali bu şekildedir. Kişinin öncelikle kulak ve göz ayarlarının yapılması lâzımdır. Gönül göğünün, yarılması için akıl semâsında bulunan kulaktan aşk badesi içilip, buradan akıl semâsı ve gönül semâsının yarılması ve Rabbin'de gelen ilhamlar ile boyun eğip, Hukkat kelimesinin sonunda geçen تْ "Te" harfinin cezm ile yani senliğin Hakk tarafından Cezb edilip, senliğin kalmadığı zaman "Ene'l Hakk" yani hakk ben-len dersin. Görüldüğü gibi, gönül semâsı yarıldığı zaman hakk oldu, hakikat oldu, gerçek oldun gerçekleştin denilmektedir.

İrfan ehli Hallac'ı Mansur ve benzeri bu hale gelince tevhid neşesi ile kendinde olmadan bazı kelimeler sarf ederler ve bunu anlamayan zâhir ehli tarafından taşlanırlar. Hakk'ı ve hakikati ifade eden "Ene'l Hakk" ben hakikatim gerçeğim ifadesi yerine, "Ene batıl mı" deseydi?

Hasan Harakani hazretleri "benim hakikatimi bilseniz bana secde edersiniz" demiştir.

Nusret Tura hazretleri "kulun kula secdesi olmaz derler 40 yıldır secdem sana ya Resûlüllah" diye bu hakikati ifade etmiştir.

Efendimiz (s.a.v.) mir'ac dönüşü, Akıl semâsının yarılmasının bir ifadesi olarak. "Men reani fekad real Hakk" Beni gören Hakkı gördü, buyurmuştur.

Hazret-i Mevlânâ "O kulak Hakk'ı işitmez, içine dök kızgın yağı, O göz Hakk'ı görmez, ağaç budağıdır. Diye bildirmektedir.

وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ {الإنشقاق/3}

"Ve izel ardu muddet."

“*Yer uzatılıp düzlendiği,* “ (84/3)

Yeryüzü üzerinde bulunan yükseltiler yıkılıp, çukurların dolup düzleşmesi her ne kadar kıyâmet sürecinden bahsediyorsa ise de bâtınen hakikât ve mârifet yolunda bizdeki nefsâni arzûların ve isteklerin düzlenip uzamasından bahsetmektedir. Tevhidi ilâhîyye ile bunlar sarsıldıkça yavaş yavaş parçalanıp düzlenmektedir aksi halde bu nefsâni arzû ve isteklerin altında kalır ve ezilir gideriz, Allah korusun.

İşte insan nefsin hayâl ve vehimi yükseltileri ve çukurlarını hakikat ve marifet bilgileri ile dolduğu zaman beden arzı Ulûhiyet bilgilerini almaya uygun bir vahidiyet sahası hâline gelir.

وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ {الإنشقاق/4}

“Ve elkat mâ fîhâ ve tehallet.“

“*İçinde ne varsa attığı ve tamamen boşaldığı,*“ (84/4)

Kıyâmet hadisesinde insanlar kabirlerinden çekirgeler gibi çıkacaklardır.[14] Burada yine hakîkat ve marifet ile beden arzı içinde yapılan çalışmalar ile bizlerde bulunan hakîkatlerin sarsıntılar sonucu gün yüzüne çıkarılacağından bahsedilmektedir. Nasıl ki Kâbe-i Şerif’in fethi ile Kâbe’de bulunan putlar kırılıp dışarı çıkarıldıysa, gönül göğünün yarılması ile içinde bulunan hayâl, vehim,

[14] Kamer (54/7)

nefsi emmare putları kırılacak ve ruh meydana çıkacaktır. Burada faydalı olur düşüncesi ile bağlantısından dolayı Terzi Baba İnfitar sûresi 4. Âyet yorumunu alıyoruz.

وَاِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ

(82/4) - Ve izel kubûru buğsirat.

(82/4) - *Kabirlerin içindekiler dışarı çıkarıldığı zaman,*

Burada da kabirden bahsediliyor. Kabirlerin altı üstüne geldiği zaman, yâni alttaki kabirler üste çıktığı zaman. Burada da yine, zâhirde bu zelzeleleri belirttiği gibi, bâtında da bizim toprak hâlimizi anlatıyor, kabir toprak demek. Bizdeki beden toprağı, yâni beden kabrinde yaşa-yan, gizli kalmış olan, ölü âtıl kalmış olan, hakîkatimizi oradan çıkarıp yaşantıya nakletmek yaşantıya dön-dürmemizin gerektiğini bildirmektedir.

Dünya yüzüne çıkarmak, yâni yaşantıya zâhire çıkarmaktır. İşte biz bedenimizde, beden kabrinde yaşayan rûhumuzu, böyle bir sarsıntıyla kürekle, çapayla, çıkarmamız gerekiyor. Delmeden, kazmadan, küreklemeden, onun altı üstüne gelmez. Ya, tabî olarak zelzele olacak, altı üstüne gelecek veya biz üstünü kazarak o nu oradan çıkartacağız ki, ikisi de aynı şeydir mesele oradan onun çıkmasıdır. Neticede beden kabrinde hapiste olan rûhu-muz oradan başka türlü çıkması mümkün değildir. Yunus Aleyhisselâmın duâsı da bize bunu belirtiyor. Yunus Aleyhisselâmı balık yuttu, bir müddet balık onun tabutu ve kabri oldu. Dünyada tabutu ile yaşayan tek insan odur.

Yunus Aleyhisselâm kendi varlığında, bir beden kabrin-deydi. Yâni rûhaniyeti cesedinin, yâni toprak bedeninin içindeydi. Toprak arzının içindeydi. Birde o toprak arzıyla birlikte balığın midesine girdi. Balığın midesi de ona bir kabir oldu. Böylece Yunus Aleyhisselâmın yaşantısında iki kabir iç içeydi. Ve işte kendisi o balık, aslında onu yutan da nefis balığı kabirleri idi.

Nefis deryasında gezen nefsi emmâre balığı. Ama içindeki rûhaniyetini hazmedemedi. Yunus Aleyhisselâmın rûhaniyetini hazmedemedi. Dışarıya çıkarmak zorunda kaldı. Ve bilindiği gibi Yunus Aleyhisselâmın oradaki duâsı "*fe nâdâ fizzulumâti en lâ ilâhe illâ ente subhâneke innî kuntu minez zâlimîn."* (21/87) Balığın karnından çıkmasının tek ilâcı kelime-i tevhid'dir.

İşte Yunus Aleyhisselâm'ın söylediği, bize de duâ olarak gelen, o günden onun duâsıdır. Aynı zamanda duâ olarak bize gelen O'nun sünnetidir. Buradaki hakîkat, ise kelime-i tevhid olmadan, karanlık nefs kabrinden rûhumuzun kurtulması mümkün olmadığı açıkça belirtilmektedir. Ve ne deniyor, "*fe nâdâ fizzulumâti en lâ ilâhe illâ ente subhâneke innî kuntu minez zâlimîn*." (21/87) Nefs karanlıklarından nida ederek, ben zâlimlerden oldum. Zulûm ehli oldum, deniyor. Neden? Nefsani hakîkatlerini idrâk edemeyip, bâtıl olarak bıraktığından, zuhura çıkaramadığımdan, nefsime zulmettim deniyor.

Buradaki nefs-i emmâre nefse zulum değil, nefsi hakiki yâni ilâhî varlığına ulaştıramadığı içindir. "*Nefs o şeyin hakîkatidir*," diye izâh edilmiştir.

Kendi hakîkatini ortaya çıkaramadığı için, ona zulmet-miş oldu. Dolayısıyla oradan kurtulmak için bu duâyı yaptı. Ve o duâ neticesinde yunusun içinden, midesinden kurtulabildi. İşte beden varlığı, beden dünyası

beden arzı, yâni bizim için şu beden toprağı, beden arzı, bizim için, bizler için, gerçekten, gerçekten şu varlığımız çok mühim çok değerli bir mekanizmadır, çok değerli bir alettir. Evvelâ şunu iyi bilmeliyiz ki, bu varlık bizim kendimiz değildir. Bu varlık biz değiliz. Bu sadece bizim aracımız, arabamız. Ruhumuzun bindiği bir at, bir deve, bir otomobildir, nasıl düşünürsek öyle kabul edelim. Hacca götüren deveyi, eğer iyi kullanırsak bizi oraya götürür.

Eğer iyi kullanmazsak, bizi cehenneme götürür. İşte bu beden devesini böyle düşündüğümüz sürece, ondan faydalanmamız mümkündür. Ama onu kendimiz zannetti-ğimiz sürece, onun dışına çıkmamız mümkün değildir. Aksi halde biz onu sırtımızda taşımaktayız. O siccinde, yâni beden hapisanesinde ömrümüzü sürdürüp, orada ölmemiz yâni, hapisanede ölmemiz gerçekleşmiş olur. İşte Âdem Aleyhisselâm da, hayâl âleminden, diğer ifâdeyle hayâl cennetinden, yeryüzü arzına indirilmesi, kendi hayâlinden, kendi gerçek fizik bedenine, toprak arzına indirilmesidir. Gökyüzü cennetinden, toprak arzına indirilmesidir. Derken bu ne demektir? Şuurlanarak kişinin kendi varlığının hakîkatini idrâk etmesidir.

"*Venefâhtü*" (15/29) olarak varlığına indirmesini anlaması, bunu idrâk etmesidir. Bunu idrâk etmediği zaman kişi, dünyası da hayâldir kendisi de hayâldir, Rabbi de hayâldir, nefsi de hayâldir, bütün bildiklerinin hepsi de hayâldir. Kusura bakmayın. Belki biraz ağır ifâde gibi oluyor ama ne yazık ki veya ne güzel ki, işin gerçeği budur. Bunu idrâk etmediğimiz zaman, biz mutlak olarak daha henüz Âdem olmuş değilizdir. Âdem olmamız için "*Venefahtü*" (15/29) hakîkatinin bu beden mülküne inmesi gerek, buraya konması gerektir. Gönül âleminde, sonra onun faaliyete geçmesi gerekli ki, Âdemi hakîkatlerler o mahâlde hayat bulmaya başlasın. Bir yerde bir kafes,

istediği kadar kafes olsun, kafes içerisinde kuş yoksa o kefes neye yarar? Öten bülbülün sesi o kafesinden çıkar mı? Çıkmaz çünkü içinde kuş yoktur.

Evvelâ o kafes olacak, sonra o kuşu gönül kuşunu oraya koyacaksınız. Ondan sonra o kuşun gelişmesi sağlanacak sonra da sesi çıkacaktır. Bunlar tabî mîsaldir. Buna gönül kuşu, rûh kuşu da diyorlar. İşte o kuş bizde vardır ancak beden kabrinde hapistir. (82/4) – "*Kabirlerin içindekiler dışarı çıkarıldığı zaman,"* hür olacaklardır.[15]

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ {الإنشقاق/5}

"Ve ezinet li rabbihâ ve hukkat."

"*Ve Rabbini dinleyip kendisine yaraşır şekilde boyun eğdiği vakit.*" (84/5)

Rabbini dinleyip, O'nun Rabbi için hakklandığı zaman…

يَا أَيُّهَا الْإِنسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ {الإنشقاق/6}

"Yâ eyyuhel insânu inneke kâdihun ilâ rabbike kedhan fe mulâkîh."

"*Ey insan! Kuşkusuz sen Rabbine doğru çaba üstüne çaba sarfetmektesin, nihayet O'na varacaksın.*" (84/6)

---

[15] (68-1) Terzi Baba Kûr'ân-ı Kerim'de Yolculuk (82) İnfitar Sûresi, Sayfa 12…15…

Âyeti kerimede Cenâb-ı Hakk Ey insan derken başına Yâ eyyuhEL-İnsân ile Lâm-ı tarifi getirmiştir. Bu tarif insânın hakikati olan Elif; Ahadiyyet ve Lâm; Ulûhiyet mertebesini bildirmektedir.

Sad sûresi 75. Âyette inşanın halkîyeti şöyle ifade edilmektedir.

Kâle yâ iblîsu mâ meneake en tescude limâ halaktu bi yedeyy(yedeyye), estekberte em kunte minel âlîn.

“Allah: "Ey İblis! O benim kudretimle yarattığıma (halkettiğim) secde etmene ne engel oldu? Kibirlenmek mi istedin? Yoksa yüksek derecelerde bulunanlardan mı oldun?" dedi.” (38/75)

Burada ifade eden Allah-Ulûhiyet mertebesi ve olayı aktaran ise Ahadiyyet mertebesidir. Yani “El” dir. İblise secde etmemesinin “men” kim-kimlik ifadesi ile hangi kim-kimlik rab-rablik ifadesi olduğu sorgulanmaktadır. **Yedeyy (yedeyye);** İki elim ile yani Celâl ve Cemâl karşılıklı sıfâtlarımla, zıt esmâlarım ile halkettiğim yani kendi varlığımdan ceal ettiğim, meydana getirdiğim, “EL” vasfı verdiğim İnsân demektedir.

İşte bu karşılık ve zıtlıklar ile “LÂ” nın yani yokluğun aslında tersten gizli bir şekilde bâtında “EL” olduğunu anlayabilirse bu zıtlıkların ve farklı görünümlerin yani halk’ın zuhurunun yokluk aynasında Hakk görüntüsünden başka bir şey olmadığını anlar.

Yalnız bu zuhurlar nefs ile bu aynada var olduklarından yaptıklarından sorumlulukları vardır.

Kişi rabbine doğru çaba sarfetmektedir. Eğer rabbi hadi üzere ise cemâl üzere bir gidiş (Âdem), eğer mudill ise âyeti kerimede belirtilen (men) kimliktir, celâle doğru bir gidiş ve rabbine varıştır.

Nusret Babam (r.a) bu hakikati ne güzel dile getirmiş.

İnsân isen gel maşuku seyret.
Fâni vücûd'u bâki'ye devret.
Mahbûb'u Hakk'sın ilminde zevket.
Yorulma gitme celâl'e doğru.[16]

İnsân'ın hakîkatini anlamak için İnsân sûresinde o günün şartlarında yapılan gerçekten büyük emek harcanmış İz-Terzi Babam'ın çalışmasını buraya almanın okuyucular açısından faydalı olacağını düşünüyoruz.

****

Cenâb-ı Hakk, Kûr'ân-ı Keriym'inde İnsân-ı:

1 – Nefs :

2 - İnsân:

3 - Âdem:

4 - Beşer:

5 - Halife:

İsimleriyle beş ayrı vasıfta tanıtmış, bizler kendimizi ifade ederken "**insân"** vasfını kullanır olmuşuz.

---

[16] M.Nusret Tura

Halbuki Cenâb-ı Hakk bizlerden bahsederken, Kûr'ân-ı Kerîm'in de **"nefs"** ifadesini en çok kullanmıştır. Bizler dahi ceplerimizde taşıdığımız **"nüfus"** yani **"nefs"** ler kâğıdı ile kendimizi ispatlamaktayız. Neden acaba nüfus cüzdanlarımıza "insân cüzdanları" den memiş de **"nüfus cüzdanları**" denmiştir.

Yaklaşık olarak baktığımızda; Kûr'ân-ı Keriym de insân'a,

- 283 yerde **nefs,**

- **57** yerde **insân** sizli, sizler çoğul olarak.

- **37** yerde **insân** tekil olarak.

- **24** yerde **Âdem.**

- **14** yerde **beşer.**

- **6** yerde **halife** olarak hitab edilmiştir.

- Bu hesaplamalar (1985) senelerinde bir hayli zorluklar içerisinde Kûr'ân-ı Kerîm-in bütün sayfaları bir bir taranıp uzun mesâiler yapılıp araştırılarak elde ettiğimiz değerler idi. Vâh'y ve Cebrâil (a.s.) isimli kitabımızın 127/128 inci sayfalarında da belirttiğimiz bu;

-Tablo ve değerlendirmeler daha sonra yaptığımız bilgisayar çalışmalarında bazı eksiklikleri görüldüğünden bu hususta yeniden bir çalışmaya başladık.

-Değişik yöntemlerle ve değişik yönlerden yaptığımız uzun çalışmalar neticesinde eski araştırmalarımızın üzerine ilâveten bu hususta çok daha geniş kapsamlı bilgilere ulaştık. Gerçekten hayret verici bu bilgi ve dökümanları aşağıda hep birlikte görmeğe ve incelemeğe çalışalım. Aslında iki tablonun da neticeleri bir

birine yakın görünmektedir. Yeni tablomuzun oluşması şöyledir.

- 9 yerde: 1 –Halife. İsmi, lâkabı'dır. (Halifetullah)

- 39 yerde: 2 - Beşer. İsmi, tebşir edilen, zâtî tecelli ile müjdelenendir.

- 25 yerde: 3–Âdem. İsmi, Hakikat-i Muhammedi'nin ilk zâtî zuhur mahallidir.

- 3 yerde: 4 - İns olarak geçmektedir.

- 58+1 yerde: 4 – İnsân. İsmi, aslî ismidir. (Tekil olarak geçmektedir.)

- **249 yerde: 4 - İnsân**. İsmi, aslî ismidir. (Çoğul olarak geçmektedir.)

- 294 yerde: 5–Nefs, İsmi ise, yaşam sahasının faaliyet ismidir, hisler ve duyguların kaynağıdır diyebiliriz. Bu isimlerle beş ayrı vasıfta tanıtmıştır.

Bu sayısal değerlerin de gelecek kitaplarımız da yaptığımız hesaplamalarla ne kadar çok on üç e bağlı olduğu çok açık olarak görülecektir. Burada tekrarına lüzüm görmedik. Zaten ilk bakışta bile on üçlerin ne kadar aşikâre oldukları görülmektedir. Diğerleri için ise biraz araştırma ve inceleme yapmak gerekecektir.

Bu tabloların açıklamaları **ALTI PEYGAMBER,** kitabımızın, **birinci bölüm, Âdem'iyyet mertebesi'**nde ve **(13)** ve "**Hakikat-i İlâhiyye"** kitaplarımızda ve diğer kitaplarımızda açıklanmıştır. Oralara da bakılabilr.

****

Bu beş kelimenin ortak özelliği "Âdem" hariç, bazı har-flerinin Arapça noktalı harfler olmasıdır. Bu noktalar benlik noktalarıdır ki, bunlar bizim birimsel varlığımızı oluştur-maktadırlar. Bu isim kelimelerinin tamamı Hakk'ın varlığını ve bu mahallerde zât-î zuhurunu ifâde etmektedirler.

"İnsân" kelimesi (Elif), (Nûn), (Sîn) ve tekrar (Nûn) harflerinden oluşmaktadır.

(Elif) ahadîyyet mertebesinin ifâdesidir.

(Nûn) üç seferin faslını, yani Hakk'tan halka olan fıtri sefer, halktan Hakk'a olan irâdî sefer ve daha sonra Hakk'tan halka Hakk ile olan seferlerdir.

(Sîn) insânın gerçek hüviyetidir. (Nûn) harfi ile belirtilen seyir (Sîn) harfinde de vardır.

(Nûn) Seferlerini tamamlayarak tekrar eski hâline dönen varlık bu (Nûn) ile nûr olmaktadır. Ve bu nûr ile de bütün âlemi ihâta etmektedir.

"Hâlîfe" kelimesi (Ha), (Lâm) ve (Fe) harflerinden oluşmaktadır.

(Ha) halkolunma,

(Lâm) Lâhut âlemi,

(Fe) "fe yekûnu" yani "hemen olur" demektir.

Cenâb-ı Hakk (c.c) yeryüzünde kendi zuhurunu murat edince halkıyyeti ile onu meydana getirdi, Lâhut yani ilâhî hâli ile faaliyetini tamamladı ve "fe yekûnu" yani o da hemen oldu.

"Beşer" kelimesi (Be) (Şın) ve (Rı) harflerinden oluşmaktadır.

(Be) (λ) harf-i cer'dir ve isimlerin başına gelir ve (ile) mânâsınadır ki beşer denilen şey onu var eden **ile** birliktedir demektir.

(Şın) harfinde üç nokta vardır ve (Sîn) harfinden daha şiddetli vurgusu vardır. Bu da (Sîn) harfinin ifâde ettiği insândaki faaliyet sahasının ifâdesidir. Üç nokta ise nefsi, izâfi ve ilâhî benlik dediğimiz üç benliği ifâde etmektedir. Ve İlâh-î müşahede demektir.

(Rı) Rahmânîyyet ve Rubûbîyyettir.

"Senin varlığını üç benlik ile vasfettim. Kendimin sende var ve seninle berâber olduğumu müjdeledim."

"Nefs" kelimesi (Nûn), (Fe) ve (Sîn) harflerinden oluşmaktadır.

(Nûn) Rahmâni yönde faaliyet sahasında kalınırsa **n**ûr-u İlâhî'dir ancak terbiye edilemez ve emmârelikte kalınırsa **n**âr-ı cehennem'dir.

(Fe) fevkalâde özellikler mânâsınadır.

(Sîn) insânın gerçek hüviyetidir.

"Âdem" kelimesi (Elif), (Dal) ve (Mîm) harflerinden oluşmaktadır.

(Elif) Ahadîyyet mertebesidir.

(Dal) delil olmasıdır yani hem hakikâte hem dalâlete delil olmaktadır.

(Mîm) hakîkati Muhammedîyye'dir. Âdem (a.s) beden olarak Efendimiz (s.a.v) den önce dünyâya gelmiş olmasına rağmen varlığında hakîkati Muhammedîyye mevcût idi. Evvelâ hakîkati Muhammedîyye halkedildi ve

daha sonra hakîkati Muhammedîyye bütün âlemleri ve netîcede Âdem'i halketti. Âdem'de sûret-i Muhammedi'yi ortaya getirdi. Sûret-i Muhammedi ise sûret-i Hakk'ın ta kendisidir. Bu bakımdan Efendimiz (s.a.v) hem baş hem son oldu.

"İnsân", insân varlığının zât ismidir eğer insânda tek bir mertebe olsa idi tek bir isimle yapılan hitâp yeter idi ancak yukarıda da görüldüğü üzere değişik isimler ile hitâpta bulunulması insânın değişik mertebelerinin olduğunun açık ifâdedir.

Bu nedenle insân denilen oluşumu daha iyi tanıyabilmemiz için kendisine atfetilen isimleri biraz bilmemiz gereklidir.

Bu isimlerin hepsini değişik şekillerde duyuyoruz ve bunları duyduğumuz da insânı ifâde ettiklerini hemen anlıyoruz. Ancak özel bir ifâde ile neler anlatılmak istendiğini düşünmeden genel olarak insândan bahsettiğini düşünerek o şekilde bu hitâpları kabul ediyoruz.

"Halîfe" kelime anlamı olarak, "arkasından gelen" demek olduğuna göre sıfât mertebesinin ifâdesidir. Halîfe denildiği zaman Cenâb-ı Hakk (c.c)'ın sıfâtlarını ortaya çıkaran mertebenin adıdır.

"Nefs" esmâ mertebesindeki yani lâtif rûhlar âlemi mertebesindeki adıdır. En çok nefs kelimesi ile bahsedilmiştir çünkü nefs mertebesi faaliyet mertebesidir. Hem duygusallığın hem maddeselliğin hem de rûhaniliğin kaynağıdır. Esmâ âlemi dediğimiz rububîyyet âleminin birisi Hakk'a diğer ef'âl mertebesine bakan iki yüzü vardır. Yukarıda yani sıfât âleminde toplu olan birimsel faaliyetler bu âlemde programlarının ayrışmasıyla faaliyete geçiyorlar ve dünyâ üzerinde tahakkuku oluyor. İnsânda

nefs yani kendindeki yaşamı hissetme hâli en büyük faaliyet sahasıdır. **"Nefs lâtifleşince gönül olur"** çünkü hakikâtini idrâk edip kendini tanıyarak yukarıya doğru yolculuğa başlamıştır.

"Âdem" ve **"beşer"** ise ef'âl mertebesindeki adıdır. "Beşer" müjdelenmiş demektir, avâmi olarak *"beşer şaşar"* gibi terimler ile insânı bir yanılma vesîlesi sayıyoruz ve hakikâtini düşürüyoruz. Aslında beşer şaşmaz yani gerçek beşer hüviyetine ulaşmış olan varlık şaşmaz, istisnaları vardır tabi ancak genelde şaşmaz çünkü müjdelenmiş olan bir şeyin zâten şaşmamış olması lâzımdır. Şaşkın olan bir şey ne müjdelenir ne de kendisine lütûf verilir. Şaşkınlık halleri var ise de müjdelendikten sonra onlar bitmiş demektir.

Bu müjdelenme ne ile müjdelenmedir?

Cennet ile mi?

Hûriler ile gılmanlar ile mi?

Bu müjdelenen beşer Hakk'ın kendi varlığının onda mevcût olduğunu müjdelemesidir. Cenâb-ı Hakk (c.c) benim hakikâtim sende mevcûttur diyerek onu müjdeliyor, tebşir ediyor. Cenâb-ı Hakk (c.c) "Ben âlemlere sığmadım, mü'min kulumun gönlüne sığdım" diyor. İnsân dışında hiçbir varlığa böyle bir hitâp yoktur. Cenâb-ı Hakk (c.c)'ın başka hiçbir varlıkta olmayan zâti tecellisi insânda vardır.

"ve nefahtu fîhi min rûhî" yani "ona rûhumdan üfledim." (Sâd 38/72)

"**ve eyyednâhu bi rûhil kudus"** yani **"**ve onu Rûh'ûl Kudüs ile destekledik." (Bakara, 2/87)

“Ve lekad kerremnâ benî âdeme” yani “Ve andolsun ki; Âdemoğlunu kerem sâhibi kıldık” (İsrâ, 17/70)

Bu gibi Âyet-i Kerîme’ler insâna olan büyük müjdeyi gösteriyorlar, insân için! Bunlardan büyük bir müjde olabilir mi? Ancak bizler kendimizi tanımıyoruz ve değerimizi bilmiyoruz.

Tasavvuftan gâye kişinin kendi değerini bilmesidir yoksa birkaç ilâhî okumak, geçmiş hikâyeleri okumak değildir. Bunlarda yol için gereklidir ancak sürekli hâle gelirse belli bir süre sonra oyalanmaya dönüşürler ve kişiyi yolda saplar bırakırlar.

İnsân Cenâb-ı Hakk (c.c)’ın zâtı ile tecellisinin varlığını anlatmaktadır, hâlife zâtın arkasından gelen sıfât mertebesini, beşer de müjdelenen mânâsına, nefs ise insânın harekete geçmesini sağlayan mekânizmasının tümüdür, sabah ilk uyandığımızda dahi farkında olmadan ilk önce nefsimizi hatırlıyoruz. Nefsin içinde eksileri artıya çevirerek ve bütün âlemdeki varlıklara muhabbet etmemiz lâzımdır. Duygular kontrol altına alınmadığı sürece onlar bizi yönetmektedirler ilk önce nefsi idâre eden bu duyguların kontrol altına alınması gereklidir.

Cenâb-ı Hakk (c.c)’ın bize vermiş olduğu üstün duyguları nefsin alt mertebelerindeki duygular ile kapatarak perdelediğimizden dolayı nefsimize zûlmetmiş oluyoruz. Âdem (a.s) bunu ilk anladığı anda *“Biz nefsimize zûlmettik”* diyerek bu hakikâte yani *“Bizde Hakk’ın zâtı vardı ancak biz bunu anlayamadık ve nefsin hakikâtini ortaya çıkaramadık”* hakikâtine işaret etmektedir.

İnsânın dört mertebesi vardır:

1.Akıl, yani cüz ve küll.

2.Rûh, yani cüz ve küll.

3.Nefs, yani cüz ve küll.

4.Beden, yani dört unsur, toprak, su, ateş, hava.

İşte bu dört değer insânın insân olmasını sağlıyorlar. Beden ile rûh yani madde ile mânâ birleştiğinde ikisinin arası yoğunlukta nefs dediğimiz varlık meydana geliyor ki ona ne madde diyebiliyoruz ne de rûh diyebiliyoruz. Akıl da bu oluşumları yönlendirmektedir. İnsânın varlığı bu şekilde tamam olmaktadır eğer insânda nefs olmasa, ya hayvanlar gibi, ya da melekler gibi olacaktı ki her iki durumda eksikliktir.

Ve nefste iki ahlâktan da mevcûttur yani hem dünyâya çeken ahlâklar hem de yukarıya çeken ahlâklar mevcûttur. Nefste bu iki durum arasında bocalamaktadır. Nefs kendisini dünyâya yani aşağıya çeken ahlâklardan kurtulunca sâfiye hâline geliyor ve ondan sonraki ismi rûh oluyor.

Seyri sülûk yolunda târikat çalışmaları beden ile birlikte nefs üzerinde olmaktadır. Kabire giren de bu ikisi yani beden ile nefstir, rûh kabire girmiyor. Cenâb-ı Hakk (c.c)'ın en fazla olarak **"nefs"** kelimesinden bahsetmesinin sebebi de budur yani faaliyet sahasında olan nefs'tir beden aracı varlık ve diğerleri ise idâreci vasıftadırlar.

Nefs'in rûhani yönünden aldığı özelliği ebedidir ve nefs ölmez sadece terbiye edilir. Efendimiz (s.a.v) *"Ben nefsimi müslüman ettim"* buyuruyor ve dikkat edelim, öldürdüm demiyor. Madde bedenimiz dünyânın malzemesinden yapıldığı için o ölüyor ve yine burada yani dünyâda kalıyor.

Bu nedenle nefs terbiyesi seyri sülûk yolunda çok önemli bir mertebedir. Kişi ahirete nefsiyle berâber gittiği için rûhunda olan kayıtların bir kopyası nefsinde de vardır.

Kabirde dört türlü yaşam şekli vardır:

Birincisi, Ehli küfrün, ebedi cehennem ehlinin azap içindeki kabir yaşantılarıdır.

İkincisi, günahkâr Mü'min'lerin kabir yaşamıdır. Kendi varlıklarını ayrı bir varlık olarak zannetmişler ve bedenlerinin dışına çıkamamışlardır. Bedenlerini eksi yollarda kullanarak günah işleyerek ve imân etmiş ancak hayatlarını günahkâr olarak yaşamış olanlardır. Rûh ise bu yapılanlardan münezzehtir. Rûh o birime gerekli enerjiyi verdikten sonra artık onu kullanan birim olan nefs sorumludur. Bu grup günahları kadar azâbta olacak olanlardır. Efendimiz (s.a.v)'in dediği gibi *"Kabir ya cennet bahçelerinden bir bahçe ya da cehennem çukurlarından bir çukurdur"* işte bu grup bu belirtilen cehennem çukurunda olanlardandır. Nefs o bedenin bir karış üzerinde aynen dünyâda yaşıyormuş gibi o eziyeti çekmektedir çünkü kendisini bu dünyâda yaşar iken et ve kemik olarak kabul etmiş ve o bedeni sâhiplenmiştir bu nedenle ondan ayrılamıyor. Ayrılmak için gerekli olan şuurun dünyâda kazanılması gerektiği için ve bu da kazanılmadığı için böceklerin yediği bedenin acısını aynı dünyâ hayatında yaşarken çekilen acı gibi çekecektir. Daha sonra cehennemde cezalarını çektikten sonra çıkacaklardır.

Üçüncüsü, mü'minlerdir. Mü'minler kabire girdiklerinde orası onlara cennet bahçelerinden bir bahçe olacaktır. Bu grup dahi kendilerini ayrı bir benlik olarak kabul etmektedirler ancak dünyâ hayatlarında eksi faaliyetlerde bulunmadıklarından dolayı ve bu ibadetlerin

vermiş olduğu letafet dolayısıyla kendisine gelen varlıklar yine bedeninin üzerinde olan nefse ulaşamıyorlar çünkü etrafında nûrani bir perde oluşmaktadır. Ve mü'minlerin çürüyen madde cesetleri cennet bahçesi hükmünde bir yerde bulunduklarından dolayı onlara te'sir etmiyecektir.

Dördüncüsü, Ârifler zümresidir. Bu grup daha dünyâda iken varlıklarının hakikâtini idrâk ederek şuurlandıklarından dolayı madde bedenleri ile birlikte kabire giren nefsleri istedikleri anda kabirden çıkmaktadır. Kabre girişi madde bedene hürmet içindir. Çünkü kazandıklarını bu beden ile kazanmıştır. Evliyâullah'ın defnedildiği yerin onun makamı olması da bu sebeptendir.

Seyri sülûk yolunda madde beden üzerinde yapılan terbiyenin akıl ile ve rûh ile berâber olması lâzımdır. Nasreddin Hoca kışın zor olan eşeğin bakımı için, eşeği az yemeğe alıştırmaya başlar ve her geçen gün yemini azaltır, sonunda bir gün bakar ki eşek ölmüş, bunu görünce *"tam da alışmıştı"* der. Bizler de aynı şekilde sürekli maddi yönden az yemek, yemek vb. gibi fiiliyatlar ile nereye kadar ulaşabiliriz. Bu nedenledir ki nefs çok önemli bir şeydir, bir yüzü çamur, topraktır ancak öteki yüzü pırıl pırıl Hakk'a ayna olan bir yüzeydir. Bizler çamur, toprak tarafını kullanırsak çamura ulaşırız ancak parlak tarafını kullanıp bir de bu kısımdaki bütün tozları silerek iyice parlattığımızda kendimizin zâtını seyretmeye başlıyoruz ki bu muazzam bir şeydir.[17]

Ey insan! Kuşkusuz sen Rabbine doğru çaba üstüne çaba sarfetmektesin, nihayet O'na varacaksın. (84/6)

---

[17] (50) Terzi Baba Kûr'ân-ı Kerim'de Yolculuk (50) İnsân Sûresi, 4…13… Sayfalar…

Âyet-i Kerime'de ifade edildiği gibi fakirde bu çalışmaları yaparken, bazı varidatlar ile ulaşmış olduğu hâli Bendeki Terzi Babam (1) numaralı çalışmaya almıştı. Okuyanlara faydalı olur düşüncesiyle buraya alıyoruz.

Metin-Hamid-Veli Esmâ Bağlantıları

(ع) Ayın: Görme, Gören, Görülen,

(س) Sin: İnsân, üç seyirle üzerine aldığı üç nokta ile **Şın (ش)** harfine dönüşür. Bu da "Şen" yani Hakk'ın işi olmaktadır. Buraya ulaşan kişi Hakk'ın aleti olur. **(س) "**Sin" harfi sayısal değeri "60" (**ش**) Şın harfinin sayısal değeri "300"dür… 300/60= 5 dir. Yâni **(س)** Sin, (**ش**) Şın olduğunda **5** katı bir sayıya ulaşmıştır. (5) ise 5 Hazret mertebesi ve **5** vakit namazdır. Burada kılınan namaz kemâliyle olduğundan 5x10= 50 vakte ulaşan **(صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ)** **"salâtu dâimûn"** üzere **(عُبودَت)** "ubûdet" mertebesinden bir namazdır.

(ق) Kaf: Kudret ve Kurre (Kararlılıktır),

Gören insân kudretine ulaşan kişi de, daha sonraki çalışmaları ile oluşan "Aşk hâli" ile hayatı **(قُرَّةَ أَعْيُنٍ)** "Kurret'ül Ayn" olan "Göz Nûru" **(صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ)** "Salât-u Dâimûn" üzere bir hayata dönüşür. İşte bu kişi önce **(مَتين)** Metin olan güvenilir bir kişi daha sonra dost ve bu hâl üzere Cenâb-ı Hakk (c.c.) tarafından övülmüş bir kişiye dönüşmüş olur.

Şimdi **(مَتين - وَلِي - حَمِيد)** **"Metin, Veli, Hamid"** esmâlarının sıra sayılarını ve rakamsal toplamlarına toplamlarına bakmaya çalışalım.

Nüzûl sıra sayısına göre;

(55+56+57)= 168

((6+8)-1)= (14-1)= 13 tür. Bilindiği gibi Hazreti Muhammed'in Şifre sayısıdır.

(68-1) "Nun Sûresinin" 1. âyeti ile bağlantılıdır…

ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ {القلم/1}

Nûn vel kalemi ve mâ yesturûn.

68/1. "Nun ve kalem ve ehli kalemin satra dizdikleri ve dizecekleri hakkı için"[18]

(المتين - الولي - الحميد) "El-Metin, El-Veli, El-Hamid" bunların sayısal değerlerini toplayacak olursak, Lâm'ı târifsiz; (500+46+62)= 608= (6+8)= 14

(68) Biraz önce bunun **(سورة النور)** "Nûr Sûresi" bağlantısı olduğu ifâde edilmişti…

(14) Nûr-u Muhammedi ve bilindiği gibi her mertebeyi kapsamaktadır… Oluşan **(0)** ise kâb-ı kavseyn dâiresidir…

14 ün yanına alınırsa 14**0** yapar… Gayriyet ile 140.000 zulmâni ve nûrânî perdeyi oluşturur. Nusret Babam rahmetullâhi aleyh şiirinde;

140.000 perde var derler,
Birini görmem ey erler.

Diye bu hâli ifâde etmektedir. Zâten bunların hepsine perde olmuştur. Nusret Babam rahmetullâhi

[18] Bu âyet için ilerleyen sayfalarda bir araştırma bulabilirsiniz.

aleyhe, Efendi Babama, bakan nereden bakıyorsa o perdeyi görür.

Halk içre bir âyineyim herkes bakar bir an görür,

Her ne görür kendi yüzün ger yahşi ger yaman görür.[19]

140” sayısının daha önce bünyesinde, **“17” (سورة الإسراء)** “İsr Sûresi”, **“53” (سورة النجم)** **“**Necm Sûresi”, **“70” (سورة المعارج)** “Mearic sûre” sayılarının toplamı olduğunu söylenmişti. “1” ile “40” ayırırsak… “1” Ahadiyyet ve “40” ona ayna olan Hakikat-i Muhammediye ve 40 ders ile Seyri Sülûk olur… “1” yani harfsel ifâdesi **(ا)** **“Elif”** bilindiği gibi **12** zâhir, **1** bâtın noktadan oluşur… 40+13= **53** olur.

Bunun ne olduğu mâlûmdur. Hayret ki, hayret demekten başka elimizde olan bir şey yoktur.

(ال) “El” Lâm-ı târiflerini ile **(المتين - الولي - الحميد)** **“El-Metin, El-Veli, El- Hamid”** sayısal değerini toplarsak;

(531+77+93)= 701

(701) Sayısı derslerimizde genelde verilen **(لاَ اِلَهَ اِلاّ الله)** “Lâ İlâhe İllâ Allah “, Kelime-i Tevhid sayısıdır. Bu sayı 700 veya 701 olabilir…

Bu Kelime-i Tevhid başta 101 âdet sonda 600 âdet olmak üzere çekilir, Tevhid derslerimize geçen sâlikin beş

[19] Niyazi Mısri

hazret mertebesinde Kelime-i Tevhid söyleyiş ifâdesi değişir.[20]

(600) ifadesi **(خ) "Hı" harfi** ile halkiyete işârettir. **12.** Derse geçen kişi bunun **"500"** âdetini her mertebenin Kelime-i Tevhid ifâdesi ile Halk, Halkiyet **(ل)** lâm'ını ve **(خ)** "**Hı"**nın üzerinde benlik noktasını kaldırarak **(ح) "Ha"** yani Hakk ile hayat bulur ve Kelime-i Tevhid-i her mertebesini Hakîkati ile söyler…

(100) Burada kalan sayı kesrette vahdet ile "Esmâ-i İlâhiyyenin" tamamını kapsayan Allah'a işârettir. Çünkü bu mertebeye gelen harfi nidâsız **(يا الله)** Ya Allah der. Bununla "Esmâ-i İlâhiyye" sayısı 100 eder. "Allah, Rahmân, Rahîm" kaynak esmâlar olduğu için sıraya girmez. 100-3= 97 dir. Bu da 97. Sûre olan Kadir ve Kadir gecesidir. Bunun sabahı da 28. Mertebe olan, Hazreti Muhammed mertebesidir…

(500) Bunun ne olduğu daha önce açıklanmıştı. Bir yönü **(ث) "Se"** ile **Sena/Sevb, Övgü/Elbise** ma'nâlarına gelir. Kevser kelimesi içinde geçen "Muhakkak biz sana kevseri verdik"[21] ile ifâdesini bulan gönülden-gönüle gelen hayat suyudur. Bunun üzerinde ki üç nokta ile sayı **"503"** ulaşır. Bu sayının ma'nâsal ifâdesi **(مُحَمّداً رَسُولُ اللهُ)** Muhammeder Râsûlullah'tır. Ortadan sıfır alınınca yine bu sıfır **(0)** yine Kâb-ı kavseyn dâiresini oluşturur. Geriye kalan **"53"** ile Efendi Babamın yoldan gelen şifre sayısı ve (**حمدا**) "Ahmed" sayısal değeri oluşur. Bu ifâdeler **(لاَ اِلَهَ اِلاّ اللهُ)** "Lâ İlâhe İllâ Allah ", Kelime-i Tevhid'in içinde oluştuğun- dan **(لاَ اِلَهَ اِلاّ اَللهِ مُحَمّداً رَسُولُ اللهِ)**

---

[20] (14) Terzi Baba İrfan Mektebi kitabından geniş mâlûmât vardır.

[21] Kevser sûresi 108/1

"Lâ İlâhe İllâ Allah Muhammeder Rasûlullah" ifâdesi oluşmuş olur.

Bir diğer ifâdesi de **(مَتين) "Metin"** esmâsıydı. Bunun daha önce Efendi Babam-ın evlenmeden önce görmüş olduğu zuhûrâtta ki kılıç sarkacı olduğu ifâde edilmişti. **(53)** "Allah, Rahmân, Rahîm" (**الولي**) Veli esmâsı **(أَحمَد) "Ahmed"**in bünyesinde **(حَمد) "Hamd"** olduğunu belirtmiştik… **(مَتين)** Metin bu esmâsının bir yönün Nusret Babam rahmetullahi âleyhe bağlı olduğu ifâde edilmişti, buradan da anlaşılacağı üzere yolumuzda ki tüm pirlere ve Hazreti Ali'ye kadar uzanan bir zincir oluşur. Bu altın zincirin-tesbiğin kaynağı imâmesi Rasûlu Zişân (s.a.v.) Efendimizdir. Bu zincir- tesbihin imâmesinin önünde-başında İlm'el yakîn, Ayn'el Yakîn, Hakk'el Yak'în tesbih taneleri olan **(الله - رحمن - رحيم)** Rahîm, Rahmân, Allah tesbih taneleri vardır. Onun için sıraya girmezler. Bu tesbihi 33'e bölen **(مَتين)** "Metin" ve **(حَمِيد)** "Hamid" esmâları ayraçlarıdır. Bu şekilde sayı "95" düşer. Bu çok enteresan bir sayıdır.

1"95" (سورة التين) "Tin sûresi" sayısal değerdir. İçinde geçen **(تين)** "İncir" ve **(ذَيتون) "Zeytin"** ile "Vahdette Kesret, Kesrette Vahdet" ile dünyâ hayatında ki Sıfât ve Zât tecellisine işârettir. 8 âyet olması yine **"53"** sayısını verir.

(95) Kâ'be-i muazzamada ki göğe açılan **"sitâre"** Yıldız kapısının sayı numarasıdır. Bu yine **"53"**tür.

(95) ters çevrilirse bu da "59"dur… **"53"**ün mekânı ve **(نج) "NC"** ile **(نَجَف) "Necef"** velâyet sancağının dalğalandığı mekândır.

Şimdi sormak lazımdır, **(سورة التين)** "Tin sûresinde" **(أ سْفَلَ سَافِلِينَ)** Esfele Sâfîlin denilen bu aşağıların aşağısı yere, İrfan ehli **"Hazret-i Şehâdet"** demekle haksız mıdırlar?

Bu arada yeri gelmişken oluşan bu hâdisede görülen, bu işin hakîkat yönü bu altın zincir-bilezikte ki sarkacın kılıç olanı **(لاَ اِلَهَ اِلاّ اَللّٰهُ)** "Lâ İlâhe İllâ Allah", **"**Kelime-i Tevhid", Kâlb olanı da **(حَمد)** Hamd ile **(بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ)** Bismillâhir rahmânir rahîm, Besmele-i Şeriftir.

Bunun zâhire dönük olan yönü zuhûrâtta gördüğüm iki erkek çocuk ve Efendi Babam-ın iki erkek çocuk ve (8) "Tevhid-i Ef'âl" remzi ile bunlar İsmâiliyet ve İshakiyettir. Biri mâ'nâ olarak Hazreti Muhammed (s.a.v.) ulaşır bu kâlbtir. Bir diğeri "Zebih" olarak kûrb'an olur… Ama kimin kûrb'an olduğu belli olmadığı için her ikisi de kûrb'an kabul edilerek, her mertebenin kûrb'an hakîkatine ermesi sağlanır.

(مَتين) Metin esmâsının bir **(ال)** **"El"** e ihtiyacı vardır. Burada oluşan sayı 500+31= 531 dir. Yukarıda bunun ifâdesi verilmişti. **(بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيم)** Bismillâhir rahmânir rahîm, Besmele-i Şerif ve **(مُحَمّداً رَسُولُ اَللّٰهُ)** Muhameder Resûlüllah bunu yapamaz, her ikisi de rahmettir. Bunun için Lâ İlâhe İllâ Allah ve Biismi Allahü Ekber – Allahu-Ahad[22] ismine ihtiyâc vardır. **(اللّٰهُ)** Allahu sayısal değeri okunuşu itibâriyle 73, **(أَحَد)** Ahad ise "13"tür.

---

[22] "Allahu Ahad" Kûrb'an bayram'ının 4. Gününe işârettir. Bu gün Kûrb'an kesilmez…

(73+13)= 86 dır. Bunun ne olduğu daha önce açıklanmıştı... "86" **(سورة الطارق)** "Târık Sûresidir".

(8+6)=14 **(14)** Nûr-u Muhammedi'dir. Burada şu hitâb gelir. **(8)** Tevhid-i Ef''al ve **(6)** "6" yöndür.

وَالسَّمَاء وَالطَّارِقِ {الطارق/1}

Ve's semâi vet târık.

86/1. "Andolsun o göğe ve Târık'a,"

Gönül göğü ve bu göğü delip geçen yıldıza kasem yemin edilmektedir. Sesleniş mertebesidir.

İşte **(8)** ve Tevhidi Ef'âl ile,

فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ {الكوثر/2}

Fe salli li rabbike venhar.

108/2*. "Rabbin için namaz kıl ve kûrb'an kes"*

Âyeti hükmü ifâdesini bulur. Yalnız burada bu ilk ifâdedir. Kişinin ilk seyri ve **"İbrâhîmiyet"** "Tevhid-i Ef'âl" mertebesi ile oluşacak kûrb'an hâdisesidir. Bu kûrb'an bayram'ının birinci gününün ifâdesidir.

"Îshakîyet" ile **"Mûsevîyete"** ulaşan kişi burada bir boğa keser. Bu kûrb'an bayram'ının ikinci günüdür. İkinci seyir de buraya ulaşılır.

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ {الطارق/2}

Ve mâ edrâke mât târık.

86/2. *"Târık nedir bildin mi?"*

Sorusuyla karşılaşılır. Araştırma yapılması istenmektedir... Duyuş mertebesidir.

"Mûsevîyyeten" "Îsevîyete" ulaşan sâlik burada bir deve keser bu Hacc'da, Mina'da olur… Hem şeytânını taşlayıp Müslüman eder. (Yukarıda ki 2 mertebe ile burada üçüncü mertebe tamam olur). 3 cemre ye taş atılmış olur.

النَّجْمُ الثَّاقِبُ {الطارق/3}

En necmus sâkıb.

86/3. *"O karanlığı delen yıldızdır(Necmi Sâkıb)"*

Dördüncü gün Kûrb'an yoktur, bu gün oluşan Celâl tecellisi ile sâlik kûrb'an olur ve etrafına rahmet olarak bu etten dağıtır. **"Muhammediyyet"**ten mertebesinden uzatılan bir el **"Îseviyet"** mertebesini yukarı çeker, Ma'nâ kanalından gelen **"İsmâiliyette" "Muhammediyete"** ulaşır. Rabbimiz "Kûr'ân da İsmâil'i an; çünkü o, vaadine sâdık bir peygamberdi.[23] İşte burada Rabb-i Hass denilen özel rabbe ulaşılır… Rabb-imiz şöyle buyurmaktadır. "Hiçbir nefis yoktur ki başında bir denetleyici bulunmasın"[24] Kişinin denetleyicisi rabb-idir. Bu hale ulaşmış olan kişinin Rabb-i Hassı denetleyicisi olduğu gibi, Rabb'ul erbab olan Allah (c.c)'ta denetleyicisidir. Nefsi sıfâtlar, Hakk'ın Zâti ve Sübûti Sıfâtlar ile münkalib olup donanmıştır.[25]

Bu işin hikmetini çok düşündüm, Mustafa Hilmi Safi Babam rahmetullâhi aleyh ve Hazmî Babam rahmetullâhi aleyh Nakşi yolunu bünyesinde bulunduran Zâtlar, fakîr de daha önce bulunduğu yerde hem kadiri, hem de Nakşilik vardı. Sâdıklıkta tasdiktir. Nakşilikte Ebûbekir

---

[23] Meryem sûresi (19/54)

[24] Târık sûresi (86/4)

[25] Burada oluşan hâdise genel ma'nâda değildir, Allah, Allah'lığını kimseye vermez. Birimsel beden varlığı itibâriyledir.

Sıddıka bağlı olduğu için tasdik ve Fenâfillâh mertebesi halidir. Hazreti Ali velâyet yolu, Muhammediyet kanallıdır… İsteyen kabul eder, isteyen kabul etmez. Ama bu velâyet elini tutmaya ihtiyaç vardır. Tutmasa ne olur bir şey olmaz ama Muhammedi–Îsevi mertebesinden yukarı çıkamaz…

Burada oluşan iki matematiksel ifâde vardır… 1 4'e ulaşır… 4 ise 3'ü yukarı çeker…

"14" "43" toplarsak, (14+43)= 57 bu **(حَمِيد)** Hamid esmâsının sayısal değeridir. Hamd, Ahmed, Muhammed ve Mahmud olur.

(5+7)= **12** bu da İnsân-ı Kâmil-Kâmil İnsân ifâdesidir.

Oluşan 4 tane 12 ile (4x12)= 48 olur… Toplamı (4+8)= 12 yine 12 dir.

(48) Öncelikle daha önce verilen **(12)** Yusûf sûresi 4. Âyette geçen **(كَوْكَبًا)** **"Kevkeb"** olur. Görüldüğü gibi (12x4)= 48 bu sayı tasdik ve sağlama ifâdesidir. Bunun ifadesi **"kayan yıldızlar"**dır. İşte bu yol ile ebedi ama 10-13 yıllık olan zâhiri bağlantım ile bir hayli kayan yıldız gördüm… Efendi Babamın da yolumuz ile olan bağlantısı, bâtında ebedi olan 65 yıldır zâhiri beraberliğinde kayan yıldızları sorsak sayısını bilmez. Bazen gerektiği yerde genç kardeşlere **"Ben bu yolu çok zor buldum, zor da olsa kaybetmek istemem, sizler kolay buldunuz, yani fazla aramadan kolayca ulaştınız kolay kaybetme-yin"** diye kendilerine tavsiyede bulunurum. Cenâb-ı Hakk (c.c.) her birerlemize bu kapının, kıymetini nerede olduğumuzu anlamayı, idrâk etmeyi ve hakkını vermeyi nasip etsin. İnşeallah… İşte bu

(كَوْكَبًا) "Kevkeb"lik işini nefsine kaptırıp kaydırmadan geçenler…

(48) "Fetih sûresi"nde ki Fetih ile müjdelenirler, Bu fetih "Gönül kâbesi" olan Efendi Babamızın gönlünün feth edilmesidir. Bîat hâdisesini anlatan,[26]

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَن نَّكَثَ فَإِنَّمَا يَنكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهُ اللَّهَ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا {الفتح/10}

İnnellezîne yübayiuneke innemâ yübayiunellah yedullahi fevka eydîhim femen nekese fe innemâ yenküsü alâ nefsihî femen evfa bima ahede aleyhullahe feseyü'tihi ecran azîmâ

48/10. *"Şüphe yok, sana bîy'at edenler, muhakkak ki, Allah'a bîy'at ederler. Allah'ın eli, onların ellerinin üstün-dedir. Artık kim -ahdini- bozarsa kendi aleyhine bozmuş olur ve her kim de Allah ile üzerine sözleşmede bulunduğu şeyi yerine getirirse ona da -Allah Teâlâ- büyük bir mükâfat verecektir."*

İşte anlatmak istediğimin tam karşılığı olan bir âyet daha ne desin ki, Efendi Babam bu işin başında ve her mertebe de yapılması gereken bu bîat töreni vakit azlığından, bu işin sonunda yapılır der. Ama işin bir yönü de gerçek derviş bulmak zordur. Muhib çoktur ama gerçek derviş az bulunur. Yolun hakiki dervişi de İz-Efendi Babam'dır.

---

[26] Bu konuda geniş açıklama için, Terzi Baba (19) Fetih sûresi ve Fethin hakikatleri kitâbına bakınız.

Bir gün Mevlânâ hazretlerine bir beldeden gelip başlarına geçecek bir Mürşid istemişler. Mevlânâ hazretleri hay hay iyi ki Mürid-Derviş istemediniz. Biz de Mürşid çoktur, ama Mürid-Derviş onu bulmak zordur. Mürid-Derviş ise pek yoktur, onu isteseydiniz. Ben gelmek zorunda kalacaktım demiş.

Bir kişinin gerçek derviş olabilmesi için **(10)** Fenâfillâh mertebesine ulaşması gereklidir. Bu sayı Kemâl sayı olan **(عش) "Aşera"**dır. Bazıları buna **(اسنا عش) "İsnâ Aşera"** "12" demişlerdir. Ramazan bayramı, Kûrb'an bayramı hakîkat'lerini bünyesinde barındırır. Zâten bu "10" ve "12" sayılı derslere ulaşamadan birçok kişi derslere olan ilgisini kaybeder ve yoldan ayrılmış olur. Bu sayıya ulaşanlarda istisna hâdiseler hariç yolda daha çok kalıcıdırlar... İşte "4" mertebeli hilâfet ile biten ve daha önce açıklanan bunların içeriği ile sayı,

(4x10)= 40 ders, (4x12)= 48 ile **(48)** Fetih ve hakîkatlerine ile Kûr'ban bayramı hakîkatlerine, 12 ve birde bâtini noktası olan **(ا)** "Elif" **(13)** ile,

(13X4)= 52 ile **(حَمد)** Hamd ve hakîkatlerine bunun esmâ sıralaması olan "57" **(حَميد)** Hamid'e ulaşır. **(حَمد)** Hamd'ın başına her şeyin başı olan **(ا)** "Elif" gelince 5. Hazret mertebesi ile **(أحمَد)** Ahmed yani **"53"** olur...[27]

Âyette **"Bîy'at"** eden, "**Rasûl"**, **"Allah",** ile üçlü oluşum vardır**. Bunlar "Abdiyet", "Risâlet", "Ulûhiyet"** mertebeleridir. Aynı zamanda kişinin seyrinde ki üç seyri belirtir. Hamid esmâsının sırası "57" idi... Bu üçlü oluşum,

[27] Bu sayı bilindiği gibi Terzi Baba ya yoldan verilen şifre rakamıdır.

(57/3)=19 dur…

(19) İnsân-ı Kâmil'in ve Kûr'ân-ı Kerim'in şifre rakamıdır. Kûr'ân-ı Kerim'in şifre rakamı oluşu **(بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ)** "Bismillâhir rahmânir rahîm" Besmele-i şerifin **19** harfli olması ve yazıda bu âyet ile başlamasından gelir.

Şimdi günümüzde bu tatbikat Rasûlü Zişân (s.a.v.) Efendimiz aramızda olmadığına göre bu işi gerçek ma'nâda bu hakîkatleri bünyesinde toplamış gerçek bir İnsân-ı Kâmil – Kâmil İnsân olan **"Rasûl'ün Rasûlü"** yaptırabilir.

Bu oluşum ile Abdiyet, Rasûl, Rasûl'un Rasûlu olan Kâmil İnsân ile mertebe **4** olur… "4" te bilindiği gibi İslâm'ın şifre sayısıdır. (Şeriat, Târîkat, Hakikat, Marifet)… Bu oluşumlar var mıymış? Yok muymuş? İsteyen istediği kadar yok desin, ben zâhir ehli şeriat ehliyim bunlar fasa fiso uydurma desin. Güneş balçıkla sıvanmaz kardeşim.

Ben güneşim diye her yerde bas bas bağırır. Birde bu yazılanları bir zamanlar[28] Allah (c.c.)'ına Râsûl'üne, Kitâb'ına kadar şeriatçi ve selefi akidesine sahip biri yazıyor. Târîkata karşıydım ama sahtekârlığına, din kisvesi altında insânları soyup soğana çevirmesine, hassas ve temiz duygular ile oynamasına karşıydım. Bunu şimdi de kabul etmem, geçmişimde de kabul etmemişimdir. Ne zaman böyle gerçek mâ'nâda yolun olduğunu buldum târîkate dâhil oldum, bu işin gerçek mâ'nâda hakîkati ve marifeti olduğunu öğrendim soluğu İz-Efendi Babam'ın yanında aldım. Cenâb-ı Hakk (c.c.) ebediyen ayırmasın…

---

[28] Hâlen de öyledir, yanlış anlaşılmaya mahal verilmesin… Selefi denilen hâlin hakîkati de, tüm mezhebleri kapsıyan Hüdâ mezhebidir.

Cancağızım; Araya böyle şeyler giriyor kusuruma bakılmasın, amacımız kimseyi eleştirmek değildir. Genel geçer hâlimizi tesbit ve çok dolu olduğum için bunları paylaşıyorum.

Bugün bîat hâdisesinde "4" oluşum olduğundan bahsetmiştik… Şimdi bulduğumuz bu oluşum başına düşen (19) sayısını bu "4" ile çarparsak bakalım ne olacak,

(19x4)= 76 güzel sayı, niye güzel sayı denirse **(76.)** sûre **(سورة الانسان)** "İnsân sûresidir". İnsân sûretini anlatıyor. "7 Zât-i sıfâtı", "6 sübûti sıfâtı" olduğunu anlatıyor. Ehlullâhın birisi **"Korktular sana Allah demeye, döndüler İnsân dediler"** diyor. Dördüncü Zât mertebesinde Allah (c.c.) yok ki[29], Burada "Bir bâtında doğan ikiz kardeş Kûr'ân ve İnsân" var[30]… Ümm'ül Kitab ve İnsânın oluşumu Â'maiyyetin bir yönü olan sadece bu ifâdeyi bulan daha fazlasını düşünmenin yasak olduğu "Mutlak Zât" var. Çok ayak kaydırıcı tehlikeli bir saha, iniyyetin, mutlak benliğin iki yönü, Ümm'ül Kitâb ve İnsân var.[31] Kûr'ân-ın hakîkati ve İnsânın hakîkati var. Allah (c.c.) ismi ve Ulûhiyyet burada bâtında, bir mertebe sonra Âyan-i sâbite programında ortaya çıkıyor… **"Anlayana sivrisinek saz, anlamayana davul zurna az demişler."** Boşuna söylememişler, Cenâb-ı Hakk (c.c) bile sivrisineği örnek göstermekten çekinmez…

Yalnız bu yazılan insânın hakîkat-i itibâriyledir. Lâ taayyün denilen mertebesidir. Hiçbir oluşumu yoktur,

---

[29] Allah (c.c.) isminin oluşumu Ulûhiyyet-Vahidiyyet mertebesi olan Sıfât mertebesindedir.

[30] Hadîs-i Şerif…

[31] Bununda bir hakîkati var ama yazıya kayda girmez, girerse suç olur, bazı görüşlere paye çıkar. **İ.** gibi olunur sonra ancak bulanın bunu kendine saklaması gereken sırdır.

Cenâb-ı Hakk (c.c.)'ın **"Ben gizli bir hazineydim"** dediği ilk bölümdür. Bu mertebenin altında varlık kokusu almamış âyan-i sabite ilmi hakîkatleri emr-i irâdi üzere bulunmaktadır. Zâhiri olarak Ef'âl âleminde kul olarak, Rabb-ı Hassı ile Esmâ âlemi ve üzerinde bulunan sıfâtlar ile sıfât âlemini de bünyesinde bulundurmaktadır. Ef'âl âlemi itibariyle emr-i teklifiye muhâtabdır. Esmâ âlemi itibariyle, tüm esmâların Allah (c.c.)'ın esmâlarının olduğunu bilip nefsi istikâmetinde kullanmaması ve üzerinde birimsel olarak bulanan Hakk'ın Zât-i ve sübûti sıfâtlarını delâlet değil hakîkat istikâmetinde kullanması gereklidir. Buna mertebelere riâyet denir.[32]/[33]

İnşikak sûresi âyetlerinize kaldığımız yerden devam edelim.

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ {الإنشقاق/7}

"*Fe emmâ men ûtiye kitâbehu bi yemînih*."

"*Kime kitabı sağından verilirse,*" (84/7)

"Fe" artık, o zaman, bu zaman hangi "men" kimlik bunun farkında ise O'nun kitabı "Hu kitabı" sağ tarafından yani sağ tarafından Akl-ı küll tarafından nefsi küllüne yani üretkenliğine verilmektir. Ve bu kitab bu dünya hayatında ilmi olarak yazıldığı gibi, ahrette ayni olarak karşısına çıkacaktır.

---

[32] Vücûd birdir ama mertebelere riâyet şarttır. (Hazreti Mevlânâ)

[33] 126-14-1-BEN deki TERZİ BABAM ∞ - Sayfa 136…145…

Yemin, Nasıl ki Cenâbı Hakk Mûsâ (a.s) sağ tarafından seslenmiştir.

****

فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِي مِن شَاطِئِ الْوَادِي الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَن يَا مُوسَى إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ {القصص/30}

(Fe lemmâ etâhâ nûdiye min şâtııl vâdil eymeni fîl buk'atil mubâreketi mineş şecerati en yâ mûsâ innî enallâhu rabbul âlemîn.)

(28/30) ***"Böylece oraya geldiği zaman vadinin sağ tarafından, mübarek yerdeki ağaçtan nida edildi: "Ey Mûsâ! Muhakkak ki Ben, âlemlerin Rabbi Allah'ım."***

****

Burası dıştan fiili bir tecelli ile olan hakikâti Mûseviyye'nin yani Mûsâ (a.s.)'a peygamberliğin indirilmeye başladığı ilk yerdir.

Her birerlerimizde bu hâdisenin oluşması bu hakikâtlerin idrâk edilmesine bağlıdır, tabî ki Mûsâ (a.s.) gibi bize de ağaçtan bir nida gelecek değildir ancak kendi bireysel hakikâtimizde bunun açılması gerekmektedir. Mübarek yerdeki ağaçtan murat âlem ağacıdır. Cenâb-ı Hakk (c.c) âlemin her bir yerinden bizlere seslenebilir, tabî herkese kendi bulunduğu mertebesinden seslenir, Mûsâ (a.s.)'a seslendiği mertebede "kelimullah" mertebesidir. Kelâm ise kulağa hitâp etmektedir yani bu mertebe göze hitâp eden görüş mertebesi değildir. Bizlerde hakîkati ilâhîyyeyi kendi varlıklarımızda duymaya başladığımız zaman Mûsâ (a.s.)'a olan tecelli bizlere de bu tecelli bulunduğumuz yere göre daha yüksek bir taraftan yani sağ taraftan olmaktadır.

Ağaç hükmünde olan bireysel varlığımızdan Cenâb-ı Hakk (c.c) bize seslenmekte ve bu ağacın yandığı yer ise gönül âleminin ışımasıdır. Gönül âlemimizden gelen bu ışığa doğru gidersek bu ışık bize yolumuzu gösteriyor ve bu sözleri de duyabiliriz.

"inni" ve "enallahu" olarak iki defa vurgu yapılması, birisi batıni mâ'nâda ahadiyyet mertebesi olarak "inni" ifâdesidir, "ennallahu" ise uluhiyyet mertebesinden olan ifâdedir.[34]

Resülullah (s.a.v) Efendimiz , "Nefesi Rahmaninin kokusunu Yemen Canibinden duyuyorum". Yani Rahmaniyetin Hu olarak tenfis edildiği sağ taraf-aklı küll tarafından alıyorum buyurmuştur.

Rububiyet ve Rahmaniyet mertebesinden ifade edilen bu hakikatler ile irfan ehli "Hu" olan kitaplarını bu dünya hayatında alıp ölmeden evvel ölmenin hazzını yaşayıp Hu ile "Huu" olmaktadırlar.

Bu işi anlamayan zâhir ehlide zikir ehlini tenkid edip "Huu"cular diye yafta yapıştırmaktadırlar. Aslında bu bir tenkid değil, Cenâb-ı Hakk tarafından kendilerine yaptırılan bir tasdiktir. İnat ile gafletlerinden haberleri yoktur.

فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا {الإنشقاق/8}

"Fe sevfe yuhâsebu hısâben yesîrâ."

---

[34] (55) Terzi Baba – Kûr'ân-ı Kerimde Yolculuk (28) Kasas sûresi, 55,56.. sayfalar özet olarak…

"*Kolay bir hesapla hesaba çekilecek,*" (84/8)

Herkesin ahirinde, ahirette bir hesabı olacaktır. Kitabı sağ tarafından verilen irfan ehlinin hesabı kolay olacaktır. Daha ölümü tadışından hemen sonra ilk sorulan soru Rabb-in seninleydi, sen kiminleydin sorusuna verilecek cevap bende Rabb-im ileydim cevapı neticesinde, diğer farz-i ibadetlerin tabiki hesabı olacaktır, ama kolay olacaktır.

Ehlullahtan birisi emr-i Hakk vaki olduktan sonra, defin işlemleri gerçekleşmiş. Sorgu melekleri gelmiş, Rabb-in kim diye sorunca siz kaç senelik yoldan geldiniz deyince 1000 sene 50.000 sene her neyse şu kadar yoldan geldik demişler. Siz Rabbinizi unutunuz mu? Diye sorunca olur mu? Öyle şey demişler. Ben ki, 1 metre yukarıdan aşağı inmişken nasıl Rabbi mi unuturum? Diyince tamam o zaman demiş. Olmuş mu? Olmamış mı? bilmiyorum? Ama olmayacak iş değildir.

Rabbi ile olanın Hakk ile olanın âhirette de hesabı kolay olacaktır. Şemsi Tebrizi hazretlerinin dediği gibi "ben canımı çoktan Hakk'a uçurdum. Azrail geldiği zaman şu beden gömleğinden başka bir şey bulamayacaktır. Hayâli vehimi beden varlığı kalmayanın, esmâların ve sıfâtların Hakk'ın isim ve vasıflarından başka bir şey olmadığını anlayanın neyi kalacak, neyin hesabını verecektir? Allahu âlem…

وَيَنقَلِبُ إِلَى أَهْلِهِ مَسْرُورًا {الإنشقاق/9}

"Ve yenkalibu ilâ ehlihî mesrûrâ."

"*Ve sevinçli olarak ailesine dönecektir,* **"** (84/9)

Zâhiri olarak bakıldığında sevinçli olarak döneceği, ehli, ailesi, akrabası, halkının, topluluğun dönecektir.

İnkilap bir dönüşümdür, İlâ hedef tir. Ehli ise kim neyin ahalisi ve kim neye ehil ehliyetlidir. "Ehlûllah" Allah ehli, "Ehlibeyt" ise hane halkıdır. "Mesrur" sevinçli, sürurlu, meserretli, merâmına ermiş.

Yani kişi hangi mertebede veya hangi mertebe gelmiş ise onun ehlidir. Ve ailesi, halkı o esmâ veya tevhid mertebesidir. Ayn'el yâkin olarak nefis cennetleri veya zat cennetlerine meramına ermiş olarak, oranın elbisesi yani hâline dönmüş-dönüşüş olarak, oradaki ailesi, halkı yanına dönecektir.

Tasavvufta sıkça kullanılan "ehline malumdur" ve "zuhuratlar için işaretini ehli bilir" ifadeleri vardır.

Yani İlm'el Yâkin ehli tarafından bilinen ilim ve Ayn'el Yakîn ehli tarafından işareti bilinen ders geçme zuhuratlarıdır.

İz-Efendi Babam ders geçme işareti gören, idraki ve hâli oluşan kişilere dersini verelim de sevinsin der. İşte ders geçmeyi haketmiş kişi hangi esmâ-i İlâhiyyeyi vird edinmiş ise onun ehli olur ve o mertebeye dönüşmüş olarak ehli yanına sevinçle döner.

****

Sahîh-i Buhari - Hadis No: 2043

Ravi : Ubâde b. es-Sâmit

Rivâyete göre, Nebî Sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur: Her kim Allah'a kavuşup görmeğe muhabbet ederse, Allah da ona kavuşup görmesini sever.

Her kim de Allah'a mülâkî olmayı hoşlanmazsa, Allah da ona mülâkî olmayı hoşlanmaz. Âişe valide, yâhud Peygamber'in bâzı hanımları: Yâ Resûlallah! Biz, ölümden hiç hoşlanmayız, demişlerdi. Resûl-i Ekrem kadınlara: Ölüm sizin bildiğiniz gibi değil. Belki şöyledir: Mü'mine ölüm hâli gelince Allah`ın o kulundan hoşnutluğu, Allah'ın ikrâm ve ihsânı müjdelenir. Bu müjde üzerine artık, mü`min'e önünde (ölüm gibi) kendisini karşılayacak hallerden sevimli bir şey olamaz. O anda, mü'min Allah'a mülâkî olmaya muhabbet eder, Allah da mü'min kuluna mülâkatı sever. Fakat kâfir öyle değildir. Ona ölüm hâli hazır olduğunda Allah'ın azâbı ve ukubeti müjdelenir. O anda kâfire önündeki ölüm gibi, hâllerden çirkin bir hâl olamaz. Bu sûretle kâfir Allah'a mülâkî olmayı fenâ görür, Allah da ona mülâkî olmayı fenâ görür.

****

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاء ظَهْرِهِ {الإنشقاق/10}

"Ve emmâ men ûtiye kitâbehu ve râe zahrih."

"*Ama kitabı arkasından verilen,*" (84/10)

Önceki âyetlerde kitab sağ yani aklı küll tarafından verildiği ifade edilmişti. Bu âyette ise arka tarafından verildiği bildirilmektedir. Aslında arka kişinin kuvvetli yeri olarak ifade edilsede, bir bakıma yönlerden kuzey dir. Kuzey'in havası sert olur. İnsan da bu yön nefsi temsil etmektedir. Ve şeytanın vehim ile yaklaştığı yöndür. Kitabını vehim ile düzenlediği için arkasından alır.

فَسَوْفَ يَدْعُو ثُبُورًا {الإنشقاق/11}

“Fesevfe yed’û śubûrâ“

“*Yetiş ey ölüm!" diye bağıracak.***“** (84/11)

“*Yetiş ey ölüm!" diye bağıracak.***“** Ama fayda etmeyecektir. Hadisi şerifte şöyle buyrulmuştur.

(Sahih-i buhari tercümesi cilt 11 s. 133) şöyle bir Hadîs-i şerif vardır.

Rasûlullâh *salla’lâhu aleyhi vesellem* şöyle buyurmuştur:

Ebû Saîd-i Hudrî radiya’llâhu anh’den rivâyete göre.

Kıyâmet günü (ehli Cennet, Cennet’e, Cehennemlikler de Cehennem’e ayrıldıktan sonra) **“ölüm”** aklı karalı alaca bir **“koyun”** sûretinde getirilecek. Bir dellâl: Ey Cennet halkı, diye bağıracak! Cennet’tekiler hemen boyunlarını uzatıp başlarını kaldıracaklar ve (bulundukları yerden çıkarak) bakacaklar. Şimdi dellâl: Bunu bilirmisiniz? Diye sorar. Ehl-i Cennet’in hepsi onu görerek: Evet biliriz, **bu ölümdür,** derler. Sonra dellâl: Ey Cehennem halkı, diye yüksek sesle seslenir! Onlar da boyunlarını uzatıp başlarını kaldırırlar. Ve (bulundukları berzahtan çıkıp korku içinde) bakarlar. Dellâl: Bunu biliyormusunuz, diye sorar. Onlarda hepsi, onu görerek: Evet biliriz **bu ölümdür** derler. Bundan sonra **koyun sûretindeki ölüm** (Cennet’le Cehennem arasında) **boğazlanır.** Bundan sonra dellâl: “Ey Cennet halkı! Cennet’te ebedî yaşayacaksınız, artık **ölüm, yoktur.** (Cehennem halkına da) Ey cehennem’likler sizde karargâhınızda ebedîsiniz, **size de ölüm yoktur**!”

diyecek. Bundan sonra münâdî (Bu gaflettekiler ehl-i dünyadır.) Âyetini okur. (19/39)

Görüldüğü gibi Hadîs-i şerif bu hususa çok büyük bir açıklık getirmekte'dir. Yukarıda bahsedilen hallerin hakikatini bizlere bildirmektedir. Peygamberimiz (**ölüm** *aklı karalı alaca bir* **"koyun"** sûretinde) getirilecek. Diye buyuyarak, ölümü hayvânlık mertebesinden "nefs-i levvâme" sûretinde tasvir etmiştir. O halde ölüm denen mahlûk "nefs-i emmâre ve levvâme" üzerinde geçerlidir. Gerçek insân üzerinde geçerli değildir. Fiziki olan ölüm bir yok oluş değil bir (zâika-tadıştır,) tadış, ise aynı hayattır. **"Ölen (*hayvân)* imiş âşıklar ölmez"** diyen Yunus emre ne kadar güzel söylemiş. O halde kişi daha şimdiden kendinde bulunan ölümlü hâl ve taraflarının farkına varıp daha bu dünyada iken onları eğiterek yavaş yavaş yok eder, öldürürse daha sonra kendisinde ölüm diye bir tereddüt ve korku kalmaz. Bu ihtiyari ölümle öldükten sonra kişinin yeni bir yapı ile ve gerçek varlığı ile ikinci doğuşunu gerçekleştirmesini ve yeni oluşan bu "veled-i kâlb-gönül evlâdını" bir İnsân-ı Kâmilin nezaretinde en iyi şekilde yetiştirmesi gerekecektir. İşte böylece ikinci sefer olan "uruc" aslına yükselme başlamış, daha bu günden ebedi hayat namzeti olmuş olacaktır.[35]

****

Mesnevi-i Şerif Ahmed Avni Konuk Şerhi 9. Cildinde *Bu hadîs-i Mustafâ (s.a.v.)in sebeb-i vürûdu hakkındadır ki, "Kâfir yedi bağırsağında yer ve mü'min bir bağırsağında yer"* bölümünde bu âyet hakkında yapılan yorum faydalı olur diye buraya alıyoruz.

---

[35] (64) Terzi Baba Gönülden Esintiler- Ölüm Hakkında- Sayfa 52, 53, 54…

93. Mezar dibinde olan kâfir gibi "Vâ sübûr, vâ sübûr!" diye bağırır idi.

"Sübûr", helâklik demektir. "Vâ sübûrâ!"daki elif nidâ içindir. "Vâ", teessüf ve hasret makamında olan nidâdır. "Vâ sübûrâ!", "ey helâklik, neredesin!" demek olur. Ya'ni, "O misâfir kendi rezâletini gördüğü vakit helâk olmayı ve yok olmayı temennî ederek vâ sübûrâ! vâ sübûrâ! diye bağırır idi." Nitekim kâfirler mezarın ka'rında ya'ni hayât-ı berzahiyyede dünyâda inkâr ettikleri hayât-ı uhreviyyenin varlığını gördükleri vakit yok olmayı temennî edip böyle nidâ edeceklerdir. Onların bu hâli sûre-i înşikâk'taki (inşikâk, 84/10-11) "Ve ammâ kitâb-ı a'mâli arkasından verilen kimse, keşke helâk olup yok olaydım! diye temennî eder" âyet-i kerîmesinde beyân buyrulur. Ve kezâ sûre-i Furkan'da da böyle buyrulur: (Furkân, 25/13-14) "Kâfirler azâb mahallinden dar bir yere atıldıkları vakit orada helaklerini isterler. Onlara denilir ki: Bu günde bir helâklik istemeyin. Çok çok helâk ve yok olmak isteyin!".

وَيَصْلَى سَعِيرًا {الإنشقاق/12}

"Ve yaslâ se'îrâ"

"*Ve alevli ateşe girecektir.***"** (84/12)

Gireceği yer صَلْ "sıla"sı aslı olan ateştir, mudill hakikati üzerinde olduğundan celâl tecellisi altında bu pişmanlık ateşine girecektir. Aslında daha bu dünya hayatında iken yaptıklarından bu ateşini içindeydi ama gafletinden haberi yoktu. Gözünden perde kalkmış olsa zaten korkusundan bir an bile hayatta kalamazdı. Bu

ateşe rabbi ile gireceğinden de, rabbi onu beni niye bu ateşe soktun diye azarlayacıktır.

İnsân isen gel maşuku seyret.
Fâni vücûd'u bâki'ye devret.
Mahbûb'u Hakk'sın ilminde zevket.
Yorulma gitme celâl'e doğru.[36]

إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا {الإنشقاق/13}

"İnnehu kâne fî ehlihi mesrûrâ"

"*Çünkü o ailesi içinde sevinçli idi.***"** (84/13)

Bir bakıma zâhiri ehli-ailesi-halkı ile olmaktan mutluydu, çünkü eşini çoluğunu ve çocuğunun kendinin zannediyordu.

Bir bakıma;

إِنَّهُ "**İnnehu"** meallerde "çünkü" bağlaç nedeni şu ki, şu nedenle, şundan dolayı olarak kullanmıştır.

"İnne-hu" şu nedenle, şundan dolayı "O" olarak aldığımızda birimsel olarak "Ya Hu" olur. Bu ilhamat-ı ilâhiyye dir. Ama ve ehli-vehim olan kişi bunu vehimi nefsiye olarak kullanır. Ve kendisine verilmiş olan Efâl-i İlâhiyye, Esmâ-i İlâhiyye ve Sıfât-ı İlâhiyye nefsi istikametinden kullandığı için bunlara sahip çıkmış ve esmâ-i nefsiyye ve sıfât-ı nefsiyye vehimi ile dönüştürmüş olur… Ve bunları ehli zannedip kullanmaya ehliyeti

[36] **NUSRET TÛRA UŞŞÂKİ HAZRETLERİ**

olduğunu zannediyordu… Ve bu nefsi istikametinden kullanımdan sahip çıkmış, kendinin zannetmekte ve bunlar ile kendini var zannettiği için sevinçliydi.

إِنَّهُ ظَنَّ أَن لَّن يَحُورَ {الإنشقاق/14}

"İnnehu zanne en len yehûr "

"*Hiç Rabbine dönmeyeceğini sanmıştı.*" (84/14)

Meallerde Rabbine" dönmeyeceğini sanmıştı. Diye bir sonraki âyete atıfta bulunarak ifade edilmektedir. Arapça sözlükte şu şekilde çevrilmektedir.

"Mutasyona uğramayacağını düşündü."

Mutasyon; Değişinim. Gen değişinimi…

Doğada ve toplumda nitelikle ilgili değişmelerin yavaş yavaş değil, birdenbire olması, bir şeyin ortam ve şartlarını bulduğunda birdenbire nitelik değiştirmesi, mutasyon.

"**en len yehûr"** "len" gelecek zamanda tekitlenmiş olan nefyi içindir, nefyin devamlılığı için değildir. "**en len yehûr"** fiil-i muzâri nefi istikbal gelecek zamanda olan değişimdir.

Hazret-i Mevlânâ, mir'ac hadisesini anlatırken, Mustafanın koltuğunun altında başka bir elbise vardı, demektedir…

İşte bu âyette tasvir edilen kişi şartlarının değişmeyeceğini ve toprak olduktan sonra ahiret

şartlarına ve gideceği yerde ateş elbisesini giyeceğini hiç mi hiç düşünmüyordu…

“yehûr” “Ye” kelimesi kullanılara gelecek zaman kipi ile fiil yapılmıştır. O zaman geriye kalan kelime hûr olmaktadır.

“hûr” 1) âhû gözlüler, gözlerinin akı karasından çok olanlar. 2) (c. hûriyân) cennet kızları, huriler. Mânâsını içermektedir.

O zaman bu kişi hayal cennetinden daha beden arzına inememiştir. Bu zannı hayâli içinde bulunmaktadır. Ama mecburi değişim olupta indiği zaman halk olarak indidiği zaman Ahir-son (Hı) harfi ile yazılmakta “ihbutu” hitabi ile ateş ahlaklı olduğundan “ins” ve “cin” şeytanları da Kûr’ân-ı Kerimde vasf olduğundan sonunda ahirinde gideceği yer ahlakı olan ateştir. Her ne kadar hayâl cennetinde olsa da başına gelecek bundan başka bir şey değildir.

Yine Hazret-i Mevlânâ bu dünyâ hayâtında hakîkatte yukarıda bulunanlar aşağıda, aşağıda bulunanlar yularıdadır, diye bu hakikati ifade etmektedir.

İşin sırrını anlayıp esfeli safilin olan bu hazreti şehadete bu dünya hayatında inmiş irfan ehli işin sonunda rabblerin yanına dönecekler, ama bu işe vakıf olmayanlar işin sonunda ya hayâl cennetine ya da tabiatı ve ahlakları olan ateşe munkalib olacaklardır.

Ama mü’minlerin ahirinde dönecekleri neresidir denilirse Bakara sûresi 156. Âyeti okumakta fayda vardır…

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُم مُّصِيبَةٌ قَالُواْ إِنَّا لِلّهِ وَإِنَّـا إِلَيْهِ رَاجِعونَ

(Bakara 156-) Elleziyne iza esabethüm müsıybetün kalu inna Lillahi ve inna ileyhi raciun;

Onlar; başlarına bir musibet gelince, "Biz şüphesiz (her şeyimizle) Allah'a aidiz ve şüphesiz O'na döneceğiz" derler.

O kimseler ki, kendilerine bir musibet isabet ettiği zaman, "mutlak biz Allah içiniz ve yine biz mutlak O'na döneceğiz" derler.

Tasavvuf hakikatlerinden önemli bir hakikat daha ortaya gelmekte, **"muhakkak biz Allah içiniz",** bütün insânlar böyle der demiyor, bazı insânlar var ki bir zorlukla karşılaştıklarında bunu kolaylaştırmak için, "biz Allah içiniz", yani Allah'ın zuhur mahalliyiz demek istiyor ve "yine biz O'na döneceğiz", yani bu dünyaya geldik bir beşeriyet elbisesi giydik ama bizim aslımız ruhen Hakk'tır ve O'na döneceğiz, kısa bir süre sonra bu beşeriyetimizden çıkacağız, derler.

Bu kimseler aynı zamanda ibadet ehli olup hep kıbleye Kâbe'ye dönüktürler, işte sadece şekil olarak dönmek yeterli değildir onun bireysel varlıkta da inkılâbı, zuhuru gerekiyor.

Burada evvelâ bir gruptan bahsediyor, genel olarak mü'minler ya da müslümanlar demiyor, musibetten zâhiri olarak sıkıntı veren şeyler anlaşılıyor fakat hakikat mânâsıyla Hakk'tan gayrı ne isabet etmişse irfan ehline o musibettir, isterse zarar verici hadise olmasa da, gerek sözle gerek fiille Hakk'ın dışında ne ulaşmışsa hepsi musibettir. Yâni isabet etmiştir.

Sonra dediler ki biz Allah'ın zuhurlarıyız, çünkü bir kimsenin kendi kendine bir kimliği yoktur, kendi kendine yaşam imkânı da yoktur, hiç birşeyi yoktur, işte insânda devam ede gelen bir tecelliler manzumesi vardır ve bu da İlâh-î tecelliyattan başka bir şey değil, biz insânları böyle

ayakta tutan da bu İlâh-î tecellilerin devamlılık üzere olmasıdır, bu tecelliler kesildiği anda buna ölüm denilen hadise oluşmaktadır.

Bütün insânlara olan tecelliler ile irfan ehline olan bu tecelliler arasındaki fark şöyledir; irfan ehli bunları bilerek müşahede eder, yani gelen hayat akışının Allah'ın Hayy esmâsından geldiğini bilerek yaşar, diğerleri ise bunun farkında olmadan gaflette bir yaşam içerisinde oldukları halde, irfan ehli kendilerinde oluşan hayatın ve diğer oluşumların Allah'ın Esmâ-i İlâhiyelerinin zuhuru olduğunu bilerek düşünerek bu sözü söylerler ve irfaniyetleri yönünden "muhakkak biz Allah içiniz, yani Allah'ın zuhur yerleriyiz" derler.

İnsân denilen varlık olmamış olsaydı Allah'ın İlâh-î kemâlâtı zuhura çıkmazdı, âlemlerde madeniyat mertebesinden, bitkilerde nebatat mertebesinden çıktı, hayvanlarda hayvanat mertebesinden çıktı ve insânlar'ın meydana gelmesi bu İlâh-î tecellilerin zuhura çıkmasıydı.

İnsân olmasaydı Cenâb-ı Hakk'ın ne Zâtını tanımak mümkün olacaktı ne de müşahede etmek, işte bir takım kimseler dediğimiz irfan ehli bildiler ki, muhakkak ki; biz yine O'na döneceğiz, yani Zât âleminden geldik, ef'al, esmâ, sıfat mertebelerini yaşadık, Vahidil Kahhar hükmüyle bizdeki bütün bu Esmâ-i İlâhiyye kahrolacak Vahid ve Kahhar olan Allah kalacak yani **"ileyhi"** dediği hüviyet-i mutlaka'dır, O'nun hüviyetine döneceğiz, yani Allah'a döneceğiz, çünkü oradan geldik, burada bir sûret gösterdik, O'na döneceğiz, ölümle, işte bu ölümü zaruri ölümle yapmadan evvel ihtiyari ölümle yapmamız bize çok şeyler kazandıracaktır, eğer zaruri ölümle buradan gidersek kendimizi ve bu hakikatleri bilememiş olacağız ama ihtiyari ölümle ölüp bugünden O'na dönebilirsek, o zaman hiçbir sorunumuz kalmamış olacaktır, "ölmeden önce ölünüz" Hâdis-i Şerif'inde de belirtildiği gibi ölürsek

işte bugünden ona dönüşmüş oluyoruz, çünkü artık fizik bedenimiz diye bir şey kalmamış oluyor, kalmamış derken bu fizik bedenin var yine yaşıyor ama artık onu da Allah'ın tecellisi olarak görüyorsun kendine ait bir varlık olmadığını anlıyorsun çünkü Hâdis-i Şerifte "vücudike zenbike" vücudunu sen vücut olarak bildiğin sürece sana ait bir şey olarak bildiğin sürece bu senin en büyük günahındır, bundan daha büyük günahın olamaz diyor.[37]

بَلَى إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا {الإنشقاق/15}

"Belâ inne rabbehu kâne bihi basîrâ "

"*Hayır Rabbi onu görmekte idi***."** **(84/15)**

Rabbi onu her an onun ile olmak ile görüyor-du. Bu kişi de her an şah damarından yakın olan rabbi ile beraber-di ama gafletinden, perdelerinden, hayal, zan ve vehminden farkında değil-di…

Sûre ve âyet sayısal değerinin toplamında (84+15=**99**) Esmâ'ül Hüsnâ sayısal değeri göze çarpmaktadır. Cenâb-ı Hakk'ın İlâhi sayı sisteminin ne kadar muhteşem işlediğinin göstergesidir.

Her bir Esmâ'ül Hüsna Rabb konumundadır. Bu mertebesini kapsayan cem ismi Rabb'dır. Her ne kadar Basîr ismi Esmâ'ül Hüsna'dan olsa da görme sıfâtıdır. Ve Rabbi Hass konumunda olan Esmâ'ül Hüsnanın özelliklerinden biridir.

---

[37] Terzi Baba – (36) Kûr'ân-ı Kerim'de Yolculuk – Bakara Sûresi 156. Âyet – Sayfa 269,270,271…

Peki bu 99 oluşturan, zâhir-bâtın veya isim, sıfât, zât-i isimler içinde Rabb niye yok? Olması lazım değil miydi? İşte bu şekilde 99 Esmâ-i İlâhiyenin içinde olsa idi. Sadece tek başına müstakil bir Esmâ olacak, tüm Esmâ-i İlâhiyye içten ve dıştan ihata edemiyecekti. Burası aynı zamanda Küll-i Nefs mertebesidir. Zât-i sıfâtlarda da "kıyâm bi nefsihi" ile Allah nefsi ile kaimdir. Nefs bir şeyin hakîkati ve öz varlığıdır. Zât bizatihi bu Rububiyyet mertebesi ile kaimdir. Ef'âl-i, esmâ-i, sıfât-i, zât-i isimler Rabb-Rububiyyet mertebesinin özlerinde bulunmaları ile kaimdirler. Bir bakıma da Esmâ-i İlâhiyenin, bu eşyanın hakîkati olan, Nûr-u Muhammedi - Nûr-u İlâhi ile ayakta olmasıdır. Burası mutlak tenzih mertebesi olduğu için, mutlak zâttır ve kayıt altına alınamaz.

Fusüs'ul hikemde geçen Rabb-i Has konusu, bireysel kimliklerde oluşan Rablerdir. Evet, Rabb tektir. Bu Rabb'ul Erbab olan Rabblerin Rabbi olan Allah (c.c.) dir. Kûrân'-ı Kerim'de farklı farklı ilâhlar mı hayırlıdır? Yoksa tek olan Rabb'ul Erbab mı? Diye bizlere sorulmaktadır. Rabblerin terbiyecisi olan âlemlerde ve TEVHİD-İ ESMÂ ve RUBUBİYYET mertebesini oluşturan Zât-i Alâ Celle ve TEKADDES hazretlerinin NEFSİ, KÜLLÜ NEFİS tektir. 9 sayısının da ki tüm çarpımlarında ki öz sayı 9 olması sebebiyle, sayısal değerde farklılıklar yani bireysel kimliklerin farklı görüntüsünün altında bu hakîkat yatmaktadır. Farklı farklı görünen 9 lar yani birimsel nefsler biz Rabbiz, biz Rabbiz diye bağırmaktadırlar. Fark âleminden bakıldığında doğrudur. İşin hakîkati olan 9 durun durun sizin temeliniz kaynağınız özünüz benim, size şimdilik bu görev verilse de zaruri ölüm hâli vaki olduğu zaman ayrı ayrı zannettiğiniz birimsel kimliklerinizin tek bir kimlik olduğu ortaya çıkacaktır. Tabi göre ne! Köre ne! Ya rabbi diyecek ben dünyada kör değildim, beni niye kör haşrettin. Kördün de haberin yoktu!!! Rabb'ul âlemin, mahşerde ben sizin Rabbiniz değil miyim? Dediği zaman

Arifler her seferinde evet diyecekler, müşahadesi olmayanlar Hayâl-i Rabbi ile yaşayanlar, Rabb-i Hassını Rabb'ul Âlemin kabul edenler hayır diyecekler. Ahiretini burada yaşayanlar her daim evet sen bizim Rabbimizsin demektedirler. Zaten, Ondan başka görecek bir şeyleri kalmamış, ne de buna güç ve takatleri kalmıştır. Fena hâli içinde tam bir mahv ve yokluk ile üzerlerine Beka elbisesi giydirilmiş, ya da giydirilmeyi beklemektedirler. Ne mutlu Hakk ile Hakk olduğunu idrak edip, beş'eriyetiyle Uluhiyyete yönelip bir edenlere...[38]

Ehlullahtan birisine sormuşlar ALLAH'ı görmek mümkün mü? Diye o da cevap vermiş ALLAH'ı görmemek mümkün mü? Diye.

Bu kimselerin bakışlarında berzaha âit sûretlerin çokluğu ve kendilerinin vehmî benlikleri kalıcıdır. Çünkü bunlar bu âlemde a'mâ idi, orada da a'mâ olurlar. Nitekim âyet-i kerîmede buyrulur: **"Ve men kâne fî hâzihî a'mâ fe hüve fîl âhıreti a'mâ"** (İsrâ, 17/72) Ya'nî "Bu dünyevî hayâtta a'mâ olan kimse, ahirette de a'mâdır."

فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ {الإنشقاق/16}

"Felâ uksimu bi-şşefak"

"*Şimdi, yemin ederim o şafağa,***" (84/16)**

Peygamber Efendimiz:

---

[38] MuratDerûni – 9 ve Rububiyet makalesinden özet olarak…

= her kim Kıyamet gününe gözü görüyor gibi bakmak arzu ederse, (81)[39] İzeşşemsü küvviret[40], (82)[41] izessemâünfetaret, (84) izessemâünşakkat, Sûrelerini okusun. Buyurmuştur.

Kıyâmet sûresi ilk âyeti de لَا أُقْسِمُ "Lâ uksimu" ile başlamaktadır.

(81+82+84=247=2+4+7=**13**)

(8+1=**9**) (8+2=**10**) (8+4=**12**) (9+10+12=**31**)

13 ve 31 sayıları اَلْ "El" ve لَا "Lâ" ya işaret etmektedir.

أُقْسِمُ Kasem-yemin ederim, kim kasem-yemin eder. "Ben" Kasem ederim. Burada "Elif" ile Ahadiyete dönük yönü olmak ile beraber, okuyucuya da dönük yönü vardır. Kıyâmete imandan yakîn bir biliş ile ikan yani kesin bir bilgi ile "Elif" 12 zâhir ve bir bâtın noktalı 13 ile kasem-yemin ederim. Esmâ mertebesinden müşahade ile oluşan bu hâl Resülûllah (s.a.v.) in Rabbi hassı ile Allah esmâsı ile ve diğer müşahade ehli için kendi Rabbi hassı olan Esmâları iledir. Ama bu dünya hayatında kıyâmetlerini koparamayan ehl-i gaflet için bu olay gelecek zaman da olduğunu düşündüğü için لَا أُقْسِمُ "Lâ uksimu" Yemin edilecek bir durum yok (Kıyâmet günü için) hükmündedir. Ama ehli irfan için لَا أُقْسِمُ "Lâ uksimu" Lâ ya yani "Lâm Elif" Ulûhiyyet ve Ahadiyyet mertebelerine yemin hükmündedir. Resülûllah (s.a.v.) efendimizin Cenâb-ı

---

[39] Kıyâmetten bahsedilen bu sûre-i şerifte Hakîkat-i Muhammedî'nin kıyâmet **"sûreti"** ortaya gelmektedir.

[40] Tekvir sûresi…

[41] Kûr'ân-ı Kerim-de Yolculuk - 68-1-Namaz-Sûreleri - 82 -İNFİTAR Sûresi, Sayfa 2…34….

Hakkın A'maiyyet mertebesini tarif ederken, altında ve üstünde hava olmayan bir yerdeydi diye tarif ettiğini duyan Hazret-i Ali Efendimiz elan yani şimdide öyledir buyurmuştur.

بِيَوْمِ "bi yevm" Gün ile, öncelikle "bi yevm" sayısal değerlerine bakıcak olursak; "Be-2", "Ye-10", "Vav-6", "Mim-40" dır. (2+10+6+40=**58**) dir. **(5)** Beş Hazret Mertebesi ve **(8)** Sekiz Cennet'tir. (5+8=**13**) dür. **(13)** Hazret-i Muhammed'in şifre rakamıdır.

Bu kasem-yemin ediş kıyamet günü'ne بِ "bi-ile" bizatihi kıyâmet günü ile olmakta ve başta bulunan **(لَا) "lâ"** ile olmamakta-olmaktadır. "Lâ" nın farkına varıp, hayâl ve vehim den geçip, bu mükevvenat âleminin hakkın hayâlinden başka bir şey olmadığını anlayan irfan ehli kıyâmetlerini taa! Başından koparmıştır. İşte bu da بِ (Bi-Be) olan risâlet mertebesinin veya bu mertebenin varisi olan bu mertebenin vekili-varisinin elini tutmakla olur. Diğer gaflet ehli ise **(لَا)** "La" Yokluk hayâl perdesinden daha geçememiş olduklarından kıyâmet gününe yemin edecekleri halleri yoktur, kendileri ortada yoktur ki, yok olan neye yemin edebilecektir.[42]

(شفق) i. (Ar. şefak "güneş batınca ufukta beliren kızıllık")

1. Güneş doğmadan önce ufukta görülen aydınlık: Müslüman gününün başlangıcını şafağın parıltıları ve nihâyetini akşamın ziyâları tâyin ederdi (Ahmet Hâşim). Sizlersiniz bu ânı ışıklarla Türk eden / Eksilmesin şu mutlu şafaklar bu ülkeden (Yahyâ Kemal). Şafak zamânı batıdan geçen martıların kanatları nasıl ışık ve pembelik içinde

[42] 165-9-Ku-Ker-Yol-Kıyâmet Sûresi – Özet olarak…

kalırsa biz de öyle pembelere bürünmüş ışıktan adamlara döndük (Refik H. Karay).

2. Güneş battıktan sonra ufukta kalan kızıllık [**Kelimenin Arapça'daki asıl mânâsı bu ise de dilimizde çok az kullanılmıştır**]: Cânâ şafakta sanma tulû etti mâh-ı nev / Yaktı cihânı aşkın odu çıktı bir alev (Bâkî).

فَلَا **"Felâ"** hayır

أُقْسِمُ **"uksimu"** and içerim

بِالشَّفَقِ "**bi-şşefak"** "akşamın alaca karanlığına" (akşamın alacakaranlığı ile)

Bu âyet üzerinde çalışmadan birkaç gün önce videodan izlediğim programda "Ahmed" isimli program konuğu "DÂRÜŞŞAFAKA" da 31 Mayıs 2020 tarihinde olacak imtihan tarihine sık sık dikkat çekiyordu. Anası, babası olmayan yetim ve öksüz çocuklara haber verilmesi isteniyordu.

(**دار الشفقه**) i. (Ar. dār "ev", harf-i târif el- ve şefeḳa "şefkat" ile dāru'ş-şefeḳa) "Şefkat ve merhamet evi" demektir.

Ayrıca burada Şafak-Ahmed'e değil "Bi" yani birliktelik ifadesi ile Şafak-Ahmed ile birlikte yapılan-yapılamayan bir yemin vardır. "Eş-Şafak" Lâm-ı tarif Şemsidir. "Eş" yani bir şeyin eşi dengi veya onun ile birlikte olan Nefsi küllüdür. Şafak-Ahmed'in zuhur mahalli Muhammed (s.a.v.) dir. Yani "Şafak-Ahmed-Muhammed" ile yemin eden olayı aktaran Ahadiyyet mertebesi zât-ı mukayyed yönü ile yemin etmekte, zât-ı mutlak yönü ile "Şafak" etmektedir. "Vema ersalnake rahmeten lil âlemin"

Biz seni gönderdik yönüyle kasem etmekte, ama göndermedik yönü ile "Şafak-Merhamet" daha programda olduğu zuhura çıkamadığı için kasem edememektedir. Birlikte yemin edilecek "eş" zuhurda yoktur.

"**bi-şşafak" "Şafak"ın Ahmed** olduğunun tasdiği keşfen anlaşıldıktan sonra, ilmi müşahadesi Mevlânâ hazretlerinin Mesnevi-i Şerifinde mevcut bulunmaktadır.

1517. Hak o kasemi Ahmed'in cismi üzerine sürdü. O şey ki, "kellâke ve'ş-şafak" buyurmuştur.

"Kasem", "yemîn" demektir. "Kellâ", "hakkan" mâ'nâsınadır; burada lafz-ı Kûr'ân'dan değil, lafz-ı Mesnevidendir. "Ve'ş-şefak", "Şafağa yemîn ederim" demek olur. Bu beyt-i şerîfte sûre-i înşikâk'ta olan (înşikak, 84/16) ya'ni "Ben şafağa yemîn ederim" âyet-i kerîmesine işâret buyurulur. Ya'ni Hak Teâlâ, hakkan ki, o yemîni Hâtem-i enbiyâ Ahmed (a.s.v.) Efendimizin cismi üzerine sürdü ve teveccüh etti, o şey ki, "Şafağa yemîn ederim" buyurmuştur. Bu beytin yukarıya bağlantısı budur ki: Resûl-i Ekrem hazretlerinin bi'seti kıyâmetin yaklaşmasına işârettir. Zîrâ, Hâtem-i enbiyâdır. Onların cism-i şeriflerinden sonra hakîkî bir peygamber olarak bu hayât-ı dünyeviyyede 1355 seneden beri hiçbir ferd zâhir olmadı ve bundan sonra zâhir olacağı da yoktur. Kıyâmet ise adl-i küllî-i İlâhînin zâhir olacağı bir devredir. Hâtem-i enbiyâ'nın şerîati ise, bu hayât-ı dünyâda tatbikine imkân görülen adâletin müntehâsını te'mîn eder. Onun hâricine çıkıldığı vakit, zulüm olur. Binâenaleyh şafağın vücûdu, güneşin vücûduna işâret olduğu gibi, Hâtem-i enbiyâ'nın eşrât-ı sâatten olan cism-i şerifi ve onun şerîati de, kıyâmetteki adl-i küllî-i İlâhîye işâret olur. Binâenaleyh Hak Teâlâ âlem-i şehâdette cism-i nebevî ile zâhir olan adl-i cüz'îye yemîn ederek, kıyâmette vâki' olacak olan

adl-i küllîye işâret buyurmuş olur; ve bu yemîn dahi zikr-i cüz' ve irâde-i küll kabilinden mecâz olur.[43]

Efendimiz (s.a.v.), Şefkat ve merhamet yurdu olarak önce "Penc-i Ali Aba" olan ehli-i Beyti, Hazret-i Ali, Hazret-i Fatıma, Hazreti Hasan ve Hazret-i Hüseyin-i örter gizler. Daha sonrada bizler ümmeti, evladı olmamız dolayısıyla bu Şafak'ın (Şefkat ve Merhamet)'in altındayızdır.

Bir çalışma için İz-Efendi Babam tarafından istenen bu konu ile ilgili bölümünü buraya alıyoruz. Yalnız bu kısımlar o çalışma sayfaları fazla olduğundan yayına alınamamıştı.

19/53 ilave bölümümüzü Efendi Babamın Kâ'be şemasından esinlenerek bir şema ile bitirelim.

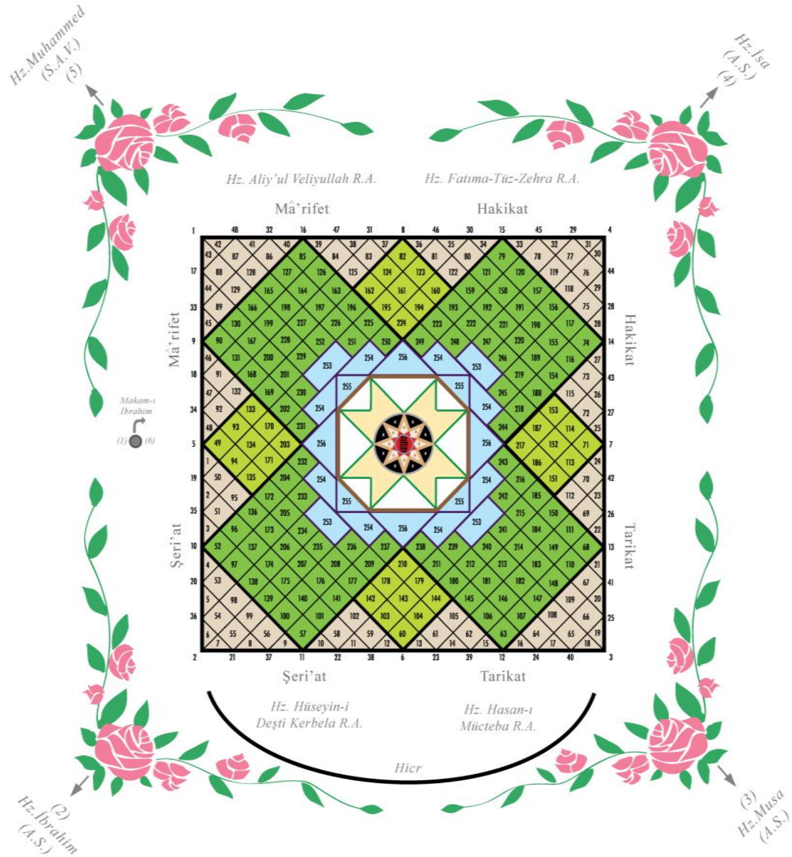
---

[43] Mesnevi-i Şerif – Ahmed Avni Konuk Şerhi - Cilt 11 – Sayfa 491 sadeleştirilmiş olarak…

بسم الله الرحمن الرحيم

Bismillâh-ir-Rahman-ir-Rahiym

Nur-u İlahi, Nur-u Muhammedi

Kaynak: Terzi Baba, Necdet Ardıç Uşşâki K.S. - Vehbi ve Kesbi Bilgiler
Tasarım: El Fakyr M.Murad Cağaloğlu Uşşâki
Çizim: El Fakyr Ömer Emre Erdur Cerrâhi
23 Şubat 2012 / 1 REBİ'UL-ÂHIR 1433

Bu şema 2012 yılında İz-Efendi Baba'mın Kâbe şeması çizimi esas alınarak, bazı müşahadeler ile çizilen şemalardan bir tanesidir. İz-Efendi Babam bunların ne mâ'nâya geldiğini yaz demişti. Bu şema **19/53** kitabına nasipmiş. Bu şema kitap ve son gelen resimde ki bağlantılar ile alakalı olduğu için buraya aldım. Gerçi burada ufak gözüküyor ama açıklamaya çalışalım.

Başta Nûr-u İlahi ve Nûru Muhammedi yazıyor. Uşşaki Tacı **14** dilimli ve Seccade sayısal değeri **14** idi... Bu da her mertebeyi içinde bulunduran Nûr-u Muhammediye tahsis edilen sayısal değer idi.

En dış köşeler bilindiği gibi Şeriat-Hz. Îbrâhim (a.s.), Tarikat Hz. Mûsâ (a.s.), Hakikat, Hz. Îsâ (a.s.) ve Marifet ise Hz. Muhammed (s.a.v.) temsil etmektedir.

Efendi Babamın remz etmesiyle 1 açmış ve 4 gonca gülün ne mâ'nâya geldiğini yazalım. Açmış gül, Resülullah efendimizi ve goncalar ehl-i beyti temsil etmektedir. Hiç birini bir birinden ayırmayız demektir. Mertebeler yerleştirilmeleri bir birinden üstündür, aşağıdır şeklinde anlaşılmasın böyle bir kıyas yapmak ne bizim, ne bir başkasının harcıdır. Üzerlerinde bulunan özelliklerin ağırlığı yönüyle yazılmıştır. Yoksa tüm mertebeler onlarda mevcuttur. Özlerinde Pergamber evladı, peygamberlerdir. Mühürsüz peygamberlerdir.

Şeriat-Hz. Hüseyin; Hz. Hüseyin ailenin küçüğü ve kerbala da şehit olması zahiri özelliği fazla olması yönünden buraya yerleştirilmiştir.

Tarikat-Hz. Hasan; Ehlibeyt'in büyük çocuğu olması ve batini yönü daha ağır olması ve yolumuz

büyüğünün isminin de Hasan olduğu için bu köşeye yazılmıştır.

Hakikat-Hz. Fatıma, zahirde hanım olmak ile birlikte batında er yani recül idi. Hakikat mertebesinin köşesine konulmuştur.

Marifet-Hz. Ali için Resülullah efendimiz, Ali bendendir, ben Ali'denim ve benzeri sözler söylemiştir. Bundan dolayı ve ailenin reisi olduğu için bu köşeye de Hz. Ali'nin ismi yazılmıştır.

Efendi Babamın Kâbe çizimin de bağlantılardan 8 köşe oluşmaktadır. Bu küp olan Kâ'be-nin köşeleridir. Bu çizimde de merkeze alınarak. Kâ'be'-nin açılımı şema içinde yapılarak. Diğer köşelerde ki sayılarda sıralama ile yazılmıştır. En son 48 sayısına ulaşılmıştır. Küp 6 yöndür. (6x8=**48**) sayısını verir. 48 sayısı "Fetih sûresi"nin Kûr'ân'daki sırasıdır. İz-Efendi Baba'mız bilindiği gibi bu sûre ile alakalı kitabına (19) sayısını vermiştir. 1 ile başlanıp 48 ile bitmektedir. 1+4+8= 13 Merkezde bulunan 13 sayısı dışa dizilmiştir. Şimdi 48 Kâ'be-nin 8 köşesi ve 6 yönü olan (19) İnsân-ı Kâmil'in 13 olan merkezi yani Hakk yönü, Halk yönü ile dışta görülmektedir. Kim ne yönden bakar ise, o şekilde görmektedir. 48 Fetih sûresinde bulunan biat âyeti ile Abdiyet, Risâlet ve Uluhiyyet mertebelerine yapılan biat bu şemada bulunmaktadır.

Şeklin dış tarafında bulunan toprak rengi, Gönül Kâ'be-sinin toprak-hikmet olan beden yönüdür. Yeşil olan iç kısımları ise batınını remz etmektedir (Şema çizilirken yeşil renk daha koyu kullanılacaktı sayılar gözükmediği için daha açık bir renk seçilmiştir). Uşşaki tacı ve cübbesi de nefti yeşil renklidir. Mavi gök ve deniz rengidir.

Bünyesinde bulunan Zât ve Hakîkat-i İlâhiyye deryası olan ruhunu simgelemektedir.

Buraya kadar olan sayılar 256 dır. Eşyanın hakikat-ı Nûr'dur. Nûr eşyayı içten aydınlatmakta ve aynı zamanda İnsân-ı Kâmil de, taliplileri hem içten, hem dştan aydınlatmaktadır. Ben Allah'ın nurundanım, mü'minlerde benim nurumdandır. (Hadis-i Şerif)

253-254-255-256 Şeriat-Tarikat-Hakikat-Marifet olan 4 yöne yazılmıştır. 254 (8) adettir. 8 yolumuzun şifresi ve **53** tür. Kısaca bunlar, 253 kitap içinde hesaplamaları mevcuttur. İnsân-ı Kâmil in sayısal değeridir. 254 türkçe Bayram kelimesinin sayısal değeridir. Bakara 2-255 âyeti, Âyet'el Kürsidir. Nûr olan İnsân-ı Kâmil'in Şeriat, Tarikat, Hakîkat, Marifet mertebelerinden zahir, bâtın ve Şükür ve Kurban Bayramlarını Kûr'ân ve Gönül (Âyet'el Kürsi) olarak Allah esmasında cem etmiş bunları cübbe ve tac olarak giymiş, bu hali nûr olarak yansıtan kimsedir.

Aslında bu kare de, iç merkez çizimlerde kare olsaydı toplam 312 kare olacaktır. Dış 48 nokta ile toplanırsa 360 yapar. 360 ise bilindiği gibi bir dairenin toplam açısıdır. Seyr-i sülük daireside Kâ'be-i Kavseyn denilen iki dairenin birleşiminden oluşmaktadır. Yolumuz saliki-dervişi daha önce yazıldığı gibi 3X12= 36 ders ile İlm-i, Ayn-i ve Hakk-ı Yâkinlik ile bu yoldan geçmektedir. Söylenildiği gibi bunların en az 10 hakîkatını bünyesinde yaşar. Bu da 36x10= 360 dır. 360 derece açı birimidir. Resimde gelen ilk kelime neydi. İhtiy**açı**n, İlet 28 mertebenin yakınlığına ve 360 derecelik açısına Nûr-u Muhammedi ve Necdet Babamız… Dışta bulunan 4 tane köşede dönüş tecellileri olan Tevhid-i Zât, Tevhid-i Sıfât, Tevhid-i Esmâ, Tevhid-i Ef'âl dir. 360 derece ile âlemler,

Kâ’be içindedir. Ne varsa âlemde, o var Âdemde dendiği gibi, İnsân-ı Kâmil’in gönlü Cenâb-ı Hakk’ın hüviyetidir.

Merkez Sekizgen içinde bulunan, iki tane birbirini kesen üçgen köşeli şekil, Kûr’ân okunan rahle, Sekizgen elmas pırlanta yüzük taşıdır. Nefsinde Kûr’ân olan **53**, elmas yani selâmın zâhir ve bâtınıdır. Rahlenin toprak rengi de ilm-i ledün ve zâhiri hikmet batını da güçtür.

Daha içte bulunan daire gri renk ile çevrelenmiştir. İnsân-ı Kâmil’in zâhir bir insan gibi görünmesidir. En dışta bulunan siyah renk nefsinden cahil olması ve 8 ile de Tevhid-i Ef’âl sahasına yani zâhir âleme bu hâl ile dönüşüdür. Bunları kesen sekizgen yıldız, İlâhiyat yıldızı ve üstünde ki 9 ile Tevhid-i Esmâ yani tarikat kisvesi altında bulunmasıdır. Sekizgen yıldızın dışı sütlü kahvedir. Kahve, cübbe etrafına sarılan kemerdir. Kemer, Kamer (Ay) olarak düşünülürse, bu kemerin içinde bulunan kırmızı tac remzi ile Allah’tan aldığı ilim nûrunu taliplilere yansıtmasıdır. Bir içteki kırmızı güneş, İlâhiyat güneşinin resmidir. Üzerinde bulunan üç sayısı ise Allah, Rahmân, Rahîm olan kaynak esmâlardır. Tam merkezde ise Âyet’el Kürsi Arapça olarak yazılmıştır.

İşin ilginç tarafı bu şemanın çizildiği 2012 senesinde tarikat kıyafetlerinin rengi, şekilleri ve ne mâ’nâya geldiği hakkında tam bir bilgimiz yoktu. Sadece bu şeklin bir aba ve merkezinde bir taca benzediğini fark etmiştik. Heza min fazli Rabbihi…

وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ {الإنشقاق/17}

“Velleyli vemâ vesak ”

"*Geceye ve içinde barındırdığı (topladığı) şeylere,***"** **(84/17)**

Geceye, zâhiren baktığımız zaman içinde barındırdığı belirgin özelliği karanlığı ve bizlere yol bulmamız için yıldız ve Ay'ı barındırmaktadır.

Şimdi "Şafak" ile kasem ederim ile başlayan 16. Âyetteki yemin bu âyetide kapsamaktadır. "Şafak" alacakaranlık ile Akşam vaktinin girmesi bâtinen bakarsak Fenâfillah vaktinin başlangıcıdır. Gecede bunun devamında Yatsı vakti yani Mûseviyyet, Fenâfirresül ve Hanefi mezhebine göre 11, 12, 13. ile tamamlanan Vitr teklik Muhammediyyet mertebeleri (burada bekâbillah örtülüdür) bulunmaktadır. Bu gecelerde kandil geceleride bulunmaktadır.

Ama âyetin kırık mealinden geceye şafak ile yemin etmem anlamı da çıkmaktadır. Çünkü gece bu dünyanın dönüşü ve güneşin arka yüzeyine geçmesi ile oluşmaktadır. O zaman bu dünyayı ortadan kaldırırsak gece ve gündüz nasıl oluşacaktır. Güneş'in varlığı ile "Yıldız" ve "Ay"ın ışığı da var olsa bile güneşin varlığı yani ışığı ile ortadan kalkmış gibi olacak yani şiddetinden algılanamayacak bâtına geçmiş olacaktır.

"Gece" İsr yolcuğuğudur. Yani aslında kişi bu işin farkına varmaya başladığı zaman, derviş-salik olmakta ve gece yolcusu olmaktadır.

Bilindiği gibi muhteşem dinimiz **zâhir** ve **bâtın** olmak üzere **iki** yönlüdür. Bu iki yön de kendi bünyesinde birçok yönleri geliştirmiştir. Bu yönlerden biri ve belki de en mühimi **"kendini bilip, bulup, tanımak"**tır. Bunu yapabilmek için **afaki** ve **enfüsi** hükümleri de birlikte

idrak edip yaşamak gereklidir. Gece içinde kandilleri barındırır demiştik… (6) İz-Terzi Baba Mübarek Gün ve Geceler Ön sözünden özet olarak bunlar nelerniş kısaca bakmaya çalışalım…

"Afaki" yani senin dışında olan.

"Enfüsi" yani senin içinde olan.

Eğer **içini** ve **dışını** birleyebilirsen çok şeyler kazanabilirsin. İslama ve aleme bakışın değişir, **"kal"**den geçip **"hâl"** ehli olursun:

Büyüklerimiz "**ne var âlemde, o var Âdem'de"** demişlerdir.

Afakta, yani senin dışında ne kadar hadise cereyan etmiş ve de ediyorsa bunların karşılığı mutlaka **enfüste**, yani senin öz varlığın da da cereyan etmektedir.

İşte bu hadiseleri kendi bünyende yaşama özelliğine erebilirsen sen de Ariflerden olursun. Dünyaya gelmekten yegane maksat, varlığın hakikatini idrak edip taşıdığın yükün ne olduğunu **yakıyn ehli** olarak anlamandır.

İşte herbir hükmün

Zâhiri, yani dışı, maddesel yönü,

Bir de **bâtın,** yani içi, ruhsal yönü, olduğu gibi

Yukarıda bahsedilen mevzuların da bizleri ve iç bünyemizi ilgilendiren yönleri vardır.

Aslında mesele bütün **zâhiri** oluşumların özünü idrak edip onları **bâtında** yaşamaktır, ehl-i kemal böyle yapıp en doğruyu bulmuşlardır.

Mübarek gecelerin derinliğini ve genişliğini kendimizde bulmak,

Regaib gecesi, rağbet etmenin hakikatini anlamak,

Mevlûd gecesi, doğumun ne olduğunu idrak etmek,

Beraat gecesi, berat'ın gerçeğini anlamak,

Mi'rac gecesi, nasıl mi'rac yapacağının bilincine varmak,

Kadir gecesi, kadrini bilmek,

Bayramlar, nedir nasıl yaşanır,

bunları da bilip anlamak irfan ehli olmamızı sağlıyacaktır. Bu yoldan giderek her hükmün özünü anlayabilme yolu açılacaktır.

Muhterem okuyucum:

Yaşadığımız günlere göre mübarek geceler,

Mevlûd → **Regaib** → **Mir'ac** → **Beraat** → **Kadir**,

sırasıyla gelmektedir.

Biz bu sırayı

"seyr'i sülük" ''Hakk'a yolculuk" "manevi seyr" sırasına göre ele alacağız.

Buna göre gecelerin sıralanışı

Regaib → Mevlûd → Beraat → Mir'ac → Kadir

düzeninde olacaktır.

Bu oluşuma dikkatinizi çekmek isterim,

"Regaib" olmadan, **"Mevlûd"** doğum olmayacağı,

"Beraat" olmadan, **"Mir'ac"**ın olamıyacağı aşikardır, hal böyle olunca acaba?

Bizler niye **Mevlûd → Regaib → Mir'ac → Beraat → Kadir** düzeninde bu mübarek geceleri kutluyoruz.

Burada sakın ha bir yanlışlık olduğunu zannetmeyin, küçücük bir düşünce ile bu inceliği anlamamız mümkündür.

Kısaca belirtelim ki **"iki gece"** yani **Regaib** ve **Beraat** geceleri içinde bulunan senenin değil gelecek senenin geceleridir,

Şöyleki;

Bu sene kutladığımız **Regaib**,

Gelecek senenin **Mevlûd**'unu hazırlar,

Bu sene kutladığımız **Berat**,

Gelecek senenin **Beraatına** kadar süresi olduğundan,

Yani bu gece bir senelik program yapıldığından, dolayısıyla bir dahaki senenin **Beraatına** kadar süresi olmaktadır.

Hal böyle olunca sıra **manada**,

Regaib → Mevlûd → Beraat → Mir'ac → Kadir

düzeninde olmaktadır.

Zahirde ise kutladığımız,

Mevlûd → Regaib → Mir'ac → Beraat → Kadir

düzeninde kutlamaklayız.

Mevlûd ve **Mir'ac** gecelerini birer gece geriye yerleştirirsek **zahirde** de geceler yerine oturmuş olur,

Böylece her şey kendi yönleri itibari ile yerlerini bulmuş ve aradaki farkın hakîkatte olmadığı, ince bir düşünce ile anlaşılmış olur.

Ey Hakk yolcusu salik, mübarek gecelerde minarelerde yanan lambaların neyi ifade ettiğini hiç düşündün mü?

Minare ezan okunan yerdir,

Ezan-ı Muhammedi **ulûhiyetin ilan yeri** zât-ı mutlak'a davet yeridir.

O da **sensin**,

yani minare, şerefede yanan lambalar ise,

senin şerefli başında ilahi nurlarla parlayan **"muhabbetullah ve ilmullah"** yani Allah sevgisi ve ilmidir.

Bu hakîkatleri idrak etmemiz ve dikkatlerimizin çekilmesi için;

zâhirde o lambalar yanmakla,

bâtında ise bizim aklımızda ve gönlümüzde ilâhi nûrların parlamasıdır.

Minaredeki lambaların yandığını görünce sevinen insan kendi minaresindeki nûr kandillerinin yandığını görünce sevinmez mi?

Bu gecelerin hakîkatleri kendi bölümleri içerisinde okunup anlaşılacaktır. Yukarıda da bahsedildiği gibi mübarek geceler, bir insanın mânevi seyr'inin belirli mertebelerdeki yaşantılarıdır ve sadece ümmet-i Muhammede has özelliklerdir diğer ümmetlerin böyle kemâlatları yoktur. Bizler ne kadar şükür ehli olsak azdır.[44]

Bu gecelerinde toplandığı (Cem) olduğu Ef'âl, Esmâ, Sıfât, Zât mertebelerinin toplandığı İlm'el Yakîn, Ayn'el Yâkin, Hakk'el Yakîn seyirleri ile Cem'ül Cem'ül Cem ile hüda kapıları feth olur demişlerdir. Ef'âl, Esmâ, Sıfât bir bakıma Fenafişşeyh, Fenafirresül ve Fenafillah mertebesinin Cem'idir.

Bir gün Nusret Babam (r.a), İz-Efendi Babamı, basımda bulunan kitaplarının durumunu öğrenmek için Cağaloğlunda bulunan Amca matbaasına göndermiş. Matbaa sahibi kişi Nusret Babam (r.a.) in yazmış olduğu bir şiirinde gördüğü Cem'ül Cem ifadesi ile sizin Efendi Cem'ül Cem mertebesine gelmiş diye ifade etmiştir…

Kişinin de dünyası bu bedenidir, bu bedeni de var zannettiği müddetçe bu dünyası ve gecesi ve topladığı vehim, hayâl, zan da bitmeyecek ve Şafak-Ahmed-Muhammed ile yemin edilen bir şey olmayacaktır.

---

[44] (Bu gecelerinin ne olduğunu hakiki mâ'nâsıyla anlamak için (6) Mübarek Gün ve Geceler kitabının tamamının faydalı olması faydalı olacaktır.

Ne zaman?

"Ven necmi izâ hevâ." Yani "hevâ yıldızının kaybolduğu zamans yemin olsun" demektir.

Her birerlerimizin sabah uyanır uyanmaz daha aklımıza gelen ilk şey bizim yıldızımızdır. Ondan aldığımız nefsi mâ'nâda muhabbetle bireysel benliğimiz içerisinde hayatımızı sürdürürüz yani bizim ışığımız nefs yıldızımız olur.

İşte şiddetle bizlere bu vurgulamaların yapılması bu nefs yıldızının sönmesi gerekliliğinin ifâdesidir. Varlığımıza nefsimiz hâkim ise Rabb'ımıza ulaşamıyoruz ve yıldızımız ile baş başayız demektir. Yıldız küçük bir ışıktır ancak görüldüğü gibi nûra ulaşmamıza mâni olmaktadır.

İşte bu hevâ yıldızının söndüğü gecenin sonrası olan fecr gerçek fecr olmaktadır. Cenâb-ı Hakk (c.c)'ta bu Âyet-i Kerîme ile bu hakikâti bize belirtmektedir.

Kûr'ân-ı Kerîm'de yıldız hakkında değişik ifâdeler kullanılmıştır, şöyle ki,

Necm, kişinin nefsi benliği,

Kevkeb, izâfi benlik,

Şira yıldızı, ilâhî benliği,

Tarık yıldızı, her mertebedeki faaliyet gösteren yıldızın ifâdesidir.

Nefsi benliğin ortadan kalkmasıyla ancak diğer benliklere ulaşmak mümkündür, yoksa nefs yıldızı üzerimizde hâkimiyetini sürdürüyorken daha ileriye gitmemiz mümkün değildir.[45]

---

[45] (52) Kûr'ân-ı Kerim'de Yolculuk, Fecr Sûresi Sayfa 6…

وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ {الإنشقاق/18}

“Velkameri iżâ-ttesak“

“*Derlendiği zaman o (Dolunay halindeki) aya,***“ (84/18)**

Dolunay, Ay'ın Güneş'e göre Dünya'nın ters tarafında kaldığı evresi. Dolunay, Ay ile Güneş'in jeosentrik zahir (ekliptik) boylamlarının farkı 180 derece olduğunda gerçekleşir. Bu durumda Ay, Dünya'ya göre Güneş ile ters noktalardadır. Sinodik aya göre Ay'ın aynı evreleri arasındaki zaman ortalama 29.53 gündür. Bu sebeple yeniay ile başlayan Ay takvimine göre dolunay 14 veya 15. günde gerçekleşir. Kameri ay hep tam sayılardan oluştuğu için 29 veya 30 gün sürer.[46]

Muhyiddin Arabi Hazretleri Tevilat'ında bu âyet hakkında *"...Aya..."* nefis tutulmasından beri olan kalp ayına *"dolunay olmuş"* hâline, yani derlenmiş, nûru tamamlanmış ve kemâle ermiş haline yemin ederim.[47]

---

[46] İnternetten alınan bilgi

[47] Tevilat – Kûr'ân Tefsiri – Muhyiddin İbn-i Arabi

Olarak ifade etmektedir. Şebüsteri "Gülşeni Raz" adlı eserinde "kapranlık gece içinde apaydınlık gündüz" diye bir ifade kullanmaktadır.

Nusret Babam (r.a) güneşi arkana al o zaman gölgen seni takip eder, yani sen peşinde koşturmazsın dediği gibi… Kişi dünyası olan beden arzının vehimi, hayâli ve zanni bilgilerini nasıl ki namazda tekbir alındığı gibi tam mâ'nâsı ile 180 derece arkasına atıp, arkasında bırabilirse o zaman Nûr-u Muhammedi Kameri, İlâhiyat güneşinden aldığı ilhamları tam ve hakiki mâ'nâsı ile gönül göğüne yansıtabilir. İşte o zaman kişinin kap karanlık olan bedeni, gönlü bu nûr ile gönlü aydınlanmış olur. Bu hakikat kişiyi "resülün resülü" olması mertebesine ulaştırır. Nûr-u Muhammed-i nurûndan aldığı ilhamatları ihtiyaç sahiplerine yansıtır ve aydınlatır.

Bunun olabilirliğini-olacağını yine Muhyiddin Arabi Hazretleri Fusûs'ul Hikem adlı eserinde şöyle ifade buyurmuşlardır…

Ey hakîkata susamış istekli olan tefekkür eden, düşünen iman sahipleri! Bu meşhur yüksek kitab kendine uyulan tahkik ehli Şeyh-i Ekber Muhiddini İbni Arabi (r.a) efendimizin teliflerinden olan Fusus-ül Hikemdir. (Fusus: yüksüklerin ortasındaki değerli taş, Hikem: hikmetler demek) Yani yüzüğün üzerindeki kıymetli taş kadar bariz olan değerli olan hikmetler.[48]

Fusus-ül Hikemin mâ'nâsı Hz. Şeyh'in kalbine Resül (s.a.v.) efendimiz tarafından oraya konuldu mâ'nâsı beşeri vücudunun aklına saplanmış fikirlerinden çıkan

---

[48] Muhyiddin Arabi Hazretleri Fusûs'ul Hikem ve Şerhi – Ahmed Avni Konuk – Cilt 1 Mukaddeme Bölümü Sayfa 1

beşeri bir yazı değildir. Aklının deliller neticesinde yardığı bir kitap değildir. Tamamen Resülullah (s.a.v.)in kalbine ilka ettiği hakiîkatlerdir. Kendinden bir şey katmamıştır.[49]

Nasıl aktarılabilsin ki yine bu yüce fenâfirresül hakîkatini Nusret Babam (r.a.) hâl ve lisân ile dile getirdiği "40 yıldır secdem sana Ya Resüllah" diyenin hâli, tavrı, varlığı ondan başkası ile dolmuş aydınlanmış-aydınlatmış olabilir mi?

Dolunay Kameri ayın ondördüne gelen gündür. **(14)** karşılığı ise Nûr-u Muhammedi olarak numaralandırılmıştır. Aslında sıraya girmez yerini belli olması için tahsis edilen sayıdır. Tüm mertebeler içinde bulunur. Nasıl ki eşyanın hakîkati içten ve dıştan onu aydınlatan Nûr'dur. Tüm mertebeleri Nûr-u Muhammedi hakîkati ile oranın hâline ve istikakına göre aydınlatır. Bunu "Ay"ın evrelerinde görmek mümkündür. Ay hilâl olarak görünmeye başlar yarım ay, dolunay, tekrar ters yarım ay ve sonunda ters hilal ile kısaca evrelerini tamamlar.

Uzun bir zaman bu yaklaşık 2-3 ay kadar bu çalışmanın 18. Âyetinde kalmış başka konu ve meseler ile ilgilendiğim halde bu âyet hakkında çalışmaya ne elim, ne gözüm gitmemişti. Bu satırları yazmaya başladığım zaman anladın ki bunun sebebi yaklaşmakta olan Ramazan Bayramı sebebiymiş. Ne alakası olduğu düşünülebilir.

Ramazan Bayramı Hakîkat-i Muhammedi (Nûr-u Muhammedi) Cemâl tecellisidir. Bu bayrama hakîkatte ulaşan salik "Halife-i Şahsiyye" ünvanını alır ve kendi kendine yetecek duruma gelir. Ve o sene Ramazan

[49] Muhyiddin Arabi Hazretleri Fusûs'ul Hikem ve Şerhi İz-Terzi Baba Yorumu…

Bayramını gerçekte o kişi yapar ve diğer kişilerde onu takliden bu bayramı kutlar…

Efendimiz (s.a.v.) mir'ac dönüşü "bana bakan hakk'ı gördü) demiştir. Daha ne desin ki işte bu hâle ulaşan kişi Hakîkat-i Muhammedi (Nûr'u Muhammedi Kameri) Cemâl tecellisi-aynası altında Hakk'ı görür ve seyr eder.

Buraya faydalı olur düşüncesi ile İz-Terzi Baba Gönülden Esintiler (6) Mübarek Gün ve Geceler Ramazan bayramı hakkındaki bilgiyi özet olarak alıyoruz.

Ramazan hayramına **"şeker"** bayramı denmektedir, aslında o yukarıda kısaca belirtilen özelliklerin yaşanmasına sebeb olduğundan **"şükür"** bayramıdır.

Cenâb-ı Hak gerçekten **"Hakikat-i Muhammedi"** üzere olan Muhammedilere neler bahşettiğinin şükranesini yapmış oluyoruz ve bunun neşesini yaşamış oluyoruz.

Ramazan bayramının birinci gününün sabahında **bayram namazı** vardır, bu namaz **iki** rek'at'tır ve hicr rek'atinde **dokuz** tekbir vardır.

İki rekat olması bu hakîkatlerin **zâhir** ve **bâtın** yaşanması.

Tekbirlerin dokuz-dokuz, (**9+9**) on sekiz (**18**) olması on sekiz bin âlemin seyrinin ifadesi içindir.[50]

Kişi Ramazan bayramı ile birlikle bu âlemleri seyretmiş olduğunu belirtmiş olmaktadır.

---

[50] İncelemeye çalıştığımız âyetin sayısının (18) olmasıda ilginçtir.

Eğer bayram namazı **farz** olmuş olsaydı, bütün müslümanlardan bu **"seyri sülük"** (hakk'a yolculuk) istenmiş olacaktı.

Vacip olması farz-ı kifaye gibidir. Bazı insanlar bu yolculuğu tamamladikların-da diğerlerinin yolculukları da onların şahsında izafi olarak yapılmış kabul edilmekledir.

Nasıl ki bayramı bütün insanlar yaptığı halde, aslında gerçek bayramı yapan kimselerin ne kadar az olduğunu görmekteyiz.

Diğer insanlar, gerçek bayramı yapan kimselere suret ve şekil olarak benzediklerinden, bu benzeyiş yolundan bayramlarını da **"bayrama benzer bayram"** gibi yapmaktadırlar.

İnsân-ı Kâmilin yaptığı bayram ile diğerlerinin yaptığı bayram arasında kıyas edilemeyecek farklar vardır, yaşayan bilir, bu hâlleri çok iyi düşünmemiz lazım gelmektedir.

Aşıklardan birisi:

"Bayram ol gündür bana kim
Göz göre didarını (yüzünü)
Görmesem bir gün seni
0l kara gündür bana." Demiştir.

İşte Ramazan bayramına ulaşan kişi, seyrini tamamlamış, Cemâl-i İlahiyi müşahede etmiş ve Cemâl tecellisi içerisinde hayatını sürdürür hale gelmiş olmaktadır.

Ramazan bayramı ile **Kurb'an** bayramı arasında ki fark,

Ramazan bayramının, **Cemâl tecellisi,** Cemâli tecelli.

Kurban hayramının ise **Celâl tecellisi,** Celâli tecelli olmasıdır.

Biri yumuşak; biri sert zuhurludur, kanlı bıçaklıdır.

Bir ömrün yaşantısı bir senedir, yani ilkbahar, yaz, sonbahar, kıştır daha başka mevsim yoktur.

Diğer seneler birbirinin aynıdır. Bu sebepten her sene bir **"seyri süluk"** (Hakk'a yolculuk) hükmü gerçekleştirilmektedir.[51]

لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ {الإنشقاق/19}

"Leterkebunne tabekan ʽan tabak "

"*Ki, siz elbette halden hale geçeceksiniz.***" (84/19)**

İnsan anne karnına düştüğü (alak), embriyo, cenin hâlinden ve doğum ile bebek, çocuk, ergen, genç, orta yaşlı, yaşlı, ihtiyar gibi hallerden ölüm hâline geçmektedir. Sürekli görüntü elbisesinde bir değişim hâli vardır…

Üzerinde yaşadığımız dünyada insanı yetiştiren canlı bir organizmadır. Üzerindeki nesiller ile birlikte silüeti değişmekte olduğu bilinen bir gerçektir. Orta kıyâmeti kopması ile birlikte tekrar bir değişim süreci ile yeni bir Âdem nesli meydana getirmektedir.

---

[51] İz-Terzi Baba Gönülden Esintiler (6) Mübarek Gün ve Geceler – Sayfa 123-124…

İşte zâhiri olarak hâlden hâle geçiş olduğu gibi bâtini olarakta hâlden hâle geçiş vardır. Bunun oluşu için irfan ehli sahibi bir kişiden bunun eğitimi alınmalı "ve nefahtu fihi min ruhi"[52] O'na ruhundam üfürdüm hakikati ile Âdemi mâ'nâ hayal cennetinden beden arzına indirilmeli ve akabinde peygamber hazeratının yaşantıları seyri sülük edilmeli ve manevi olarak halden hale geçilmelidir… Bu hakikati ifade eden Mevlâna hazretleri Mir'ac hadisesinde Efendimiz (s.a.v.)'in hâlini beyan ederken "Mustafa'nın koltuğunun altında başka bir elbise vardı" demektedir.

Aslında her an var, yok olmaktayız. Eskiler buna "teceddüd-i emsal" benzer yenilenme demektedirler. Hayât perdesinde zaman o kadar hızlı akıp gitmektedir ki bunu beden gözü ile müşahade edememekteyiz. Nasıl ki elektirik dalgası cihazlara seri bir şekilde geldiği için sürekli o cihazın çalıştığını veya lambanın aydınlattığını sandığımız gibi bu hayatta bir an ölü bir an canlı hükmündeyiz.

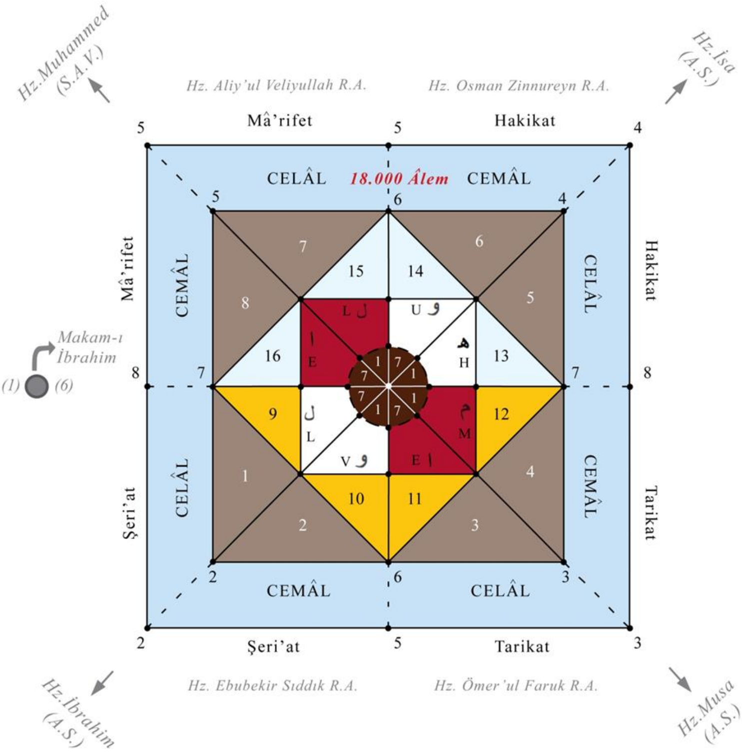
Bir önceki âyet "Ay" ile alakalıydı. Bu dünya hayatına insan Hakk'ın zâtından gelirken geçirdiği merhaleler vardır. 18,000 âlemden geçip yeryüzüne dünya hayatının zâhirine gelmektedir. Bunlar sırası ile 18000 âlem, Arş-Kürsü, 3 Mevalid (Üç doğum bitki, hayvan, maden) 4 unsur (ateş, hava, su, toprak), 7 nefis mertebesi Ay ve son olarak dünya ile tamamı 18 eder ki bu da 18000 âlemdir ve bu âlemlerin göz bebeği olan İnsan- Kâmildir.

[52] Hicr Suresi 29. Ayet

بسم الله الرحمن الرحيم

Bismillâh-ir-Rahman-ir-Rahiym

19 İnsan-ı Kâmil

İlâhi Hakikata ayna olan İnsân-ı Kâmil âlemlerin gözbebeğidir, gayriyetin ayn eli, Hakîkati İlâhinin, 18000 âlemden yanısıyan Nûr-u Muhammedidir ve tam kemâlli Zuhur mahalli Hz. Muhammeddir.

Marifet deryasının hakîkat güneşine baktıkça, Sevgilin nurlu yüzünden nefsinin gayriyetteki özü olan ruhun muradını gönül pınarlarından taşırır sufi.

Aşkının Ah.....ını Nûr-u Muhammediye olan, Hakîkati Muhammedi teknesine binip vasıl olsa aslına, Vahdet deryasına şahid olmak, Zâtının Husuna koşmak Aşıka sefadır.

Hakîkati İlâhi güneşinin sevgilisi Nûr-u Muhammediyye baktıkça sufi, gayriyetteki özünün sahibi muradını gönül pınarlarından taşırır.

Aşık kendini Nûr-u Muhammedi deryasında uluhiyyet salında bulsa, Vahdet deryasının Aşk şarabından içmek, Aşıka sefadır.[53]

Hazret-i Mevlânâ hazretleri hâlden hâle geçmeyi bitkilikten öldüm, hayvanlıkta (hayy-an –yaşayan an) dirildim, hayvanlıktan öldüm, madende dirildim. Madenlikten öldüm, insanda dirildim diye ifade etmektedir. Ef'al, Esmâ, Sıfât, Zât ve İnsân-ı Kamil mertebelerini ifade eden 5 hazret mertebesi arasındaki geçişi ifade eden bu sözleri anlamayanlar, hazreti Mevlânâ Reerkarnasyon görüşünü sahiptir diye telaffuz etmektedirler. Aslında alakası olmayan kendi görüşlerinin delil arayan safsatalardan başka bir şey değildir.

----

[53] MURAT DERÛNİ 19-EKİM-2011

فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ {الإنشقاق/20}

"Leterkebunne tabekan 'an tabak "

"*Böyleyken onlar neden acaba imân etmezler?***" (84/20)**

Aslında bu hakikatler gayblarında vardır. Bu hakîkatler kendilerine hatırlatıldığında neden acaba bir üst mertebenin imânı ile imân etmezler… Belki garib gibi gelebilir. Cenâb-ı Hakk "Amener Resülü" (Resül İmân) etti demiyor mu? Resül iman etmiş değil miydi?

İslâm dışında olan önce İslâm'a davet edilir. Burada kul ve Rabb ile ikili hayâli bir yaşantı vardır. Eğer kişi araştırmaları ile bunun daha farklı bir hakiki yönü yani Tevhid-i yaşam ve neşe anlayışı olduğunu idrak edebilirse, Şeriat-i Muhammediye davet edilir ki, O da Bir davetçi işittik, biz de iman ettik derler.

Kur'ân-ı Kerîm de âli imran suresi 193 âyetinde açık olarak îmânın oluşumu bize gösterilmektedir ki şuhudi îmânın başlangıcı bu âyet-i kerîme ve benzerleridir.

"**Rabbenâ innenâ semi'nâ münâdiyen yünâdîlil îmâni en âminü birabbiküm fe âmennâ, rabbenâ fağfirlena zünübenâ ve keffir anne seyyiâtinâ ve tevveffenâ meal ebrar"**

Mealen= *"Rabbimiz gerçekten biz rabbimize îmân edin diye îmâna çağıran bir çağırıcıyı duyduk îmân ettik. Rabbimiz bizler için günahlarımızı bağışla. Bizden çıkmış kötülüklerimizi ört ve bizi iyilerle öldür."*

Bakın her bir kelimede, bir varlık bir şuurlanma vardır. Ve de asli olarak ne lâzımsa onun talebi vardır.

Şeriat mertebesi imanında olana acaba tarikat mertebesi imanına "***yu'minune bilğaybi***" Gaybleri ile iman ederler. Yani kendi gaybında bulunan Hakk'ın gaybından başka bir şey olmadı ve buna iman etmezler mi? Hitabı gelir?

Bu mertebenin de taklitleri vardır, Kûr'ânı Kerîm de baktığımızda bakara sûresi (2/ 3- 4-) âyetleri, yani bakara suresi ikinci suredir, bu surenin (3-4) üncü âyetleri, esmâ mertebesinin zâhiren îmânından bahset-mektedir. Ama âyet-i kerîmenin zâhiridir, ancak bir de âyet-i kerîmenin bâtını vardır, "Esteîzü billah"

"ellezîne yu'minune bilğaybi ve yükıymunes-salâte ve mimmâ rezaknahüm yünfikun" (3)

"vellezîne yu'minune bimâ ünzile ileyke ve mâ ünzile min kablike ve bil âhiretihüm yukînun"**(4)**

Meâlen:

"Onlar ki, gaybe (görünmeyene**) inanırlar"** Şimdi birincide îmân, edin lâfzi îmân, Allaha ve onun paygamberine îmân edin dendi, sadece lâfzen îmân edilmektedir. Ama burada bakın, îmânın şekli değişmekte gayba îmân ederler, olmaktadır. Yani birincide lâfzen, ama gayba mı şahadete mi belli değil, yani bir Allah var ona îmân ediyor. Ama burada yol göstererek, ayırarak, neyi, îmân edilecek hangilere îmân edilecek tarikat mertebesinde gayba îmân gerekiyor.

Tarikat mertebesinde olanı “Rahman sevgili kılar” Sevgili kılınmak istemezsin mi? ile acaba hakikat mertebesine iman etmezler mi?

Kurân-ı Kerîm Meryem suresi 19. sûre 96. âyet-inde **Bismillâhirrahmenirrahîm. . ”İnnellezîne âmenû ve amilussâlihati seyec’alü lehümürrahmânü vüddê”**

Burada mertebe biraz daha yükseldi. Hususiyet de yükseldi Hakka yaklaşma da yükseldi tamamen değişti. Birinci âyet başka sahadan bahsetti ikinci âyet başka sahadan bu âyet ise daha yukarıdan bahsetmektedir.

Hakikat mertebesinde olana ise artık, marifet mertebesinde neden marifet mertebesindekiler iman etmez hitabı gelir? Artık burada iman müşahadeye yani İkân yani yakıyn hâline dönüşmüş görülenin nesine iman edilecektir…

Dördüncü îmân mertebesi: Zât Marifet Mertebesi İmânı:

Bu da Bakara sûresi 2 /285 âyet-indende.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

“Âmenerrasûlü bimâ ünzile ileyhi min rabbihi vel mü’minûn küllün âmene billâhi ve melâiketihi ve kütübihî ve rusulih” diye devam eden âyet-i kerîme zât mertebesi îmânını diğerlerinden farklı yönüyle, bize bildirmektedir.[54]

---

[54] İmân mertebeleri hakkında kitap sahasındaki **imkân**ımızdan dolayı kısacık bir bilgi verebilidik. Bu konunun detaylı bir şekilde incelenip anlaşılması için -Terzi Baba – Gönülden Esintiler (72) İmân ve İkân eserinin kitabının okunması ve sohbetlerinin dinlenilmesinin faydalı olacağını düşünüyoruz…

İmân ve İkânın ne olduğunun, aralarında ki farkı ve İkân sahibinin neden acaba "İmân etmediğinin" burası yanlış anlaşılmasının buna niye ihtiyacı ve gereksinimi olmadığının İmânının nasıl, İkâna dönüştüğünün anlaşılabilmesi için İz-Efendi Babamızın bir hatıratını buraya alıyoruz.

Bu hususta küçük bir hatıramızıda belirtelim. Gerçi zaman zaman belirtilmişti, ama burada tahkik olarak yani kaynağıda belli olarak tekrar edelim.

Küçük bir hatıramıda anlatmaya çalışacağım. 1997 senesinde idi. Yeni tanıştığımız B... Bey isimli arkadaşımız ile bir kaç defa görüşmüş idik. Bu arkadaşımız bakın zamanın mehdisi olduğunu söylediği bir zâta gönülden bağlı idi. Değiştirerek söylemek gerekirse nefsinden bağlı idi. Samimi bağlı idi ama bu samimilik gönül bağı değil, nefsi mâ'nâ da idi. Neden? Çünkü hepsinin nefisleri kabarıyordu...

Bu arada bizlere de mutlaka bu zât'a bağlanmamız gerektiğini, kendisinin zamanın sahibi olduğunu bu durumda herkesin kendisine biat etmek zorunluluğu bulunduğunu adeta manevi bir baskı kurmak isteyerek bizleri zorlamakta idi.

Aramızda karşılıklı birçok mevzular oldu. (*Sefer kardeşimizin annesinin evinde olan hâdıse*) 16 saat konuştuk çıkardığım netice(1-2 fasıl görüşmede) Ne kadar büyük bir hayel vehim ve cüret içinde bulundukları yolunda idi.

İşte bu kişi diyor ki, B... bey, bizim efendimizin mertebesi çok yüksek hâşâ! O kadar edebsizce cüretle

konuşuyor ki peygamberimiz onun arkasında namaz kıldı diyor. Bu kadar büyük iddialarda bulunuyor idi.

Dedim dur kardeşim! Sen ne yapıyorsun yaaa! Bir de, tekrar söylüyor; B... bey olmaz mı? Neden olmasın diye israr ederek cevabını da şöyle açıklıyor idi. Hz Peygamberimiz Hz Ebubekirin arkasında namaz kılmadı mı? Kıldı O halde neden kılamasın diyede onu mesnet gösteriyordu.

Aaa dur dedim o iş öyle senin anladığın gibi değil. O sahabeyi kiramın büyüklerinden, Hz Rasulullahın nazargahı, kayın pederi, can yoldaşı, dert yoldaşı, bütün varlığını onun yolunda sarf etmiş ve yinede geçmek istemedi. Yani Ebu bekir namazı kıldırsın dediği zaman kaçtı, Ebu bekir efendimiz. Uzaklaştı oradan kıldırmadı namazı. . Haya etti…

Ama ikinci defa Ebu bekir kıldırsın namazı, dediğinde efendimiz, Emir olarak yaptı kıldırdı namazı. Orada önde durması, görünürde namazı kıldıran Hz. Ebubekir, ama mâ'nâ da Hz. Muhammed idi. Muhammedin önünde durdu Ebu bekir değildi orada duran namazı kıldıran. Amir olan hükümle yaptığından, memur mazurdur, oraya geçmek âmirin hükmü ile olduğu için, yani Ebubekir kisvesi ile namazı kıldıran Hz. Peygamberin âmir hükmüdür. Hükümde sahibinin olduğuna göre, o namazı manevi vasfı ile kıldıran Hz. Peygamberdi.

Ve emir olarak yaptı. İstek gereği veya emir almadan değil, peygamberimiz rahatsız olmasın ben kıldırayım gibi şahsi bir iş yapış fiil değildir.

Dedim ki ona, peygamber efendimiz emrettiği için o orada vardı, bunu kendinizle kıyas etmeyin dedim.

Peki! Dedim. Farzı muhal böyle bir hadise oldu. Nerde oldu bu hadise. Mâ'nâ âleminde mi madde âleminde mi?

Ee ben bilmiyorum dedi.

Kardeşim bak. Bilmediğin şeyi söyleme o zaman, biliyorsan konuşma, bir şeyi müşaheden varsa konuş. Bakın konuşmanın en mühim hâli budur. Bildiğin bir şeyi sağlam olarak bildiğini konuş. Müşahede ettiğin inandığın bir şeyi konuş.

Eğer bilmiyorsan mertçe söyle, ben bunu bilmiyorum de. Küçülmez ki insan, herkes herşeyi bilmek zorunda değildir. Ama biliyorsan da doğru olanını söyle hayalden söyleme. Nerde kıldırdı onu da bilmiyorum diyor.

Farzı muhal diyelim olmayacak şey ama hadi oldu diyelim. Nerde kıldırdı? Eğer dünyada kıldırdı ise, mümkün değil. Neden? Çünkü senin efendim dediğin kişi taş gibi ortada duruyor madde varlık, Aleyhisselatü vesselâm efendimiz ruhani, nasıl gelecek onun arkasına. Yok ki cismi yok. Dünyada kıldırılsa bu mümkün değil.

Diyelim esmâ âleminde kıldırdı. Esmâ âleminde aleyhisselatü vesselâm efendimiz lâtif haliyle mevcut, ama senin efendin burada taş gibi, bünye halinde mevcut. Oraya gitmesi mümkün değil ki.

Dedim, bak dikkatli olun, bu kadar abartılı cür'etli şeyler söylemeyin yazık günah gerçekten kendinize yazık.

Bu hali edepsizce ve pervasızca söyleyen ve savunan kimseye bu küstahlığın hesabını sormazlar mı?

Bu görüşmelerden sonra, sonunda daha fazla görüşmeye lüzum görmeden baktı ki, olacak gibi değil

kendini dinleyen kimse de yok, bir müddet sonra kalktı gitti ve bir daha da aramadı.

Zâten anlaşıldığı kadarı ile gönülleri, nefisleri tarafından istilâ edilmiş, kurtarılamaz vadiler- ümitsiz vak'alar halinde, farkında olmadan, benlik ve hayal deryası içinde, yaşayıp durdukları, açık olarak görülüyor idi.

Bizle onun adına görüşen B. Bey istanbul temsilcisi, birde C. . bey vardı Türkiye temsilcisi imiş o da geldi T……ğa davetiye verdiler. Gittik merak ettik nedir ne değildir diye. . Kişinin hâli, dini bir tarafa koyun tam bir benlik deryası halinde idi. Cenâb-ı Hakk hepimize selâmet versin.

Zamanın mehdisi imamı, diye o kişi bağlı olduğu yeri bizlere anlatırken, evvelâ şeyh mürşit diye bilinen kimselerin ona tabi olmalarını istiyor, kendinse evvelâ sizlerin biat etmeniz lâzım diyor böyle bir de baskı yapıyordu.

Bunun üzerine ben onlara dedim ki, o kişiye, size bir soru sorabilirmiyim? Dedim. Buyurun dedi.

Soru- "***İrfan ehlinde, îmân ömür boyu sürer mi***"? Dedim. Bakın îmân'dan îkân'dan bahsediyoruz.

-Evet sürer diye cevap verdi. Hiç bir izahta yapmadı-ğından, bu cevap neticesinde gerçekten irfaniyetten ve seyri sülukten hiç haberleri olmadığı açık olarak anlaşılmış oluyordu. Yani kesret ehli şirk ehli oldukları açıktı.

Herhangi birinde değil, "***İrfan ehlinde"*** eğer bir kişi gerçekten ***Ârif*** ise îmân bir ömür boyu sürer mi?

Sürmez çünkü "**îmân"** bir vesile vasıtadır. Yerine **"îkân"** gelir.

"îkân" "**îmân"** ın kemâlidir. "**îmân"** sızlık değildir.

Şimdi biz buraya gelip oturmuşuz burayı müşahede etmişiz. Buranın varlığına tekrardan îmân ettim burası varmış denir mi?!!!

Ama evin dışında iken, evin adresini alırız bütün yollarını öğreniriz, o zaman o bizim îmânımız olur. Evin orada varlığına îmân etmiş kabullenmiş oluruz. Neden? Ev sahibine veya bize tarif edilenlere itimat ettiğimiz için, bu evin varlığına, dışında iken îmân ederiz. Kabullenmek demek îmân etmek demektir.

Şimdi hani eve bir arkadaş geldi, dışarıda iken ona evi tarif ettiler o da dışarıda iken varlığına îmân etti değil mi; Başka yolu yok çünkü. Ama şüpheye düşse idi, Muzaffer kardeşim oralarda ev mevcut olmaz, benim aklım ermez dese idi, inkâr etmiş olacaktı.

Ama görmeden tasdik edip sıddık oldu. Herhangi birimize de yapılan tarif aynı bu mâ'nâ da. Dışarıda olduğumuzda bize adresi verene güvenimiz olduğundan orada vardır diye îmân ettik varlığını kabul ettik.

Ama adres elimizde geldik, kapıya tak tak kapıya vurduk, girdik içeriye buyrun dediler, ev ile birleştik artık dışarıda olan bir kimse yok. O halde bu eve **îmân** etmeye gerek yoktur. Neden? Müşahede geldi çünkü **yakîn** hasıl oldu. Artık birlikte olduk dışarıda kalan ayrı bir şey kalmadı.

İrfan ehli, Hakk'ın içinde kendini bulduğu zaman, **îkân-yakîn-müşahede** hâlinde olmuş olmaktadır. İşte **yakîn** hali budur.

Onların, bu hâllerin hiç birinden haberleri Olmadığı açık olarak anlaşılmış oluyordu. Bu görüşmemizden sonra başka bir görüşme-miz de olmadı. Ne ben aramayı arzu ettim. Ne de onlar aradılar. Allah cümlemize hayırlar versin âmîn.[55]

وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ {الإنشقاق/21} (سجدة مستحبة)

"Ve-iżâ kuri-e 'aleyhimu-lkur-ânu lâ yescudûn"

"*Karşılarında Kur'ân okunduğu vakit secde etmezler?* **" (84/21) (Âyet Secde âyetidir)**

Öncelikle bu âyet tilavet secdesidir. Şu hatırlatmayı da buradan yapmış olalım. İz-Efendi Babamız kavacık sohbetinde Secde âyeti okunduğu zaman tilavet secdesinde **"Secdetü li rahman Amentü bi rahman feğfirli yağ ğufran"** duasının okunabileceğini bizlere söylemişti…

Kûr'ân-ı Kerimde 14 secde âyeti mevcuttur. (14) Nûr-u Muhammedi olduğuna ve tüm mertebeleri kapsadığına göre bu âyetler hakikatinde tüm âyetlerin içinde bulunmakta ve Kûr'ânın hakîkatine zaten secde

---

[55] İz-Terzi Baba – Gönülden Esintiler (72) İmân ve İkân) Sayfa 129...132…

edilmesi gerektiğini bizlere söylemektedir… İnşikâk sûresi 21. âyeti kerimesi Kûr'ân-ı Kerimin **13.** Secde âyetidir. 13 ise Hazret-i Muhammed (s.a.v.)'in şifresine tahsis edilmiş bir rakamdır.

Bu âyet-i kerime hakkında düşüncelerimi yoğunlaştırmaya sıra geldiğin günün kadir gecesi olması ve Secde âyetlerinin sonu olan 14. Alak sûresi 19. Âyetten sonra Kâdir sûresinin gelmesi Rabb-imin lütfundan başka bir şey olmasa gerek diye düşünüyoruz. Heza Min Fadli Rabbihi…

"**Ve-iżâ"** vakit-zaman bildirmektedir. Peki, bu vakit ne zamandır. Yazılı mushaf olan Kûr'ân-a, Kûr'ân-ı Samit, bunu okuyana ise Kûr'ân-ı Nâtık denmiştir. Kûr'an zât, Furkan sıfât denmiştir. Esmâ mertebesinde Kitab'ül Mübin, Ef'âl mertebesinde ise İmam'ül Mübin önde olan isimlerini almaktadır. Tabii Kûr'ân-ı Natık, yani konuşan Kûr'ân olabilmenin, bu sahaya ulaşabilmenin geçilmesi gereken mertebeleri vardır. Bunlar "Hayvan-ı Natık, Nefsi Natık, İnsân-ı Natık" tır… Yani Kûr'ân olan Zâtı, Kadir gecesinde İnsân-ı Natık seviyesine gelmiş kişi okuyabilir ve Kûr'ân-ı Natıkı taşıyan hamale-i Kûr'ân olabilir. Bu vesile ile bir bâtında doğmuş olan Kûr'an ve İnsân bu âlemde buluşmuş olur.

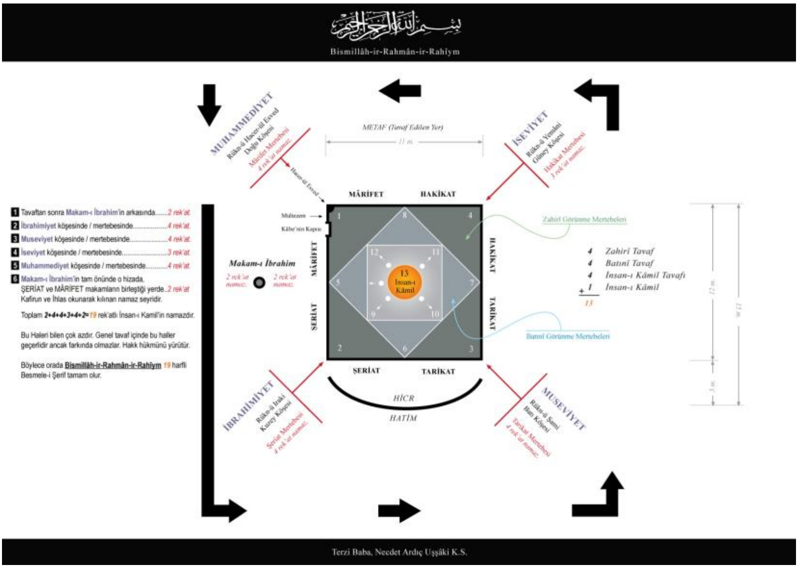
Bilindiği gibi Kûr'ân-ı Kerim okunduğu zaman edeben süküt edip onu dinlemek ve üzerinde tefekkür etmek gerekir. Genelde ilki yerine getirilir ama ikinci kısmı her ne hikmetse göz ardı edilir.

"lâ yescudûn" secde etmez-etmezler, burada iki oluşum vardır, birisi nefsaniyetinden dolayı secde etmezlerdir. Kûr'ânın emir nehiy hükümlerini hiçe sayarak bildiğini okur ve hâliyle secde etmemiş olur. Bir diğeri de "Lâ" yok demektir. "Lâ-yok" olan yani kendi varlığı

kalmayanın varlığı Hakk'tan başka olmayan neye secde edecektir. Zaten kendisi bu hakîkat ile tüm varlığını "Secde" hâline getirmiştir.

Bu kendinde İlâhi hakîkatin var olduğunu anlayan Hasan Harakani hazretleri "siz benim hakikatimi bilseydiniz, bana secde ederdiniz. Diyerek dile getirmiştir.

13. Secde âyeti ile Hazret-i Muhammedin şifre sayısına denk gelmekteydi. Biraz yukarıda Nusret Babam (r.a.) "Kırk yıldır Secdem sana Ya Resülûllah" sözünü hatırlatmıştık. İşte bu secde 13 e ve hakîkatinedir.

İz-Terzi Babamın Kâ'be ve mertebeleri çiziminde bu hakîkat Kâ'benin tam ortasında adeta Kab'enin gözü gibi **"13 İnsân-ı Kâmil"** mertebesi ile remz edilmiştir. İşte bu hakikate secde edilir. Bir vinç ile Kâ'be aradan

kaldırılacak olursa, burada bulunan hacılar birbirinde bulunan ilâhi hakikate secde etmektedirler… (14) İrfan Mektebinde İnsân-ı Kâmil Mertebesinde bu mertebenin özelliklerinde şunlar yazılıdır…

Bu kimseler, **"marifetullah"** Allah-ı, Kûr'ân-ı ve Hadîs'leri, her mertebede idrâk eder ve her mertebenin hakkını vererek yaşar.

Câmi ismiyle toplayıcıdır. Bütün varlığa faydalı ve merhametlidir.

O kişi; *Kûr'ân-ı Keriym; Necm Sûresi (53/3-4) Âyetindeki*;

وَمَا يَنطِقُ عَنِ الْهَوَى {النجم/3} إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى {النجم/4}

"ve ma yentıku anil heva" (3)

"in hüve illa vahyün yuha" (4)

Meâlen; ***O kendiliğinden konuşmamaktadır,***

onun konuşması ancak kendisine bildirilen bir

vahy iledir.

Âyetinin tecelli ve bereketi ile **"Makam'ı Muhammed"**den aldığı yansıma ve ilâhi bir lütuf ile olmaktadır.İşte ancak bu sözler gerçek hedefini bulur

1. ve orada **"Nûr-u Muhammediyye"**yi parıldatmaya başlar.
2. Ancak bu sözler kalplere şifa, gönüllere safa, ruhlara baka kazandırır.
3. Ham meyveyi oldurur, ölmüşü diriltir.

4. Dünya sarhoşunu ayıltır, ahret sarhoşunu bayıltır,
5. Uyuyanı uyandırır, atılı harekete geçirir.
6. Yolcuyu menziline ulaştırır.
7. Dargınları barıştırır, aşıkını maşukuna kavuşturur.
8. Mahcubların perdesini açar.
9. Ümidsizleri ümidlendirir.
10. Cehli ilme dönüştürür.
11. Pulu altın eder,
12. Kulu sultan, sultânı insân eder.
13. Sözleri pahası bulunmaz değerlerdir.

Bu kimseler, ancak,

Allah (c.c.) zikri,

Allah (c.c.) muhabbeti ve

Allah (c.c.) sohbetiyle huzur bulurlar.

İşte gerçekte sadece bunlar

"abdühu" abd//kul olurlar

ve **"rasûlühu"** ancak bunlar gönülden **"irsâl"** haber verirler.

Bu kimseler **kelime-i tevhid-i** her mertebede ve her mertebenin hakkını vererek söylerler, gerçek tevhid ehli bunlardır.

Bu mertebeye gelen kişi aynı zamanda **"Fatiha-yı şerife"**nin de yaşantısını en iyi şekilde idrâk edendir.

"elif", "Kâmil insân"dır,

on iki (12) noktadan, **on iki** (12) mertebeden meydana gelmiştir.

yedisi (7) , **"ettur'u seb'a"** (yedi tur) (yedi tavır)

beşi (5) **"Hazarât'ı hamse"** (beş hazret mertebesi) olmak üzere

on iki (12) mertebenin ifadesidir.

Ayrıca bir de bâtıni (13) on üçüncü mertebesi vardır.[56]

İşte konuşması kendinden olmayan vahiy olan Allah'ın Resülünün hakîkatine secde edilir. Konuşması yine kendinden olmayan burada bir fark ile ilham olan "Resülûn Resülû"nün[57] hakikatine secde edilir…

Faydalı olur düşüncesi ile bu işin ehli olan İz-Efendi Babamın Kûr'ân-ın mâ'nâsına nasıl ilmi olarak secde edilir yazmış olduğu bölümü buraya alıyoruz.

Meryem suresi (19/96) âyetinde **"İnnellezîne âmenû ve amilussâlihâti seyec'alü lehümürrahmânü vüddê"**

Bakın farkında da değiliz, çok açık olarak belirtiliyor aynı kelimeleri, aynı mâ'nâları kendi asli harfleriyle yazıldığında o kadar çok mâ'nâ çıkıyor ki o kadar olur.

Ama aynı mâ'nâlar lâtin harfleriyle okunduğu zaman hiç bir şey çıkmıyor. Bu çok mühim bir hâdisedir, neden öyle? Çünkü arapça aslındaki harflerin şekilleri itibarıylâ da mâ'nâları var. Bakın bir elifin ne kadar yüce

---

[56] İz-Terzi Baba – Gönülden Esintiler (14) İrfan Mektebi - Safya 61,62…

[57] Resülün Resülü nedir? Diye merak edenlerin Yasin Sûresi âyetlerini okumalarında fayda vardır. Geniş bilgi için İz-Terzi Baba (41) Kûr'ân-ı Kerimde Yolculuk (36) Yasin sûresine müracaat edilebilir.

ve nasıl bir varlığa sahib olduğunu gördük. La'mın neyi ifade ettiğini Rı'nın Ze'nin neyi ifade ettiğini kendi şekli içerisinde gördük.

Bir Rı ve Ze harfleri, bunun lâtin harflerindeki şeki o mâ'nâyı verememektedir. Neden? Çünkü onlar genelde beşer kaynaklı şekillendirmelerdir ama arapça Kurân harfleri Cenâb-ı Hakk'ın bildirdiği şekiller, yani mâ'nâyı daha geniş aksettiren şekiller semboller ve elbiselerdir. Bunların hepsi birer elbisedir.

Bakın **"İnne"** diye bir şekil var. Elif-Nun ve şedde. Bu bir sembol bir şekil inne mâ'nâ sının elbisesi o. Bakın burada gördüğümüz kâlem ile yazılmış (hani bir şiir vardı mürekkeb ile kâlem arası) bunları hep yazdık, ne ile yazdık kağıt ile kâlem arası. Bu yazıların hepsi kağıt ile kâlem arasında oluşmaktadır. Kâlemi aklı küll kağıdı nefsi küll olarak düşündüğümüzde aklı küll ile nefsi küllün izdivacından da genel olarak bu âlemler meydana gelmektedir.

İşte kâlem ile kağıdın izdivacından çocukları olan harfler yazılar sayılar rakkamlar meydana gelmektedir. Düşünüldümü hiç düşünülmedi. Ama işin aslı budur.

Kâlem bahsedildiği gibi **"Nûn Vel Kâlem vemâ yesturûn"** (68/1) Kâlem kağıt ve yesturun yani satırlar yazılmış olan âyetler, bütün âlem yazılmış olan âyetler hükmündedir. İşte şunu belirtmek istiyorum, arapçayı biraz bilmenin bunlar hep faydalarıdır, bunun "İnne" olduğunu okuyamazsak, mâ'nâ sını bilmez isek, bakın burada bulunanların hepsi birer hâldir. Ölü gibi gözüküyor sanma mürekkep yakarsın yanar. Ateş yakar âyet mâyet diye bakmaz. Bu Allah kelâmıdır diye bakmaz. Neden Allah kelâmını da yakıyor, diğer yerleri de yakıyor? Ateş te Allahın gücü de ondan. Başka bir güç olsa kendine ait bir

güç olsa bu âyetleri yakamaz mümkün değil. Ama o da onun celâl sıfatından olduğundan, celâl sıfatınında önünde hiç bir şeyin durması mümkün olmadığından onları da yakmaktadır.

Yani şunu demek istiyorum, bunlar hay yani hayat sahibi, yaşayan kûr'ân bunlar. Biz bunları duran Kûr'an olarak bakıyoruz ya, işte mushaf alıp açıyoruz. Bin sene aynı yerde dursa beni neden tuttun demiyor. Niye beni açıp okumadın demiyor. O haliyle ölü Kûr'ân, ama maddesi itibarıyle ölü Kûr'ân. Ama içindeki, içerisi kaynıyor âdeta hayat kaynıyor. Ama biz göremiyoruz.

Hani öyle demişler ya dündü sanırım geçti bir yerde

"Hep kitâbı Haktır eşya sandığın
Ol okur kim seyrü evtân eylemiş "

Yani eşya sandığın bu âlemdeki her şey Hakkın kitabıdır. Ama bunları okumak için vatanları seyretmiş olmak lâzımdır. Tevhid mertebelerini idrak etmiş, af'âl mertebelerini, nefis mertebelerini idrak etmiş olmak gerekiyor.

Yani bu kitabın şifresi, ona deşifremi diyorlar çözmek için bir eğitim almakla mümkün. O eğitim de tevhid eğitimi yani birlik eğitimidir. [58]

Yine faydalı olur düşüncesi ile "Kûr'ân-ı Nâtık" a secde nasıl olur bunun uygulması, edebi, erkânı, yolu, yöntemi nedir? Diye merak edilebilir. Buraya İz-Efendi Babam ile bildiği konunun hadisesini telefon görüşmemizde açmıştım. İz-Efendi Babam da sağ olsun.

[58] İz-Terzi Baba – Gönülden Esintiler (72) İmân ve İkân) Sayfa 76…78…

Yeni kitabında ilgili bölümü işaret etti. Mâ'nâ bütünlüğü yönünden konunun tamamını buraya alıyoruz.

Murat DERÛNİ
18.05.2020 Pzt 22:28
Kime: Necdet Ardıç

Hayırlı Akşamlar, Hayırlı Ramazanlar İz-Efendi Babacığım,

Kitapta işaret ettiğiniz bölüme baktım ve kısaca inceledim, çalıştığım kitap sayfa yapısı fazla değil anlam bütünlüğü bozulmaması için tümünü almayı düşünüyorum. Tabi yine çalışma bölümü içinde bakarız... Teşekkür ederim...

Cenâb-ı Hakk dünya ahret işlerinizi kolaylaştırsın, yar ve yardımcınız olsun...

Hörmet ve Muhabbetle Nüket Anne ve İz-Efendi Babamızın ellerinden öperiz. "Murat Deruni"...

Gönderen: Necdet Ardıç <terzibaba13@gmail.com>
Gönderildi: 18 Mayıs 2020 Pazartesi 15:45
Kime: Murat Cağaloğlu <cagaloglupasa@hotmail.com>
Konu: zuhurat

Hayırlı günler Muratçığım bahsettiğin zuhurat gönderdiğim kitabın (40) sayfasında gören kişi me… ce… isimlidir. **1999 İstanbul bahsettiğin konu bu zuhuratın yorumlanmasının sonlarına doğrudur.** İnşeallah faydalı olur.

İşlerin kolay gelsin herkese selâmlar hoşça kalın. "İz-T.B."

Terzi Baba mektuplar ve zuhuratlar dosyası

2. Kitap

5)- Zuhurat 1:

Me…. Ce…. / 25.06.1999- **İstanbul**

Mevlüt Kandili Gecesi

Annem ile bir odadayım önümüzde bir mevta hanım yatıyor annem sağ tarafında duruyor sanki gene bir şeyleri tartışmış gibiyiz annem gayet hırçın bir ses tonu ile emrediyor; "kalk" diyor, bende ardından "kalk" diyorum mevta zıp diye kıyama geliyor ben "diril" diyorum, diriliyor ve konuşmaya başlıyor.

Ben o noktadan görünenin de Hazretim olduğu düşüncesi ile "hazretim" diye hitap ediyorum, amma hayli sıkıntılı hissediyorum kendimi.

Birden sağ omuz başında hazretim zuhur ediyor elini görüyorum ve büyük bir sevinç ile öpüyorum

Bu arada odanın dışında bulunan cemaatten bazı hanımlar gelip mevtanın dirilmiş vaaz edişini biraz takdir, biraz memnuniyet ifadeleri ile izliyorlar.

Hazretim oradan ayrılıyor bende arkasından çıkıyorum büyük, etrafı açık, üstü kubbeli bir mescid görüyorum mimber gibi bir şey var, etrafda yeşil süs bitkileri dikili o taraftan hazretimin sesini işitiyorum. Sevinçle diyorum ki; "Hazretim, Hasan Hüsamettin Uşşaki cemaatine lütufta bulunuyor."

O tarafa geldiğimde hazretimi, şeyh efendi Necdet bey ile diz dize görüyorum. (ki kendisine fethü'l-ahfa verildi) hazretim bir şeyler soruyor? Necdet bey anlatıyor derken hazretimin sureti vefat etmiş olan abim Nihat'ın

suretine dönüyor üzerinde gayet güzel bir sultan kıyafeti var başında büyük bir kavuk, üzeri mücevherli ve tuğlu.

Şeyh efendi konuşurken, hazretim birden kalkıp gitmeye başlıyor.

Bunun üzerine şeyh efendi yerinden fırlayarak, hazretimin peşinden koşuyor ve ayaklarına secdeye kapanıyor cemaattekiler de ağlayarak secdeye kapanıyorlar.

Hazretim; "Niye böyle yapıyorsunuz, ne var bunda, gidersem ne olacak" gibi şeyler söylüyor.

Onlar ağlayarak, inleyerek secdede hazretimin gitmemesi için yalvarıyorlar onların bu hallerini görünce, bende ağlayarak secdeye kapanıyorum ve yalvarmaya başlıyorum.

Hazretim, kızdığını belirten sözler bakıyorum, o anda atılmaya hazır bir pars halini almış amma hazretimin sesi parstan değil, başka yerden, boşluktan geliyor.

Ben diyorum ki" Hazretim, siz her şeye kadirsiniz. Ne dilerseniz onu yaparsınız isterseniz hepimizi şu anda görünmez vucut dalgaları haline getirirsiniz biz yinede ağlamaya ve yalvarmaya devam edeceğiz"

5) Zuhurat 1: Terzi Baba yorumu:

Sayın, Me…. Ce….. kardeşimizin 25/6/1999 saat 2.22 de (Mevlûd Kandili gecesi) gördüğü zuhuratının <u>bizce</u> yorumudur.

Sevgili can dostu, muhabbetli kardeşim. Zuhuratının yorumunu okumadan evvel sana küçücük bir tavsiyede bulunmak istiyorum. Bana öyle geliyor ki, bu yorumu okuduğun zaman bazı değer yargıların değişme eğilimine girebilir, aklında ve gönlünde bazı soru işaretleri

oluşabilir, huzurun belli ölçüde bir kargaşaya dönüşebilir. İşte bu yüzden hiç okumadan bana iade etmeni isterim.

Eğer gerçekten ve tamamen tarafsız, şartlanmışlık-lardan uzak, hür bir akıl, zekâ, irade, hoş görü ve iyi niyet ile okuyup, değerlendirmeni de aynen böyle hakkıyla yapabilir ve gerçek kabullenmelere ulaşabilir ve sonunda bize olan muhabbetini de tehlikeye düşürmeyecek bir nitelikle okuyabilirsen ne alâ! Bunlarda şüpheye de düşmezsen, bu anlayış ve olgular içinde okuyabilirsin. Ne sana, ne de herhangi bir kimseye hiçbir şekilde zarar vermek istemem. Sadece ve sadece tanıdık tanımadık herkese, hiçbir menfaat beklemeden yardımcı olmak isterim, sevgili kardeşim.

Bu anlayış içerisinde okuma cesaretini gösterebilirsen, baş tarafta ilişikte olan zuhuratını satır satır incelemeğe ve derununda yatan gizli özellikleri açmağa çalışalım.

Evvelâ şunu belirmeliyim ki; şahsıma göstermiş olduğun yakınlığı ve bundan çok mütehassıs olduğumu, ayrıca benim ve çevrem için de neler düşündüğünü bilip teşekkür ederek bildirmekteyim, sağ ol var ol.

Zuhuratının izahına geçmeden evvel (bildiğin şeyler olduğu halde) kısaca "zuhurat nedir?" onu anlamaya çalışalım. İnsanın iki yönü olduğu (zahir ve batın) malûmdur. Gece zahirimiz uykuda hareketsiz dinleniyorken, batınımız bazı uyku devrelerinde faaliyettedir. Aynen gündüzde yaşıyormuş gibi, kesin çizgi ve tadışlarla bazı sahneleri algılamaktadır. Bunların bazıları bizlerde derin izler bırakmaktadır. Rü'yâ (görüş) ismi verilen bu zuhurlara zuhurat denmektedir. Bu görüş ve zuhuratların iki kaynağı tespit edilmiştir, bular Rahmani ve nefsanîdir. Rahmanı olanlar iki kısımdır. Birincisi Rahmaniyet mertebesinden kaynağını alarak âlem-i ervahın âlem-i misal mertebesinden, kişilerdeki beyinlere yansımasıdır. En sıhhatli zuhuratlar bunlardır.

Ancak doğru te'vili yani izahı gerekir. Çok az bir kısmı ise ayni ile vaki olur.

İkinci kısmı kişinin kendi rahmaniyetinden. Yani şuur altı Rahmani arzularının düşündüğü istikamette sahnelenmesidir. Bunların çok iyi analiz edilip, te'vilinin gerçekçi olarak yapılması lâzımdır. Hak yolcusu saliklerin gördükleri rüyalar çoğunlukla bu oluşumla zuhura gelmektedirler.

İkinci kaynak ise nefsanîdir. Bunlar da iki kısımdır. Birincisi, dışardan, hayal âleminden gelenlerdir. İkincisi ise; yine kişide bulunan bireysel nefs ve hayalinden kaynaklananlardır. Bunların çok azı yorumlanabilir. diğerlerinin pek fazla değeri yoktur.

Sevgili kardeşim, bu kısa izahtan sonra zuhuratının doğuş yerinin Rahmani rü'yâların ikinci kısmı olduğunu söyleyebiliriz. Bu zuhuratının zâhirinde, senin bizleri görmek istediğin yerde ve durumda iyi niyetin ile şuur altı düşüncendeki yerinden sergilenmektedir.

Sevgili kardeşim zuhuratına gerçek yönünden, batınından bakıp te'vil etmemiz gerektiğinde çıkacak sonuç senin beklentilerine, anlayış ve şartlanmalarına ters düşebilir. Kendine kurduğun manevi dünyanı da sarsabilir Bunlara hazır olman ve darılmadan okuman gerekmektedir. Umudum odur ki her hâl-i kârda dostluğumuz zedelenmez. Cenâb-ı Hak'tan cümlemize her şeyin mantık kuralları içinde gerçeklerini ilham etmesini dilerim.

Zuhuratların bir gören bir de görülen yönünden ayrı ayrı te'villeri olduğunu da bilmemiz gerekmektedir.

Bismillâhirrahmanirrahim

Muhterem kardeşim, bu kısa izahtan sonra zuhuratının bizce izah ve te'villerine geçebiliriz.

Annen ile bir odada oturman; Bir yönüyle kendi annen, bir yönüyle de Nefs-i Kül olan annendir.

Önünüzde bir mevta hanımın yatması; Nefs-i Kül cinsinden içinizde ölü bir mertebenin bulunmasıdır.

Annenin mevtanın sağ tarafında durup, yine bir şeyleri tartışmış gibi olmanız; 1-Zaman zaman o türlü yaşantınızın zuhurata yansıması. 2-Nefs-i Külünün ölü mertebeleri hakkında çelişkilerinin bulunmasıdır.

Annenin hırçın bir ses tonu ile mevtaya kalk diye emretmesi; Nefs-i Kül'ünün o mertebelerini istemediği halde diriltmeğe çalışmasıdır.

Senin de ardından kalk demen; Akl-ı Kül'ünün de o mertebeyi istemediği halde diriltmeğe çalışmasıdır.

Mevtanın zıp diye ayağa kalkması; Ölü olan o mertebenin anahtarının bulunmasıyla hemen harekete geçmesidir.

Diril deyince dirilmesi; O mertebeye evvelâ hayat gelmesi.

Konuşmaya başlaması; Sonra da o mertebenin kelâma dönüşmesidir.

Vaaz eder, sorgular gibi konuşması; Kendinde olan hakikatlerin geç anlaşıldığından şikayetçi olmasıdır.

O noktadan görünenin de hazretin olduğu düşüncesi; Dirilen hanım mevtada, hazretinin Nefs- Kül mertebesinden zuhuru olduğu düşüncesidir.

Hazretim diye hitap edip kendini hayli sıkıntılı hissetmen; Hazretini Nefs-i Kül mertebesinde müşahede etmeye çalışarak, çelişkili düşünceler içersinde olduğunu göstermesidir.

Hazretinin sağ omuz başında zuhurunu hissetmen ve elini görmen; Sağ taraf Akl-ı Kül'dür. Bazı

düşüncelerinin Akl-ı Kül'den bir el yardımıyla düzene gireceğini göstermesidir.

Büyük bir sevinç ile o eli öpmen; Hazretine olan muhabbetini ve o elden aldığın yardımı göstermektedir.

Bu arada dışarıda bulunan cemaatten bazı hanımların gelip mevtanın dirilmiş, vaaz edişini, biraz şaşkın, biraz takdir biraz memnuniyet ifadeleri ile izlemeleri; (Hanım mevtanın dirilişini gören hanımlar) Yani, kendi cinslerinden olan Nefs-i Kül mertebesinin faaliyette olmayan bir azasının faaliyete geçmesi; onlara kendi hakikatinden bahsetmesi suretiyle seyredenleri şaşkınlığa, takdire, memnuniyete sevk etmesidir.

Hazretinin oradan ayrılması, senin de arkasından gitmen; Nefs-i Kül ile alâkalı mevzuatı geçip, Akl-ı Kül'ün arkasından gitmeği göstermektedir.

Büyük, etrafı açık, üstü kubbeli bir mescid görmen, mimber gibi bir şey var, etrafında süs bitkileri dikili olması; Mescidler her ne kadar genel olarak İslâmi ibadet yerleri ise de hakikati itibariyle İslâmiyetin içerisinde bulunan (İSA) İseviyet mertebesini ifade etmektedirler. Çünkü secde ve secde yeri (mescid); Fenafillah yani Hak'ta fani, yokluk, hiçlik yeridir. Camiler ise Bakabillah yani Allah'ın, Allah ve Cami isimleri ile zuhur yerleridir ki, gerçek Muhammedîliktir. Yanlış anlaşılmasın, hem camiler hem mescidler Allah'ındır, İslâm ibadethaneleridir. Özel mâ'nâları itibariyle, bâtını hakikatleri yönünden mescid secde, isevîlik; cami tahiyyat, bütün mertebeleri içine alan Muhammedîliktir. Bu anlayış içerisinde görmüş olduğun mescidin etrafını açık olması, bu açıklığın kapanması lâzım geldiğidir. Kubbenin olması, genelde iseviyet mertebesi ile sınırlanmasıdır. Mimber gibi bir şeyin olması, konuşmaya hazırlık lâzım geldiğidir. Etrafta yeşil süs bitkileri olması. İseviyet mertebesinin süslenmesidir.

O taraftan **hazretimin sesini işitiyorum;** Muhabbet ehli her taraftan sevdiğinin sesini işitir. Sana îseviyet mertebesi itibariyle gelmesidir.

Sevinçle diyorum **ki: Hazretim, Hasan** Hüsameddin **Uşşâkî** cemaatine **lütufta** bulunuyor; Hasen, güzel demektir. Hüsam, kılıç; Hüsameddin, dinin kılıcı demek olduğundan, o cemaat Hasan Hüsameddin cemaati olmakla birlikte aynı zamanda bu özelliklere sahip herhangi bir cemaat de olabilir. Bu, şuur altı bir arzuyu da yansıtıyordur.

O tarafa geldiğimde hazretimi şeyh efendi Necdet Bey ile diz dize görüyorum; Konuşma bitmiş, oturma başlamış. Diz dize oturuş dış haliyle dengeyi gösterir. Tasavvufta "el ele, diz dize, göz göze" diye bir ifade vardır. Ayrıca "mümin mü'minin aynasıdır" diye belirtilen bir hadis-i şerif de vardır.

Kendisine Fethül Ahfa verildi; Bu kısım zuhurat değil, fakat zâhirde "Fethül Ahfa" isimli kitabın hediye edilmesiyle ilgili bir ifadedir. Fethül Ahfa "en gizli olanın fethi" hükmündedir. Ancak bu kitabın baştan sona yeniden tetkik edilmesi lâzım gelmektedir.

Hazretim bir şeyler soruyor, Necdet Bey anlatıyor; Hazretinin sorduğu şeyler kendi hakikatinin yönleri itibariyledir. Anlattığımız şeyler de o istikamettedir.

Derken hazretimin sureti vefat etmiş olan abim Nihat'ın suretine dönüşüyor; Hazretinin rahmetli Nihat ağabeyinin suretine dönüşmesi, az yukarıda belirtilen soru cevaplar neticesinde, kendisinde bulunan Nihat esmâsının zuhura çıkartılması dır. "Nihad" kelime manası itibariyle: tabiat, huy, yaradılış (Osmanlıca-Türkçe lügat, S.999) demektir. Bu hal ile kendisinde gerçek yaradılışı itibariyle var olan tabiat ve huylarının zuhura çıkması, zâhirdeki suretinin Nihad'a dönüşmesidir.

Üzerinde gayet güzel bir sultan kıyafeti var. Başında büyük bir kavuk, üzeri mücevherli ve tuğlu olması; Üzerinde bulunan sultan kıyafeti, kendi derununda bulunan gerçek huy ve tabiatının süslendirilerek gösterilmesi demektir. Başında bulunan büyük kavuk, tabiat huy ve yaradılışının kendisine epey ağırlık verdiği, üzerinde bulunan "mücevher ve tuğun" Nihad'a dönüşen varlığında (muhtemelen) farkında olmadan senin görüşün ile şuur altı zuhura çıkmasıdır.

Şeyh efendi konuşurken, hazretinin birden kalkıp gitmeye başlaması; Yukarıda da kısaca belirtildiği gibi hazretinin bâtınında olan bazı özelliklerin konuşmalar neticesinde kendisine ayna olup, o özelliklerin ortaya çıkması neticesinde şeyh efendiden uzaklaşmasıdır.

Not: (Dilerim zâhirde inşallah böyle bir şey olmaz, dostluğumuz bozulmaz.)

Bunun üzerine şeyh efendinin yerinden fırlayarak hazretinin peşinden gitmesi; Hazretini biraz üzmüş olması ihtimali ile onu teselli etmek ve yardımcı olmak üzere peşinden koşmasıdır.

Ayaklarına secdeye kapanması; Sevgili kardeşim, işte burası senin derununda olan iyi niyetin ile tasavvurundur. Evvelki yazında da bazı imalar ile belirtmeğe çalıştığın gibi. Sağ olasın, bu tabii halini de çok iyi anlıyorum. Her salik sevdiklerini, kendi yoluna baş koysunlar ister. Bizim de hazretimize koyduğumuz başın haddi hesabı yoktur. Daha da artık koyacak ne can kaldı ne baş. Bilindiği gibi cami kapısının eşiği, mescid kapısının eşiği, dergâh kapısının eşiği, sevgilinin kapısının eşiği baş konulan yerlerdir. O mübarek başlara basmamak için eşiklerden geçerken üstünden ayağını aşırtarak geçmek adettendir. Biz yine zuhuratındaki yolumuza devam edelim.

Ayaklarına secdeye kapanması; Sevgili kardeşim bu bölüme epey izah gerekecektir. Kendisinde bulunan bazı özelliklerinin zuhura çıkmasıyla oradan uzaklaşan hazretini, yine kendinde bulunan İseviyet mertebesi itibariyle tasdik babında secdedir. Sen bu secdenin (bâtının itibariyle) zâhirde de olmasını dilersin. Görüşün bu halin zuhura çıkmasıdır. Biz bunu da yaparız. Yalnız şartı vardır, sana ağır gelebilir. **"Fe eynemâ tüvellû fesemme vechullah"** (Bakara 115) âyeti ile her tarafa ve her şeye secde ederiz. Onların bize secde etmesi gerekmez. (Hz. Mevlâna'nın bir gün bir gence secde etmesi gibi) Ancak secde edilen yer kendini tanıdığını ve bildiğini söylüyorsa aynı anda onun da ona secde etme zorunluluğu vardır.

Şöyle ki; secde eden kendinde bulunan iki özelliğinden (ulûhiyyet, abdiyyet ve acziyyet) abdiyyeti ve acziyyeti itibariyle karşı tarafın ulûhiyyetine secde eder, aynı şekilde karşı tarafta, kendinin abdiyyet ve acziyyeti itibariyle, diğer tarafin ulûhiyyetine secde etmesi gerekmektedir ki; Kâ'bede oluşan hâlin sırrı da budur. Eğer mümkün olsa da bir an için Kâbe-i Şerifi bir miktar yukarıya kaldırabilsek, o anda göreceğimiz manzara insanların birbirlerine secde etmekte olduğudur. Benzer mâ'nâda, Hz Mevlâna ile bir papaz efendinin hikâyesi vardır. Şöyle ki; Bir gün Hz. Mevlâna bir yolda gidiyormuş, karşıdan bir papazın geldiğini görüp yaklaştığında eğilerek selâm vermiş. Bu selâma karşılık papaz efendi daha çok eğilerek selâm vermiş. Hz. Mevlâna papazdan daha da çok eğilerek selâm vermiş, papaz daha çok eğilmiş, nihayet Hz. Mevlâna eğilecek daha başka yer kalmadığından secdeye kapanmış. Kalkınca, elhamdülillah tevazuda da papazı geçtik demiş.

Cemaattekilerin de ağlayarak secdeye kapanmaları; Zâhir itibariyle yine burası da senin derununda olan iyi niyetin ile tasavvurundur. Diğer bâtini yönü ise, o cemaat şeyh efendinin varlığında mevcut

Esmâ'ül Hüsna'ın zuhurlarıdır. Bu yüzden yukarıda izah edilen karşılıklı secde hâli cemaatte de geçerlidir. Ayrı bir te'vil ile baktığımızda "ağlayan cemaat" aşkın kemalinde olan Uşşâkî ve Kâdiri cemaatidir, onları da harekete geçiren şeyh efendidir.

Hazretim, "niye böyle yapıyorsunuz, ne var bunda, gidersem ne olacak" gibi şeyler söylemesi; Burası senin derununda olan, hazretinin aranızdan ayrılma korkusunun şuur altı zuhura çıkmasıdır. Diğer taraftan yukarıda kısa kısa izah edilen dengeler dahilinde, gitmesinin hiçbir şeyi değiştirmeyeceği kendisince de malûm olduğundan "gidersem ne olacak" ifadesi kullanılmaktadır.

Az yukarıda bahsedilen halleri görüp senin de **ağlayıp yalvararak** secdeye **kapanman;** Bu hâl senin için pek tabiidir. Genellikle her derviş kendi efendisini zamanın <u>gavsı</u> veya <u>kutbu</u> olarak kabullenir ve ağlayarak secde eder. Bu hal onu yokluğa götüren yoldur.

Hazretinin, kızdığını belirten sözler söylemesi: Belki biraz garip gelecek ama yukarıdan beri yapılan uygulamaların yanlış olduğunu, kendi hayallerinde hazretinin yanlış değerlendirilmiş olduğunu anlayıp; onlara bu uygulamanın yanlış olduğunu, böyle yapılmaması lâzım geldiğini kızarak belirtmesidir.

O anda atılmaya hazır bir pars halini almış olması: Bu bölümü yazarken çekinip haya ediyorum. Ama ne yapayım ki, zuhuratı gören sensin sevgili kardeşim, ifaden böyle. Bu kısımda görülen, hazretinin batınında olan bir suretinin ortaya çıkmasıdır ve ne ilgi çekicidir ki, bu surete secde edilip ağlanmıştır.

Hazretinin sesinin parstan gelmemesi; O surette insanî kelâm kabiliyetinin olmamasıdır.

Başka yerden boşluktan gelmesi; Bu bölüme de dikkat edersek, üçlü bir oluşum görürüz. Bu da

bilindiği gibi iseviliktir. Bu isevilik ise sizin üzerinde kesin gözüyle durduğunuz, kurgunuzdur. Bu konuyu daha sonra münasip bir zamanda, kısmet olursa ele almak kaydıyla şimdilik bırakıp zuhuratına dönelim. Yukarıda görülen üç şey; evvelâ hazretini ***"insan** suretinde, Nihad olarak ve bayan olarak"* sonra *"pars suretinde"* sonra da *"sesinin başka yerden gelmesi"* suretiyle müşahedendir. Zahirde insan, batında pars, sesin başka yerden gelmesi; doğrusu şeyh efendiyi çok düşündürdü. Seni de düşünceye sevk ederek burada daha fazla yorum yapmadan bu kadarla kesiyorum. Allah (c.c) her birerlerimize mübalâğasız bir değerlendirme nasib etsin. Amin.

Hazretim, siz her şeye kadirsiniz, ne dilerseniz onu yaparsınız. İsterseniz hepimizi şu anda görünmez vücut dalgalan haline getirirsiniz. Biz yine de ağlamaya ve yalvarmaya devam edeceğiz, demen; Hazretine olan sevgi, muhabbet ve güveninin ne kadar güçlü olduğunu göstermekle beraber ne kadar da hayalci olduğunu, olmayacak şeyleri hazretine mal etmekle göstermiş olmandır.

Sevgili kardeşim, zuhuratına bu yorumların dışında daha da değişik yorumlar yapılabilir, şeyh efendi böyle yazdı. Belki bazı inançlarına ters düşen kısımlar olabilir, hoş gör. Başta da belirtildiği gibi, bundan sonra yapacağın değerlendirme sana ait olacaktır. İstersen sadece sen oku, sende kalsın, istersen yakın gördüğün arkadaşlarına (Ek… Bey gibi), istersen Ve…. Beye de göster, istersen gösterme. Nasıl dilersen öyle yap. Belki sana daha başka hayat görüşü ve ufuklar da açabilir, umarım bize olan muhabbetin zarar görmez sevgili kardeşim.

Yolunda daha ilerilere ulaşabilmen ümidi ile hoşça kal. Allah'a ısmarladık.[59]

---

[59] İz-Terzi Baba – Gönülden Esintiler - 170-4-Ru'ya Ma'nâ Âlemi-TERZİBABAnın görüldüğü ZUHURATLar

----

Yolumuza İnşikak sûresinin kaldığımız âyetleri ile devam edelim.

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُواْ يُكَذِّبُونَ {الإنشقاق/22}

"Beli-lležîne keferû yukežžibûn"

"Hattâ o küfr edenler tekzîb ederler (yalanlar)**" (84/22)**

Aksine hakk'tan perdeli olanlar, Kûr'ân-ı ve onun taşıyıcısı hamele-i Kûr'ân olan İnsân-ı Kamil'i yalanlarlar.

Bir gün efendimiz (s.a.v.)e, ebu cehil gelip kendisine sen bizi birbirimize düşürdün, evlâtlarımızdan ayırdın vs… gibi çeşitli kelimeler sarf etmiş ve içindeki kini kusmuş. Efendimiz (s.a.v.) doğru söyledin Ya ebu cehil demiş. Bu sırada Ebu Bekir Sıddık efendimiz de Resülûllah efendimizin yanına gelerek onu güzel sözler ile övmüş ve yüceltmiş. Efendimiz (s.a.v.) doğru söyledin Ya Ebu Bekir demiş. Bu hâli gören sahabiler bu nasıl iş Ya Resülûllah! Her ikiside senin hakkında tezat şeyler söyledi ama sen her ikisini de doğru söyledin diye tastik ettin demişler. Efendimiz (s.a.v.) ben bir aynayım kim hangi vasıfta ise kendini görür ve tarif eder diye bildirmiştir.

Bazı meallerde küfr-nankör olarak çevrilmiş. Nan-kör yapılan iyi işi ve Nan ekmek olması sebebi ile yediği ekmeği görmeyip kör olup, inkar edene, münkirlik yapana söylenen bir sözdür. Ekmek mâ'nâ, ana gıdadır bu gıda da Kelime-i Tevhid gıdasıdır. Şirk ehli zâhir ve bâtın Tevhid hakîkatini inkar eder ve yalanlarlar.

Mecnun ağaca hep "**Leyla"** ismini kazırmış. Niye kendi ismini "Leyla" nın yazmadığına soranlara Leyla ismi ile o kadar hemdem olduğunu zaten "Leyla" ismini okuyanların arkasından **"Mecnun"** isminin aklına geldiğini ifade etmiştir. Kelime-i Tevhidde öyledir. **"Lâ İlâhe İllâ Allah",** denilince zaten ardından hatıra **"Muhammeden Resülûllah"** gelir.

İşte efendimiz (s.a.v)'in "ümmetimin gizli şirkinden korkarım" dediği gibi, zâhiren şirk ehli olanlar onu "Abdullah'ın yetimi Muhammed olarak görürler. Gizli şirk ehli ise mir'ac dönüşü bana bakan Hakk'ı görür dediği gibi Muhammed aynasından "HU"yu görmezler. Ve hakîkatine vakıf olmazlar-olamazlar. Muhyiddin Arabi hazretlerinin dediği gibi "Huu deyip te Huu olmayan yok olsun."

Üç türlü küfr ehi vardır.

1- Batının yaptığı gibi inadı ve inkarından küfr edip yalanlayanlar.

2- Doğunun müslüman halkıdır ki, gafletinden benlik perdesi hakikati örtüp gizlerlr.

3. İrfan ehlidir, kendilerinde bulunan Hakk'ı beden perdesi ile örtüp ağyardan gizlerler. Bir nevi bu da bir tekzip etmedir. Gayriye nasıl doğruyu söylesin. İşin içinde Mansur gibi "Ene'l Hakk" deyip, kelle vermek vardır. Bu yolda nice başlar kesilir soran olmaz…

Kıyamazsan başa cana
Uzak dur girme meydana
Bu meydanda nice başlar
Kesilir hiç soran olmaz![60]

---

[60] SEYYİD NİZAMOĞLU

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ {الإنشقاق/23}

"Vallâhu a'lemu bimâ yû'ûn"

"*Oysa Allah içlerinde sakladıklarını biliyor.***" (84/23)**

Burada Allah lafza-i celâli yani mertebesinin her hakkını veren Uluhiyyet mertebesinin ismini veren ve bir sonraki âyete gönderme yapılarak anlatan ve haber veren Ahadiyyet mertebesi haber verilen mertebe ise Risâlet mertebesidir.

Ne haber verilmektedir, Ahadiyyet mertebesi, Risâlet mertebesine Uluhiyyet mertebesi (Allah c.c)'nin kürf edip gizleyenlerin içlerinde ne gizlediğini (sır) biliyor diye haber vermektedir. İki kişinin bildiği sır olmaktan çıkmış denmektedir. Burada da Ahadiyyet mertebesi, Risâlet mertebesine bak bak bu küfredenler ne sakladıklarını Uluhiyyet biliyor, diyor. Ne güzel Rabb'ül âlemimiz var. Ama bu verdikodusu olan dedikodur. Hemde uyarı mahiyetinde olduğu için dedikodu da olmaz… Aslında açıkça yazılmasa da Allah (c.c.) nun bunu nasıl bildiği devamında gelmektedir.

"a'lemu bimâ yû'ûn" a'lemu bimâ, şey ile biliyor. Peki hangi şey ile ilmektedir. **yû'ûn** sinelerinde özlerinde sakladıkları şey ile biliyor. **"Bi"** birlikteliktir, o zaman, O gizlenen hâl ile birliktedir. Allah (c.c) Uluhiyyet mertebesi değil miydi? Her mertebenin hakkını vermekteydi. Her mertebenin talep ettiğini ifaza eden,

onun sinesinde, içinde ne olduğunu bunu niye talep ettiğini bilmez mi? Kim neden örtüp, gizliyor, inadından mı? Gafletinden mi? Arifliğinden mi? Hakkı, hakîkati örtüp gizliyor. Haliyle, Risâlet mertebesi, Hakîkat-i İlâhiyye güneşini yansıtan Nûr-u Muhammedi Kameridir, kendine ne yansıdığını O da bilir…

Resülullâh Efendimiz münafıkların namazın katılmadığı ve sahabeden Hz. Huzefye'ye bu kişileri bildirdiği aktarılmaktadır.

Zeyd b. Vehb el-Cühenî anlatıyor: "Münafıklardan biri öldü, Hz. Huzeyfe cenaze namazına katılmadı. Bunun üzerine Ömer, 'Bu da onlardan mıdır?' diye sorunca Hz. Huzeyfe "Evet" diye cevap verdi. Bu defa Ömer: **'Allah aşkına ben de onlardan mıyım?'** diye sormaya başladı. O 'hayır!' dedi ve ekledi**, 'Yemin olsun senden sonra artık bunları hiç kimseye anlatmam'**" (bk. İbn Ebî Şeybe, el-Musannef, 8/637; Ebu Bekir el-Hallal, e's-sünne, babu munakehati'l-Murhile; İbn Hacer a.g.y; Kenzu'l-ummal, a.g.y).

فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ {الإنشقاق/24}

"Febeşşirhum bi'ażâbin elîm"

"*Onun için onlara elem verici bir azabı müjdele***" (84/24)**

"Febeşşirhum" "Fe"nin kullanılmış olması hemen şimdi onları müjdele ifadesini vermektedir… Efendimiz

(s.a.v.) "Mübbeşeşşiran ve Nezira"[61] Müjdeleyici ve uyarıcıdır.

Âyetin devamında gelen nezir-uyarı ise "**bi'ażâbin elîm"** dir. Yine "bi" ile birliktelik ifadesi kullanılması bu elim azap ile birlikte onları müjdele demektir.

ELİM: (Elime) Acı veren, acıtan, ağrıtan. Çok şiddetli ağrı veren. Demektir.

O zaman bu hâl kendisini inkar edenlere hemen ulaşmaktadır. Zor durumda olan ile bir dalga geçme, alay etme ifadesi mevcuttur. Peki bu nasıl olmaktadır… Azaptan kurluşun şartı Necat-ı Muhammediye sarılmaktır.

Necat-ı Muhammed-i âlemde (azb) azab anlayışını rahmet anlayışına döndürüp, **"Rahmeten lil âlemiyn"** hükmü ile <u>âlemlere rahmet</u> olmaktır.

İşte bu Necât- Muhammedyeyi kabul edenler Rahmeti Muhammedi ile müjdelenirler. Kabul etmeyip inkar edenler ise azap ile müjdelenirler. Fusüs'ul Hikem Nûh Fassında Muhyiddin Arabi hazretleri Nuh (a.s)'ın davetine uymayıp boğulanların Rahmet-i Rahmâniye'ye gark olduklarını bildirmektedir. Eğer inat ve inkarları devam etmiş olsaydı. Cezaları daha da ağırlaşacaktı. Haliyle bu gark olma hadisesi onlar için rahmet olmaktadır.

Önceki âyette üç çeşit inkar ehlinden bahsedilmiştir. Peki bunların azabı ne olacaktır.

İnadından inkar edenin hâli zâhiren açıkça yazılmıştır.

---

[61] (Fatır Sûresi) 35/24)

Zâhirde hazreti Muhammedi kabul eden gaflet bedenleri zâhiri necatı Muhammedi ile azaptan kurtulmuş olacaktır. Ama bâtınları bu azap ile müjdelenmektedir. Cennet yaşamına dahil olduklarında kendilerinden yukarıda olan Zât cennetindekilerin hâli onlara bu seviyelere gelemedikleri için pişmanlık azabı olacaktır.

Kendilerinde hakkı bulup, bu sırrı ağyara açan Hallac-ı Mansur gibi irfan ehli kimseler ise bundan anlamayan kimseler tarafından bu dünya hayatında bedenen zâhiri eleme uğramışlardır-uğramaktadırlar. Ama bu bâtınlarına rahmet-i râhimiyye olmaktadır.

Terzi Baba (2) kitabında Ç.H.U. kardeşimiz "Beşir" konusunda 35/24. Âyeti kerimeden esinlenerek bir yorum yapmıştır faydalı olur düşüncesi ile buraya alıyoruz. (Bu âyetinde 24. âyet olması ilginçtir)

MÜJDELEYEN-UYARAN[62]. (Beşîr-nezîr)

Terzi Babam ile İlâh-i bir yakınlık oluşturulduğunda, görülecektir ki, beşîr dir. Yani müjdeleyici, nezîr, yani sakındırıcıdır. Bu iki vasıf onun risâlet anlayışında çok belirgin olarak müşâhede edilebilmektedir.

Beşîr- güzel haberler veren, doğru yola teşvik eden, imrendirerek iyiliklere yönlendiren ve mükâfat vaad ederek yüksek hedefler gösteren, güleç yüzlü **müjdeci** demektir.

----

[62] Bu ifade orjinalinde Müjdeleyen-Korkutan idi, bu kullanım pek uygun olmadığı için uyarı vası ile değiştirilmiştir.

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خلَا فِيهَا نَذِيرٌ {فاطر/24}

(İnnâ erselnâke bil Hakk'ı beşîran ve nezîra ve in min ümmetin illâ halâ fîhâ nezîran.)

(35-24) ***"Şüphesiz ki seni, bir müjdeci (Beşir) ve bir korkutucu olarak gönderdik. Ve hiçbir ümmet yoktur ki illâ içlerinde bir korkutucu gelip geçmiştir."***

35/24 olarak zikredilen âyeti celilede, Zat mertebesinden risâlet mertebesine olan sesleniş vardır. Burada risâlet mertebesinin iki önemli vasfı **Beşir-müjdelemek, nezir-uyarma, korkutma** özelliği vurgulanmaktadır. Burada hemen dikkatinize sûre ve âyet numaralarını sunmak istiyoruz. **35** sûre numarası sağdan sola okunursa **53 (Terzi Baba)** hakikati Muhammedi üzere şifre sayı çıkmaktadır. Bir başka yönden de bakar isek, **35**-hicret ile birlikte varılan risâlet şehrinin sayısal ünvanıdır.

Bu iki İlâhi vasıf, birbirinin zıddı gibi görünüyor ise de zıt lar değil, birbirinin mükabili ve delili gibidir. Burada nezir-korkutma, dinleyenleri ve uyanları ittikâ sahibi yapıp müttakilerden kılma, gaflete, benliğe düşmekten uyaran, İlâhi seyr yolundaki tuzaklar için sakındıran, şefkatli bir uyarıcı ma'nâsında düşünebiliriz.

Kendilerinin bir sohbet meclisinde huzurunda bulunup nazarına mülâki olanlar, müjdelerken aynı zamanda sakındırdığını, yani hem Beşir, hem de nezir oluşuna şahitlik edebilmekteyiz.

Burada bir miktar **Beşir** üzerinde durup, hem sayısal değerlerine, hem de harf manalarına bakacak olur isek….,

بَشِيرً 2+300+10+200= 512. **51+2=53** (Terzi Baba), müjdeleyen, tebşir eden dir.

O, nun müjdeleri ruhlarımız için bir şifa kaynağıdır.

Basireti ile görebilen gözlere, lâtif beldelerden gelen haberlerdir. Aşk yurdundan sunulan hazinelerdir. Kaynağı hiçbir zaman kurumayan, velâyet çeşmesinden akan kutsi ilimlerin müjdecisidir o

Onun yolunda, onun lisanından, müjdelerin en güzeli ilim taliplilerine verilmektedir. Bazı ulemâ-i kiram zümer suresi **53.** üncü âyetini enbüyük **müjde (Beşir)**, ve ümitvar olmak, âyeti olarak beyan etmişlerdir.

قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ {الزمر/53}

(Kul ya ibâdiyellezine esrafu alâ enfüsihim lâ taknatü min rahmetillâh innellahe yağfiruzzünübe cemîan innehu hüvel gafururrahîm.)

(39/53) ***"De ki! Ey nefisleri üzerine haddi aşan kullarım! Allahın rahmetinden ümid kesmeyiniz. Şüphe yok ki, Allah bütün günahları bağışlar. Muhakkak ki o, evet o, çok bağışlayıcıdır, çok esirgeyicidir…"***

Allah (c.c.) lühü burada büyük bir müjdesini açıklıyor. Bu âyet-i celilenin **53.** âyet numarası ile bu

müjdeyi seslendirmesi çok düşündürücüdür. Zâti bir oluşumu anlatan bu âyet ile de bir bakıma Terzi babamın **el beşîr** vasfına vurgu yapılmakta, onun bir rahmet müjdecisi olduğunu, onun şifre rakkamı ile buna işaret edilerek, halen onun isminden bu yaşamın devam etmekte olduğunu, bu vesile ile anlamış olmaktayız.

Bu hususta şunlarıda ilâve etmek istedim. Onun en büyük müjdeleri ilim taliplileri içindir. Onu dinlerken, kimi zaman Beşir olmanın gereğini ortaya koyarken, kimi zaman da nezîr-uyarıcı uslubüyle ikazlarını sıraladığına şâhit oluyoruz. Yani müjdelerken, sakındırma yolunu da kullanması risâletinin bir gereğidir.[63]

Yine faydalı olur düşüncesi ile bu âyetten gelen yansına ve beşaret nedeyle (131) Kûr'ân-ı Kerimde yolculuk 39/53 âyet hakkındaki yorumu buraya alıyoruz.

Kul ya ıbadiyellezıne esrafu ala enfüsihim, De ki: Ey kendi nefisleri aleyhine haddi aşan kullarım! Kul, De ki ile Ulûhiyyet mertebesi Risâlet mertebesinden haber veriyor. Nefisleri üzerinde israf eden kullarım… Bir kulun nefsi üzerinde israf etmesi, Cenâb-ı Hakk'ın Esmâ-i ilâhiyyesini nefsi istikametinde kullanması ve bu konuda aşırılığa kaçmasıdır. Gerçek müsrifte, Hakk'tan gafil olandır. Hadd'e, Hakîkat mertebesini ifade etmektedir. Hakîkat-i nefsi istikametine kullanıp, Hakk'ı gizleyip örten demektir… Batı bunu bilerek yapmaktadır. Doğu'da yani müslüman olanlar da gafletinden örtüp gizlemektedir. Hakk ehli ise bu hakîkatleri bünyesinde örtüp gizler.

La taknetu mir rahmetillah, Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin. Burada Allah'ın rahmeti ile

[63] 39- Terzi Baba (2) Sayfa 31…35…

umuma olan bir rahmetten bahsedilmektedir. Allah'lık, Ulûhiyyet hakîkatleri genel şamil olan bir rahmettir. Ulûhiyyet ise her mertebenin ve zuhur mahallinin hakkını vermektir. Hadi veya Mudil olsun o zuhur mahallinin hakkını vermek genele olan bir rahmettir. İşte bu rahmetten ümit kesmeyin, zuhur mahallinizin gereği ne ise o size rahmet olarak ulaşılacak denmektedir.

İnnellahe yağfiruz zünube cemîa, Allah'ın günahları bağışlaması, bir günah oluşması ve akabinde bu günahtan tevbe şartına bağlanmıştır… Bir de Allah-Ulûhiyyet mertebesi itibari ile günah söz konusu değildir. Bu mertebede suç oluşturacak unsur, zuhur mahalli ve suçu işleyen yoktur… Başka bir açıdan bakacak olursak bu mertebe Hakîkat-i Muhammediyedir. Daha önce bu mertebenin idrâkinde olmamak ve kendine hayâli ve vehimi bir varlık hükmünde olup, âlemin Hakikat-i Muhammediyeden ve kendi varlığınında buna dâhil olduğunu anladığında daha önce işlemiş olduğu **"vücud-i zenbike"** varlık-vücud günahı bağışlanmış olmaktadır.

İnnehu hüvel ğafurur rahîym, Şüphesiz ki O, çok bağışlayan, çok esirgeyendir. Risâlet mertebesi ile başlayan âyet, Uluhiyyet mertebesi ile devam etmekte ve burada **"Hu"** ile Zât-i mertebeden ifade ye dönmektedir. Ahadiyyet merbesi, Hüviyyetini anlatmakta ve çok bağışlayan, çok esirgeyen olduğunu söylemektedir… Burada ifade edilen **"Rahmet-i Rahimiyye"** yani husisi, özel olan rahmettir. Bu rahmet mümin ve hadi olan kullar üzerinedir.

Efendi Babamızın da genel'e olan rahmeti siteler ve tv'ler aracığıyla ilminin kitabları ve sohbetlerinin yayınlanması ve istifade edilmesidir. Kim hangi mertebedeyse oradan alıp faydalanmaktadır. Biz evlâtlarına verdiği hususi ilim sütü ile biz evlâdlarını

terakki ettirmekte ve bizlere bu rahmeti rahimiyyesi olmaktadır… İşte bunların Hakk'ını bizler ödeyemeyiz ancak Cenâb-ı Hakk katından kendisi mükafatlandırılmaktadır.

Rubâî:

"Ey her neyi gizledim ise sana âşikâr olan ecell ü a'lâ Zât! Bütün isyânı, senin Gaffâr mübârek isminden ümmîd-vâr olarak işledim. Farz edeyim ki, senin fermânına birçok muhâlefetlerde bulundum. Sonuçta, sen her neyi diledin ise, ben onu yapmadım mı?"

Mesneviden: Taştan daha katı olan kalbin çaresi bir halleri değiştirici olan Hakk'ın atasıdır, böyle kimse **"Mudil"** isminin tahtı tesirinde bulunduğu halde atayı ilâhi ism-i Hadinin iki eli üzere ona vasıl olmalıdır ki o dalaletten kurtulabilsin. Zira atayı İlâhi Esmâ hadimlerinden bir hadim vasıtasıyla gelir. Yani Esmânın görevlilerinden birisiyle vasıtasıyla gelir. Hakk'ın atası için kabiliyet şart mıdır diye sual olunursa değildir cevabı verilir. Zira hidayete kabiliyet birçok kimselerin zannettiği gibi yani hidayet olunmuş olmak mutlaka ameli Saliha ya uymak ve kötülüklerden uzaklaşmak değildir. Hakk'ın inayeti bir sebeptir, nice anadan doğma kafirler vardır ki Hakk'ın hidayeti imdadlarına erişmiştir, nice ehl-i fısk ve isyan vardır ki Hakk onlara bilahere velayet mertebesini ihsan etmiştir. İbâdet ve taat ise basit sebeplerden ibarettir. Onun için Hakk teâlâ buyurur, **39/53** âyetinde **" Ey nefislerini israf eden kullarım Allah'ın rahmetinden ümidinizi kesmeyin"** Böylece onun atası için kabiliyet şart değildir. Belki kabiliyetin şartı onun atasıdır. Yani kabiliyetin şartı kabiliyeti vermedir. Zira

feyz-i akdes denen zatiyesi istidat bakımından ayan-ı sabiteye kabiliyet bahşetmiştir ki feyz-i mukaddes denen tecelliyat-ı Esmâiye bu kabiliyet üzerine varid olur. Birisi demiş ki **"işin gidişinden korkarım"**, yani bir insanın gidişinden sonundan korkarım. Diğeri de demiş ki **"Ben de gelişinden korkarım"**. Ne demek istemiş? Yani program gelişinde yapılıyor, program gelişinde **"ben ondan korkarım"** diyor. Giden gidiyor zaten gitmesi gelirken ki programa bağlıdır. Feyz-i Mukaddes denilen tecelliyat-ı Esmâiye bu kabiliyet üzerine varid olunur. Bu surette atayı Zâti iç, ayan-ı kevniyenin kabiliyeti kabuk gibidir. Çekirdek olmazsa kabuğun ne hükmü vardır. Özü olmazsa kabuğu ne yapacaksın. Bu surette atayı Zât-i iç, Zât-i lütuf iç, Ayan-ı Kevniyenin kabiliyeti kabuk gibidir. Eğer bir kimsenin ayan-ı sabitesi ezelde **"Hadi"** isminin sureti üzere ilm-i İlâhide sübut bulmuş ise bu süfli âlemde bir müddet sahrayı dalalette püyan olsa ve hidayete kabiliyetli olmasa bile masharı olduğu ismin hazinesidir.

Eğer bir kimsenin ayan-ı sabitesi ezelde **"Hadi"** isminin sureti üzere ilm-i İlâhide subût bulmuş ise bu süfli âlemde bir müddet delalet sahrasında tuğyan olsa ve hidâyete sureta kabiliyeti olmasa bile mazharı olduğu ismin hazinesindeki ataya vakti gelince ona vasıl olur.[64]

ZÜMER 53. ÂYET MÜŞAHADESİ ve HEDİYESİ

Nusret Babam ve Rahmiye Annem'in kabrine dikeriz diye düşünerek aldığımız saksıdaki gülü, eşim Serpil hanım ile hem dikelim hep Pendik çarşıya uğrayalım diye yola çıktık... Normalde Pendik çarşısının arkasına dolanır ve arabayı uygun bir yere bırakırız. Ama ana yol

---

[64] (120) Terzi Baba – Fusûs'ül Hikem Şit Fassı

kapandığı için Pendik minibüslerine yakın bir yere girdik. Serpil hanım burayı biliyorum. Arabayı yer bulursan buraya bırakalım dedi. A - 101 marketten bir sokağa girip arabayı **çöpün** yanında boş bir alana bırakıp... Alt geçitten ve burada bulunan **Tren istasyonuna** girişin yanından Pendik çarşısına girdik.

53 numara merkez camiinin yanında eşim Serpil'in işlerinin bitmesini bekleyip, daha sonra Yayalar'a geçtik... Gül'ü nereye dikelelim derken, Rahmiye annemin kabir taşı önünde bulunan Gül'ün kuruduğunu farkettim, orada bulunan kurumuş gül kökü kütüğünü çıkardım ve buraya gülü ekip **Can** suyunu verdim... Tutar, inşeallah... Buradan Kurtköye bir alış merkezine gittik... Serpil hanım türkçe ma'nâsı çok şık modaya uygun olan bir takıcıdan üzerinde âyet yazan madolyon bir kolye almış. Bana verdi ve çantana koy dedi. Eve geldiğimizde bu âyetin **Zümer 39/53** olması bizi bir hayli şaşırttı. **Bu âyetin 53 Müjde ile alakalı olduğunu biliyordum...**

Aslında diktiğimiz gülün niye Nusret Baba (r.a) değilde, Rahmiye (r.a) anne olduğunu merak etmiştim. Bir yönü Besmele-i Şerif ile alakalı olduğu açık... **Zümer 39/53** Âyetinin sonuna bakınca Gafur'ur Rahiym'i gördüm... Burası ile alakalı olması lazım diye düşününde Gafur umuma rahmet başında **"Gayın"** yani gayriyet var aynı zamanda bunun ayniyete dönüştürenlerin hususi rahmeti **"Rahiym"** de var. Burada başka bir şey var. Ayniyet, Teklik, o zaman Gafur, olur, Tekfur buda zaten Tekirdağ'ı ile bağlantılı Rahmiye Anne de aslen Tekirdağlı, ne müthiş bağlantılar anlayan zaten devamını da anlar.

[65]

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُواْ وَعَمِلُواْ الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ **{الإنشقاق/25}**

"İlleleżîne âmenû ve 'amilû-ssâli*h*âti lehum ecrun ġayru memnûn"

"*Ancak iman edip iyi ameller işleyenler başkadır. Onlara tükenmez bir ecir vardır.***" (84/25)**

---

[65] 131-Kurân-ı Kerîmde yolculuk – 53. Âyetleri ve Tezi Baba – Sayfa 183...186…

İmân ve mertebeleri hakkında malumat bu sûrenin 20. Sûresinde kısaca verilmişti. Peki bu iman edenlerin "amel-i sâlih" yani işlediği salih amel nedir?

Sözlükte "iş, çaba, fiil, çalışma" gibi mâ'nâlara gelen **amel**, "canlı varlığın gayeli olarak yaptığı iş" diye de tarif edilmiştir. Buna göre amel fiil kelimesinden daha özel bir mâ'nâ ifade eder. Çünkü fiil, bilgisiz ve gayesiz olarak yapılan işleri de kapsamaktadır.[66]

Sözlükte "(bir şey) iyi, doğru, yararlı ve uygun olmak; doğruluk, dürüstlük" anlamlarındaki salâh (sulûh) kökünden türeyen **sâlih** kelimesi "faydalı, iyi, doğru ve güzel olan, işe yarar, her türlü bozukluk ve yanlışlıktan arınmış; barışçı, uyumlu" gibi mâ'nâlara gelmekte olup fâsid (bozuk, düzensiz) ve sû' (kötü, çirkin) kelimelerinin karşıtıdır. Aynı kökten gelen sulh "nefret ve düşmanlığa son verme", ıslâh "düzeltme, daha iyi ve faydalı hale getirme; insanlar arasındaki çatışmayı ortadan kaldırma", muslih "bozukluğu düzeltip iyileştiren, barıştan yana olan" mâ'nâlarında kullanılmaktadır.[67]

Kısaca sözlük mâ'nâlarını internetten aldığımız amel ve salih kelimelinden terkip edilmiş olan amel-i sâlih hakikatte neyi ifade etmektedir.

Programı hakktan tatbikatı kuldan olan amele yani fiili ameli salih denmektedir. Eğer program ve tatbikatın düzenlemesi kul tarafından yapılmış ise ameli gayri salih olmaktadır. Bu işe, amele nefsi emmare karışmış ise salihliği de kalmamış ameli nefsi olmaktadır.

---

[66] https://islamansiklopedisi.org.tr/amel
[67] https://islamansiklopedisi.org.tr/salih

Eğer imân, ikâna dönüşmüş ise programı Hakk'tan tatbik edicisi de Hakk olmaktadır. Bu fiil, amel, ameli Hakk olmaktadır.

Programı Hakk'tan tatbikati kuldan olan fiil-amel'in de ecri yani karşılığı "gayri memnun" kesintisiz, tükenmez bir mükafat olarak çevrilmiştir.

MEMNUN: (Minnet. den) Hoşnud. Razı. Minnet altında bulunan. İyiliğe nâil kılınmış. Çok muteber olan şey. Çok beğenilen. Ölçülü ve hesaplı olan. * Kesilmiş.[68]

Memnun anlamlarından ölçüsüz ve hesabı tahmin edilemiyen ve Hakk'ın programı tatbik edildiği için karşılığı onun katından olacak bir mükafat olsa gerektir.

مَمْنُونٍ sayısal değeri, "Mim-40" "Mim-40" "Nun-50" "Vav-6" "Nun-50" toplarsak (40+40+50+6+50= **186**) 1 ve (8+6=**14**)

(1) Ahadiyyet mertebesi,

(14) Nûr-u Muhammedidir.

Nuru Muhammed-i her mertebe içinde bulunan mertebedir. Zât-ı mutlak tekaddes hazretleri Nûr-u Muhammedi ile nurunu ulaştırdığı her mertebenin hakkının o mertebenin istikakında tükenmez ve kesintisiz olarak mukayyed olarak verecektir.

(18) 18.000 âlem,

(6) İman mertebeleridir.

Harflerin ifade ettiği mâ'nâlara bakmaya çalışırsak

[68] https://osmanlica.ihya.org/memnun-nedir-ne-demek.html

Mim: Hakikat-i Muhammediye ve Hakikat'ül Ahadiyet'ül Ahmediye,

Mim: Hz.Muhammed mertebesinin sükun hâlinde olması, yani programın bu mertebeden sayısal değerdeki gibi 18.000 âleme programa dahilinde 6 yöne tevdi edilmesi,

Nun: Nûr-u Muhammedinin Vahidiyet mertebesinde her mertebede vahdet halindeki hâli,

Vav: Varidat-ı ilâhi (İlmi ilâhi progaramı)

Nun: Nûr'un mertebelere ifaza edilmesidir…

Böylelikle İnşikâk sûresi çalışmamızın sonuna gelmiş bunuyoruz. Başlarken sûre sayısının 84 ve bunun bağlantının İz-Efendi Babamın müşahadesi ve Nusret Babamın verdiği bilgi ve tasdiği ile bu sayının taşıdığı mâ'nâ "Iyd" Bayram ve Hazmi Babamın bayramı olması idi. Bugünde Ramazan bayramının ikinci günü, Ramazan bayramın ikinci günü, Ayn'el Yakîn ve müşahadedir. "Haza min fadli Rabbihi". Rabbimin fazlındandır. Bu vesile ile bu çalışmayı Hazmi Tura rahmetullahi aleyh Babamızın ruhaniyetine ithaf ediyoruz. Hazmi Babamızının ruhaniyeti bu çalışmadan haberdar olur ve gayri memnun olur, İnşealllah… Okuyabilenlerin idraklerinin açılmalarını niyaz ederim. Herkese başarılar diler, Rabbü-l erbabımın "Allah-Cami" Zât ismine sığınır, verdiği imkan ve diğer bütün lütuflarından dolayı hamd ederim.

Ramazan Bayramı
25-05-2020
Murat DERUNİ
PENDİK/İSTANBUL

Terzi Baba kitapları.

Terzi Baba Baskısı olan kitaplar.

1. Necdet Divanı:
2. Hacc Divanı:
3. İrfan Mektebi, Hakk Yolu'nun Seyr defteri:
4. Lübb'ül Lübb Özün Özü, (Osmanlıca'dan çeviri):
5. Salât- Namaz ve Ezan-ı muhammedi'de Bazı hakikatler: "İngilizce, İspanyolca"
6. İslâm'da Mübarek Geceler, bayramlar ve Hakikatleri: (Fransızca)
7. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîs'i):
8. Tuhfetu'l Uşşâkiyye, (Osmanlıca'dan çeviri):
9. Sûre-i Rahmân ve Rahmâniyyet:
10. Kelime-i Tevhid, değişik yönleriyle:
11. Vâhy ve Cebrâil:
12. Terzi Baba (1) ve Necm Sûresi:
13. (13) On üç ve Hakikat-i İlâhiyye:
14. İrfan mektebi, "Hakk yolu"nun seyr defteri ve şerhi
15. 6 Pey- (1) Hz. Âdem Safiyyullah (a.s.)
16. Divân (3)
19. Sûre-i Feth ve fethin hakikat-i.
21. 6 Pey-(2) Hz. Nûh Neciyyullah: (a.s.)
22. Sûre-i Yûsuf ve dervişlik:
24. 6 Pey-(3) Hz. İbrâhîm Halîlûllah: (a.s.)
35. Fâtiha Sûresi:
39. Terzi Baba: (2)
41. İnci tezgâhı:
49. 36-Yâ'sîn, Sûresi:
59. 6 Pey-(4) Hz. Mûsâ Kelîlmullah: (a.s.)
60. 6 Pey-(5) Hz. Îsâ Rûhullah: (a.s.)
61. 6 Pey-(6) Hz. Muhammed: (s.a.v.)
67. 067-Mülk Sûresi:
68. 1-namaz sureleri
69. 2-namaz sureleri

88- Nusret Tura-Divanı. Erler demine.
91-Terzi Baba (7) Biismi has “Selâm” (13)
95- Terzi Baba-(8) (19/53)
96- 41-Fussilet Sûresi.
103-terzi Baba yüksek lisans tezi.
118- 52-Tûr suresi. Ve M. Nusret tura.
129-Terzi Baba divanı. “Tüm şiirlerim.”

(H) Yayınları tarafından basılan kitaplarımız:
----
6. İslâm’da Mübarek Geceler, bayramlar ve hakikatleri:
14. İrfan mektebi, “Hakk yolu”nun seyr defteri.
15. 6 Pey- (1) Hz. Âdem-safiyeti. Safiyyullah. (a.s.)
88- Nusret Tura-Divanı. Erler demine.

Terzi Baba kitapları sıra listesi

KAYNAKÇA

1. KÛR’ÂN VE HADîS :
2. VEHB : Hakk’ın hibe yoluyla verdiği ilim.
3. KESB : Çalışılarak kazanılan ilim.
4. NAKİL : Muhtelif eserlerden, Mesnevi’i şerif, İnsân-ı Kâmil, Fusûsu’l Hikem ve sohbetlemizden müşahede ile toplanan ilim.

(Gönülden Esintiler)

1. Necdet Divanı:
2. Hacc Divanı:
3. İrfan Mektebi, Hakk Yolu’nun Seyr defteri:
4. Lübb’ül Lübb Özün Özü, (Osmanlıca’dan çeviri):
5. Salât- Namaz ve Ezan-ı muhammedi’de Bazı

hakikatler: “İngilizce, İspanyolca”
6. İslâm’da Mübarek Geceler, bayramlar ve Hakikatleri: (Fransızca)
7. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîs’i):
8. Tuhfetu’l Uşşâkiyye, (Osmanlıca’dan çeviri):
9. Sûre-i Rahmân ve Rahmâniyyet:
10. Kelime-i Tevhid, değişik yönleriyle:
11. Vâhy ve Cebrâil:
12. Terzi Baba (1) ve Necm Sûresi:
13. (13) On üç ve Hakikat-i İlâhiyye:
14. İrfan mektebi, “Hakk yolu”nun seyr defteri ve şerhi
15. 6 Pey- (1) Hz. Âdem Safiyyullah (a.s.)
16. Divân (3)
17. Kevkeb. Kayan yıldızlar.
18. Peygamberimizi rû’ya-da görmek.
19. Sûre-i Feth ve fethin hakikat-i.
20. Terzi Baba Umre (2009)
21. 6 Pey-(2) Hz. Nûh Neciyyullah: (a.s.)
22. Sûre-i Yûsuf ve dervişlik:
23. Değmez dosyası:
24. 6 Pey-(3) Hz. İbrâhîm Halîlûllah: (a.s.)
25. -1-Köle ve incir dosyası:
26. Bir zuhûrât’ın düşündürdükleri:
27. -2-Genç ve elmas dosyası:
28. Kûr’ân’da Tesbîh ve Zikr:
29. Karınca, Neml Sûresi:
30. Meryem Sûresi:
31. Kehf Sûresi:
32. 3-Terzi Baba İstişare dosyası:
33. Terzi Baba Umre dosyası: (2010)
34. -3-Bakara dosyası:
35. Fâtiha Sûresi:
36. Bakara Sûresi:
37. Necm Sûresi:
38. İsrâ Sûresi:
39. Terzi Baba: (2)

77. Aşk ve muhabbet yolu:
78. A'yân-ı sâbite. Kazâ ve kader:
79- Terzi Baba-(4) İstişare dosyası.
80- Terzi Baba-(5) İstişare dosyası.
81- Hayal vâdîsi'nin çıkmaz sokakları:
82- Mektuplarda yolculuk-M.Nusret-Tura.
83- 2013 Umre dosyası.
84- Nusret Tura-Vecizeler ve ata sözleri.
85- Nusret Tura-Tasavvufta aşk ve gönül.
86- Terzi Baba-(6) İstişare dosyası.
87- Terzi Baba-İlâhiler derleme.
88- Nusret Tura-Divanı. Erler demine.
89- 6-Her şey merkezinde hikâyesi.
90- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-1) şerhi.
91- Terzi Baba (7) Biismi has "Selâm" (13)
92- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (2) şerhi.
93- 7. İngilizce. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîs'i):
94- Mescid-i Dırarr-Kubbet-ul Kara.
95- Terzi Baba-(8) (19/53)
96- 41-Fussilet Sûresi.
97- 2015 Umre dosyası.
98- Solan bahçenin kuruyan gülleri.
99- Terzi Baba-(9) İstişare dosyası.
100-14-İrfan mektebi ve şerhi-İspanyolca.
101- Bosna Hersek dosyası.
102-The SCHOOL OF WISDOM (irfan mektebi)
103-Terzi Baba yüksek lisans tezi.
104-Hacc Umre ve hakikatleri.
105-Cemo ve Farko.
106-(2016) Umre dosyası.
107-Vahy ve Cebrâîl- (Fransızca)
108-Ru'ya-Mana-alemi- Tezi Baba ile ilgili zuhuratlar.
109-terzi Baba tasavvufi izahlar.
110-19-53-Şeker risalesi.
111-Lübb-ül lübb-Özün özü ve şerhi.
112-Bir kardeşin soruları ve cevapları
113- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-2) şerhi.

114- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-3) şerhi.
115- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-4) şerhi.
116- 2017-Kudüs seyahati dosyası.
117- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-5) şerhi.
118- 52-Tûr suresi. Ve M. Nusret tura.
119-Fu-Hi-01-Adem Fassı.
120-Fu-Hi-02-Şit Fassı.
121-Fu-Hi-03-Nuh-fassı.
122-Fu-Hi-04-İdris-05-İbrahim-fassı
123-Gülşen-i Raz-2-Terzi Baba şerhinin tamamı.
124-İbretlik bir değmez dosyası daha Satih ince.
125-2018 Umre dosyası
126-14-1-Ben'deki Terzi Babam. Murat Cağaloğlu.
127-15-2-Ben'deki Terzi Babam. Murat Cağaloğlu.
128-İbretlik bir hikâye daha. Kaf dağı ve Zümrüd-ü Anka.
129-Terzi Baba divanı. "Tüm şiirlerim."
130-İbretlik bir hikâye daha. Kilise çanları.
131-Kur'ân-ı-Kerîmde yolculuk-53-Ayetleri ve Terzi Baba-
132-Kaner Yiğido-İbretlik bir hikâye daha-
133-1-İzmir İrfan sohbetleri.
134-2-Sohbet arası sohbetler.
135-3-Sohbet arası sohbetler.
136-4-Sohbet arası sohbetler.
137-5-Sohbet arası sohbetler.
138-6-Sohbet arası sohbetler.
139-7-Sohbet arası sohbetler.
140-8-Sohbet arası sohbetler.
141-9-Sohbet arası sohbetler.
142-10-Sohbet arası sohbetler.
143-11-Sohbet arası sohbetler.
144-12-Sohbet arası sohbetler.
145-13-Sohbet arası sohbetler.
146-14-Sohbet arası sohbetler.
147-15-Sohbet arası sohbetler.
148-16-Sohbet arası sohbetler.
149-17-Sohbet arası sohbetler.
150-18-Sohbet arası sohbetler.

151-19-Sohbet arası sohbetler.
152-20-Sohbet arası sohbetler.
153-21-Sohbet arası sohbetler.
154-22-Sohbet arası sohbetler.
155-23-Sohbet arası sohbetler.
156-24-Sohbet arası sohbetler.
157-25-Sohbet arası sohbetler.
158-26-Sohbet arası sohbetler.
159-27-Sohbet arası sohbetler.
160-28-Sohbet arası sohbetler.
161-29-Sohbet arası sohbetler.
162-30-Sohbet arası sohbetler.
163-1-7-Esmâ'ül Hüsnâ-M.Nusret Tura.
164-2-8-Esmâ'ül Hüsnâ-M.Nusret Tura.
165-9- Ku-Ker-Yol-Kıyamet Sûresi.
166- İnsan-ı Kamil-A-K-C-Cilt-1-Kitap-6-şerhi-
167- İnsan-ı Kamil-A-K-C-Cilt-1-Kitap-7-şerhi-
168- 31- Sohbet arası sohbetlerden seçmeler.
169- İbretlik bir hikâye daha-Usta dan çırağına tavsiyeler-
170-4- Ru'ya-Mana-Alemi-Terzi Babanın görüldüğü zuhuratlar.
171-5- Ru'ya-Mana-Alemi-Yoruma açık eğitim zuhuratları.
172-6- Ru'ya-Mana-Alemi-Tuzak-mekr-Hileli zuhuratlar.
173- 2020 Umre dosyası.
174- 83-Kur'an-ı kerimde yolculuk Mutaffifin suresi.
175- Mübarek geceler ve bayramlar. İspanyolca çevirisi.
176- Korona virüs'ün düşündürdükleri.
177- Terzi Baba, "14-İrfan mektebi" tezi.
178-84-12-Ku-Ker-Yol-İnşikak suresi-
179-13-Terzi-Elif-Terazi-Teradi-İrfan mektebi..
180- A- Füsus'ül-Hikem- Mukaddime.
181- B- Füsus'ül-Hikem- Ayniyet ve Gayriyyet.
182-Fü-Hi-06-İSHAK FASSI-
183- Fü-Hi-07-İsmail-08-Yakup- fassı-
184-Fü-Hi-09-Yusuf Fassı-
185-Fü-Hi-10-Hud Fassı-
186-Fü-Hi-11-Salih-12-Şuayb Fassı-

187-Fü-Hi-13-Lut-14-Üzeyir Fassı-
188-Fü-Hi-15-İsa Fassı-

Altı peygamber serisi:
1-15. 6 Pey-(1) Hz. Âdem Safiyyullah (a.s.)
2-21. 6 Pey-(2) Hz. Nûh Neciyyullah: (a.s.)
3-24. 6 Pey-(3) Hz. İbrâhîm Halîlûllah: (a.s.)
4-59. 6 Pey-(4) Hz. Mûsâ Kelîlmullah: (a.s.)
5-60. 6 Pey-(5) Hz. Îsâ Rûhullah: (a.s.)
6-61. 6 Pey-(6) Hz. Muhammed: (s.a.v.)

Terzi Baba kitapları serisi:

1-12- Terzi Baba-(1)
2-39- Terzi Baba-(2)
3-32- Terzi Baba-(3) İstişare dosyası.
4-79- Terzi Baba-(4) İstişare dosyası.
5-80- Terzi Baba-(5) İstişare dosyası.
6-86- Terzi Baba-(6) İstişare dosyası.
7-91- Terzi Baba (7) Biismi has "Selâm" (13)
8-95-Terzi Baba-(8) (19/53)
9-99- Terzi Baba-(9) İstişare dosyası.
10-103-Terzi baba yüksek lisans tezi.
11-108-Tezi Baba ile ilgili zuhuratlar.
12-109-terzi Baba tasavvufi izahlar.
13-110-19-53-Şeker risalesi.
14-126-1-Ben'deki Terzi Babam. Murat Cağaloğlu.
15-127-2-Ben'deki Terzi Babam. Murat Cağaloğlu.
16-87- Terzi Baba-İlâhiler derleme.
17-126-14-1-Ben'deki Terzi Babam. Murat Cağaloğlu.
18-127-15-2-Ben'deki Terzi Babam. Murat Cağaloğlu.
19-129-Terzi Baba divanı. "Tüm şiirlerim."
20-131-Kur'ân-ı-Kerîmde yolculuk-53-Ayetleri ve Terzi Baba-
21-165-9- Ku-Ker-Yol-Kıyamet Sûresi.

Bir hikâye birçok yorum serisi.

1-25 -Köle ve incir dosyası:
2-27 -Genç ve elmas dosyası:
3-34 -Bakara dosyası:
4-61-Bir ressam hikâyesi:
5-76-Doğdular, yaşadılar hikâyesi:
6-89-Her şey merkezinde hikâyesi.

Dîvanlar serisi:

1-1-Necdet Divanı:
2-2-Hacc Divanı:
3-16-Divân (3)
4-87-Terzi Baba-İlâhiler derleme.
5-88-Nusret Tura-Divanı.
6-129-Terzi Baba divanı, tüm şiirlerim.

İbretlik dosyalar serisi.

1-17-kevkeb-kayan yıldızlar.
2-23-İbretlik değmez dosyası.
3-73-Celâl Cemâl Celâl "hayalî Kamer'in hayal vâdîsi"
4-81-Hayal vadisinin çıkmaz sokakları.
5-93-Mescid-i dırar/Kubbet-ul kara.
6-98-Solan bahçenin/kuruyan gülleri.
7-105-Cemo ve Farko.
8-112-Bir kardeşin soruları ve cevapları.
9-124-İbretlik bir değmez dosyası daha. Satih ince.
10-128- İbretlik bir hikâye daha. Kaf dağı ve Zümrüd-ü Anka.
11-130-İbretlik bir hikâye daha. Kilise çanları.
12-132-Kaner Yiğido-İbretlik bir hikâye daha-
13-169-İbretlik bir hikâye daha-Usta dan çırağına tavsiyeler-
----

Umre dosyaları serisi

1-2. Hacc Divanı:
2-20. Terzi Baba Umre (2009)
3-33. Terzi Baba Umre dosyası: (2010)
4-74. 2012 Umre dosyası:
5-83- 2013 Umre dosyası.
6-97- 2015 Umre dosyası.
7-106-(2016) Umre dosyası.
8-104-Hacc Umre ve hakikatleri.
9-125-2018 Umre dosyası.
10-173-2020-Umre dosyası.

Diğer dillere çevrilen Terzi Baba kitapları serisi

1-5. Salât- Namaz ve Ezan-ı muhammedi'de Bazı hakikatler: "İngilizce, İspanyolca"
2- 6. İslâm'da Mübarek Geceler, bayramlar ve Hakikatleri: (Fransızca)
3-46. İngilizce, Salât-Namaz:
4-47. İspanyolca, Salât-Namaz:
5-48. Fransızca İrfan mektebi:
6-71. Mü-Geceler-Fran-les-nuits:
7-93- 7. İngilizce. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîs'i):
8-100-14-İrfan mektebi ve şerhi-İspanyolca.
9-107-Vahy ve Cebrâîl- (Fransızca)
10-175- Mübarek geceler ve bayramlar. İspanyolca çevirisi.

Mektuplar ve zuhuratlar serisi:

Terzi Baba İnternet dosyaları:

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
1-2- 3- 4- 5- 6- 7- 8- 9- 10-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.

11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar .
21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
91-92-93-94-95-96-97-98-99-100-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
101-102-103-104-105-106-107-108-

Kitaplar devam ediyor şu an Yekün=
(184+108=292)

GÖNÜLDEN ESİNTİLER:
KÛR'ÂN-ı KERÎM'de YOLCULUK
(178-84-) İNŞİKÂK SÛRESİ
Yazan ve Düzenleyen
TERZİ OĞLU MURAT DERÛNİ (12)
İRFAN SOFRASI
NECDET ARDIÇ
TASAVVUF SERİSİ (178-12)
(84) İNŞİKÂK SÛRESİ - NECDET ARDIÇ -TASAVVUF SERİSİ (178-12)